



ຮັກສາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ສະຖຽນລະພາບດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ
ມິຖຸນາ 2013



ຫົວຂໍ້ຈາກຂະແໜງການ

ການປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງການເກັບລາຍຮັບ
ຈາກຂະແໜງຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ

ພາບລວມຂອງງົບປະມານພາກລັດ

ງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ

ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ
ດ້ານສຸຂະອະນາໄມ



ທະນາຄານໂລກ



Public Disclosure Authorized

Public Disclosure Authorized





ທະນາຄານໂລກ

© All rights reserved

ວາລະສານສະບັບນີ້ແມ່ນຖືກກະກຽມໂດຍພະນັກງານຂອງທະນາຄານໂລກປະຈຳ ສປປ ລາວ. ຜົນການວິເຄາະ, ການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບໃນວາລະສານສະບັບນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳຄິດເຫັນຂອງຜູ້ບໍລິຫານທະນາຄານໂລກ ຫຼື ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກ.

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ – ສະບັບເດືອນມິຖຸນາ 2013 ແມ່ນໄດ້ຖືກກະກຽມໂດຍທີມງານຂອງທະນາຄານໂລກ ປະຈຳລາວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ແກ້ວມະນີວອນ ພິມມະທາໄຊ ແລະ ສົມນິກ ດາວະດົງ (ພາກສະພາບການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ບົດລາຍງານ ໂດຍລວມ), ໄຊຊະນິດ ວົງວຽງຄຳ, ມິງ ແວນ ຫງວຽນ ແລະ ເລຍ ເອໂພຣ (ການເງິນພາກລັດ), ລັດສະດາ ອານັນທະວາສີຣພາ (ການປະຕິຮູບຂະແໜງການເງິນ), ກ້ອນສະຫວ່າງ ຫງາດສາຍຊິນ ແລະ ຮິຊາດ ຮິຄອດ (ການພັດທະນາພາກເອກະຊົນ ແລະ ວຽກງານອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ), ມໍເທີນ ລາເສັນ (ປະສິດທິພາບຂອງການເກັບລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່), ໄຊຊະນິດ ວົງວຽງຄຳ ແລະ ແກ້ວມະນີວອນ ພິມມະທາໄຊ (ພາບລວມຂອງງົບປະມານລັດຖະບານ), ເອເຈ ແທນດອນ (ລາຍຈ່າຍຂອງພາກລັດ ໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ), ທິມງານນຳ ສະອາດແລະສຸຂະອະນາໄມ ປະຈຳສປປ ລາວ, ອູປຣິມໂມ ໂຣດຣິກເກ ແລະ ກາຍ ຫັດເຕີນ (ການປະເມີນຜົນທາງເສດຖະກິດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສຸຂະອະນາໄມ) ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຫົວໜ້າຂະແໜງເສດຖະກິດປະຈຳພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ທ່ານ ແມັດທິວ ເວກິສ) ແລະ ນັກເສດຖະສາດອາວຸໂສປະຈຳລາວ (ຮິຊາດ ຮິຄອດ ແລະ ເຈັນນິວິຟ ບອຍໂຣ). ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ທິມງານກໍ່ຂໍຂອບໃຈຕໍ່ ພາກລັດ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແລະ ກະຊວງອື່ນໆ) ແລະ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ສຳລັບການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳຄິດຄຳເຫັນ. ສູດທ້າຍນີ້, ຂໍຂອບໃຈຕໍ່ທີມງານທະນາຄານໂລກເຊັ່ນ: ວັດທະນາ ສິງຫາຣາດ, ມິຣຽມ ເກຣ, ຕຸ້ມຄຳ ຫຼວງລາດ ສຳລັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

“ທີມງານທະນາຄານໂລກປະຈຳລາວຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈສຳລັບຄຳຄິດເຫັນຕໍ່ໂຄງຮ່າງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານສະບັບນີ້”

ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ຫ້ອງການທະນາຄານໂລກປະຈຳ ສປປ ລາວ:

- ນາງ ແກ້ວມະນີວອນ ພິມມະທາໄຊ ສຳລັບຂໍ້ມູນແລະເນື້ອໃນ (kphimmahasay@worldbank.org)
- ທິມງານພົວພັນພາຍນອກ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສຳລັບການຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ລິຂະສິດ, ແລະລາຍການແຈກຢາຍບົດລາຍງານສະບັບນີ້ (laos@worldbank.org)

ຫ້ອງການທະນາຄານໂລກປະຈຳ ສປປ ລາວ

ປະຕູໄຊ, ຖະໜົນເນຣູ

ຕູ້ໄປສະນີ 345

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,

ໂທລະສັບ: (856 21) 266200

ແຟັກ: (856 21) 266299

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້

ເສດຖະກິດຂອງລາວຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ໃນລະດັບ 8 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2013. ໃນນີ້, ຂະແໜງບໍລິການ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ (ຊຶ່ງລວມທັງ ໂຄງການທີ່ສໍາເລັດແລ້ວ ແລະ ໂຄງການທີ່ກໍາລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການກໍ່ສ້າງ), ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຜະລິດທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂະແໜງປຸງແຕ່ງສະບຽງອາຫານຍັງເປັນ ຂະແໜງການຫຼັກ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວ. ການສໍາເລັດການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (WTO) ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກາຍເປັນບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນໃນການກ້າວໄປສູ່ ການສ້າງລະບອບການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ເປັນບັດໄຈທີ່ຈໍາເປັນໃນການຫັນອອກຈາກການເອື້ອຍອີງຕໍ່ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໃນໄລຍະກາງຄາດວ່າຈະມີແນວໂນ້ມທີ່ດີ ແຕ່ບັນຫາຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງສະພາບເສດຖະກິດ ໃນພາກພື້ນກໍ່ຄືໃນ ໂລກອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງປະເທດໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບ ດັ່ງກ່າວ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ລວມແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນແຕ່ທ້າຍປີ 2012 ເປັນຕົ້ນມາ ຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ (ຍົກເວັ້ນເຂົ້າ). ເຖິງແມ່ນ ວ່າລາຄາເຂົ້າຈະຍັງຕໍ່າ ແຕ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ລວມໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນການຖີບຕົວຂຶ້ນສູງຂອງລາຄາຊີ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊີ້ນງົວ ຊີ້ນມີສາເຫດມາຈາກ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການບໍລິໂພກພາຍໃນ ແລະ ການສະໜອງບໍ່ພຽງພໍ. ລາຄາຜັກ ແລະ ອາຫານອື່ນໆກໍ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໝວດອາຫານ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງງົດການ ສົ່ງອອກສັດລ້ຽງຊີ້ວຄາວເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງແກ່ ຕະຫຼາດພາຍໃນໃຫ້ພຽງພໍ.

ອັດຕາສ່ວນການຂາດດຸນງົບປະມານຕໍ່ກັບ GDP ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນສົກປີ 2012/13. ການຂາດດຸນງົບປະມານ ແມ່ນຄາດວ່າ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1,3 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2011/12 ເຖິງ 2,8 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2012/13 ໃນນັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນລັດຖະກອນ ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນການເກັບລາຍຮັບລວມມີການຂະຫຍາຍຕົວຊ້າລົງ (ຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດຫຼັງຈາກກອງປະຊຸມ ອາຊີ-ເອີຣົບ ແລະ ການຕົກຕໍ່າ ຂອງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່). ເຖິງແມ່ນວ່າການລົງທຶນຂອງພາກລັດໃນ ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຕິດພັນກັບການຮັບໃຊ້ກອງປະຊຸມ ອາຊີ-ເອີຣົບ ໄດ້ສໍາເລັດລົງແລ້ວກໍ່ຕາມ ແຕ່ລາຍຈ່າຍໂດຍລວມຂອງສົກປີງົບ ປະມານນີ້ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນ ການປັບເງິນເດືອນລັດຖະກອນ ແລະ ເງິນອຸດໜູນ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນໄຕມາດທໍາອິດຂອງສົກປີນີ້. ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນຄິດເປັນອັດຕາສ່ວນຕໍ່ GDP ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 5,7 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2012/13 ເປັນ 9 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2014/15. ໃນສະພາບທີ່ລາຄາສິນຄ້າໃນຕະຫຼາດໂລກ (ໂດຍສະເພາະແຮ່ທາດ) ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ພາກລາຍຈ່າຍທີ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍລາຍຈ່າຍດ້ານເງິນເດືອນແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຄໍານຶງເຖິງຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍ ແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຍິ່ງ ແລະ ຈໍາເປັນເພື່ອຊ່ວຍຮອງຮັບຜົນກະທົບຈາກການເໜັງຕີງຂອງລາຄາແຮ່ທາດ.

ໃນສະພາບທີ່ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າ ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງ ມີການຄວມຄຸມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການໂດຍລວມຂອງເສດຖະກິດ. ເຖິງວ່າລະດັບຄັງສໍາຮອງຈະພື້ນຕົວຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍໃນທ້າຍປີ 2012 ຍ້ອນຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອທີ່ຊໍາລົງ ແລະ ການເພີ່ມທຶນຈົດທະບຽນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ກໍ່ຕັ້ງໃໝ່, ແຕ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຄັງສໍາຮອງ ຕໍ່ການນໍາເຂົ້າແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສຸດໃນຮອບ 8 ປີທີ່ຜ່ານມາ (ປະມານສາມເດືອນຂອງການນໍາເຂົ້າທີ່ບໍ່ລວມຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ). ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ການຄວບຄຸມອັດຕາແລກປ່ຽນ ຍັງເປັນອີກສາເຫດໜຶ່ງທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການເໜັງຕີງຂອງລະດັບຄັງສໍາຮອງ. ສະພາບດັ່ງກ່າວໄດ້ເພີ່ມຄວາມກັງວົນຕໍ່ຄວາມພ້ອມຂອງປະເທດໃນການ ຮັບມືກັບວິກິດການດ້ານເສດຖະກິດ ຖ້າວ່າເກີດຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ການຄວບຄຸມລະດັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເສດຖະກິດ ໂດຍຜ່ານກົນໄກການຄຸ້ມຄອງພາກລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຍິ່ງຕໍ່ການຮັກສາຄວາມສົມດຸນດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ນອກນັ້ນ ການຄຸ້ມຄອງອັດຕາແລກປ່ຽນກໍ່ຄວນໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະດັບຄັງສໍາຮອງທີ່ມີ ແລະ ໃຫ້ຄໍານຶງເຖິງ ຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງພາກການສົ່ງອອກ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ເນື່ອງຂອງຂະແໜງທະນາຄານ ແລະ ພາກສິນເຊື້ອ ຮຽກຮ້ອງເຖິງຄວາມຈໍາເປັນໃນການຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການຊີ້ນໍາຄຸ້ມຄອງພາກທະນາຄານ. ຍອດຊັບສິນຂອງພາກທະນາຄານໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນວ່ອງໄວຈາກ ຈໍານວນທະນາຄານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຖິງວ່າທະນາຄານທຸລະກິດລັດຍັງກວມເອົາສ່ວນຫຼາຍຂອງຊັບສິນໃນຂະແໜງທະນາຄານ. ສິນເຊື້ອ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຍັງສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ກວມເອົາປະມານ 34 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2012 ອັນເນື່ອງມາຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ເນື່ອງຂອງຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ, ການບໍລິການ ແລະ ການຄ້າ. ສະພາບການດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຍອດເງິນໝູນວຽນໃນເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນສູງຂຶ້ນ. ໃນສະພາບທີ່ສິນເຊື້ອ ແລະ ຂະແໜງທະນາຄານມີການຂະຫຍາຍຕົວໄວ ການສ້າງຂີດຄວາມອາດສາມາດໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງທະນາຄານເພື່ອແນໃສ່ ປັບປຸງລະບົບການລາຍງານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານທະນາຄານໃຫ້ທັນກັບສະພາບການຈຶ່ງເປັນບັດໄຈສໍາຄັນເພື່ອຊ່ວຍຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂະແໜງທະນາຄານແລະສະຖາບັນການເງິນ.



ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວພັດທະນາ ແລະລາຍຈ່າຍພາກລັດກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ການລົງທຶນໃນຂະແໜງສັງຄົມຍັງຕໍ່າ. ໃນປະຈຸບັນ, ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນບັນດາຂະແໜງບູລິມະສິດເຊັ່ນ: ສາທາລະນະສຸກ ແລະສຶກສາ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າກ່ວາ ເປົ້າໝາຍທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 7. ການເພີ່ມການຈັດສັນງົບປະມານ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນຊຶ່ງປະຈຸບັນແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນການປັບປຸງປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງພາກລັດ. ໃນດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການເຂົ້າເຖິງແລະຊົມໃຊ້ການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ແມ່ນຍັງອີງໃສ່ເອກະຊົນຫຼືສັງຄົມເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າປິ່ນປົວຮັກສາເອງເປັນຕົ້ນຕໍ ໃນຂະນະດຽວກັນ ການສະໜອງການບໍລິການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອີງໃສ່ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ. ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບຂະແໜງສາທາລະນະສຸກແຫ່ງຊາດສຳລັບ ປີ 2013-2025 ແລະບັນລຸນະໂຍບາຍຫຼັກປະກັນສຸຂະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ (UHC) ພາຍໃນປີ 2025 ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມການລົງທຶນໃນຂະແໜງສາທາ ແລະປັບປຸງການໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ມີປະສິດທິພາບກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ.



ການອະທິບາຍຄຳສັບຫຍໍ້

ASEAN	ກຸ່ມປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້	MAF	ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້
ASEM	ກອງປະຊຸມອາຊີ-ເອີຣົບ	MEM	ກະຊວງພະລັງງານແລະບໍ່ແຮ່
BOL	ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ	MOIC	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ
CB	ທະນາຄານທຸລະກິດ	MOF	ກະຊວງການເງິນ
COD	ວັນທີເລີ່ມຕົ້ນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ	MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
BOP	ດຸນຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ	MPI	ກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ
CPI	ດັດສະນີລາຄາການຊົມໃຊ້	NA	ສະພາແຫ່ງຊາດ
DESIA	ກົມປະເມີນຜົນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ	NEER	ອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຸບັນ
DOM	ກົມບໍ່ແຮ່	NFA	ຊັບສິນຕ່າງປະເທດສຸດທິ
EAP	ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກແລະປາຊີຟິກ	NPL	ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ
EDL	ບໍລິສັດໄຟຟ້າລາວ	NSEDP	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2
EIA	ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ	NT2	ການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອການພັດທະນາ
EITI	ກົນໄກສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສໃນອຸດສາຫະກຳ	ODA	ລາຍຈ່າຍປົນປົວທີ່ເອກະຊົນເສຍຄ່າເອງ
EPF	ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ	OOP	ບໍລິສັດພູເບ້ຍມາຍນັ້ງ
ESI	ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດຂອງການຈັດ	PBM	ໜີ້ສິນພາກລັດແລະການຄ້າປະກັນຂອງພາກລັດ
	ຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຸຂະອະນາໄມ	PPG	ໄຕມາດຕໍ່ໄຕມາດ
EU	ສະຫະພາບເອີຣົບ	QOQ	ອັດຕາແລກປ່ຽນຕົວຈິງ
FDI	ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ	REER	ທະນາຄານທຸລະກິດຂອງລັດ
FY	ສົກປົງປະມານ	SOCBs	ລັດວິສາຫະກິດ
GDP	ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ	SOE	ການຮັບປະກັນສຸຂະພາບທຸກຖ້ວນໜ້າ
GFIS	ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນການເງິນຂອງພາກລັດ	UHC	ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ
GOL	ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ	VAT	ທະນາຄານ ໂລກ
IMF	ກອງທຶນການເງິນສາກົນ	WB	ບົດລາຍງານສະພາບເສດຖະກິດ ໂລກ
HC	ສຸກສາລາ	WEO	ອົງການການຄ້າ ໂລກ
IPP	ບໍລິສັດຜະລິດໄຟຟ້າເອກະລາດ	WTO	ປີຕໍ່ປີ
LDC	ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ	YOY	
LNCCI	ສະພາການຄ້າແລະອຸດສາຫະກຳ		
LSB	ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ		
LSX	ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ		
LXML	ບໍລິສັດລ້ານຊ້າງມີເນີຣ໌ຈຳກັດ		
MCH	ສຸຂະພາບຂອງແມ່ແລະເດັກ		

ສາລະບານ

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້	1
ການອະທິບາຍຄຳສັບຫຍໍ້	3
ພາກທີ I. ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫລ້າສຸດ	6
ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແລະສະພາບເງິນເຟີ້	6
ລາຍຮັບແລະລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ	8
ດຸນການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ	10
ຂະແໜງການເງິນການທະນາຄານ	14
ພາກທີ II: – ຫົວຂໍ້ຈາກຂະແໜງການ	16
ການຍົກສູງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່	16
ພາບລວມຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ	18
ງົບປະມານລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ	22
ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານສຸຂະອະນາໄມ	25
ຕາຕາລາງຊ້ອນທ້າຍ	27
ຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ 1 – ສະຫຼຸບສະພາບເສດຖະກິດໂລກ	28
ຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ 2 – ພາບລວມເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ	
ຮູບສະແດງ	7
ຮູບສະແດງ 1. ອັດຕາການເຕີບໂຕ ແລະອັດຕາເງິນເຟີ້	7
ຮູບສະແດງ 2. ອັດຕາການເຕີບໂຕຕົວຈິງຂອງ GDP (ກ່ອນການລວມອາກອນທາງອ້ອມ): ການປະກອບສ່ວນຕາມຂະແໜງ (ຕົວເລກເປັນສ່ວນຮ້ອຍ)	8
ຮູບສະແດງ 3. ອັດຕາເງິນເຟີ້ປະຈຳເດືອນ(ການປ່ຽນແປງປີຕໍ່ປີ)	9
ຮູບສະແດງ 4. ອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນໝວດສະບຽງອາຫານ	9
ຮູບສະແດງ 5. ດັດສະນີລາຄາຊື້ນຶ່ງແລະປະເພດຊື້ນໂດຍລວມ (ອັດຕາການປ່ຽນແປງຕໍ່ປີ)	10
ຮູບສະແດງ 6. ຜົນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານຂອງພາກລັດ	10
ຮູບສະແດງ 7. ລາຍຈ່າຍແຕ່ລະໄຕມາດ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດ)	11
ຮູບສະແດງ 8. ລາຍຮັບພາຍໃນແຕ່ລະໄຕມາດ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບພາຍໃນທັງໝົດ)	11
ຮູບສະແດງ 9. ດຸນຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ	11
ຮູບສະແດງ 10. ມູນຄ່າການສົ່ງອອກ (ລ້ານໂດລາ)	11
ຮູບສະແດງ 11. ການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ	12
ຮູບສະແດງ 12. ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າ (ລ້ານໂດລາ)	12
ຮູບສະແດງ 13. ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ	14
ຮູບສະແດງ 14. ຊັບສິນຕ່າງປະເທດສຸດທິແລະຄັງສຳຮອງ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ	15
ຮູບສະແດງ 15. ຄັງສຳຮອງ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດເງິນຝາກອັດຕາແລກປ່ຽນຕ່າງປະເທດ)	15
ຮູບສະແດງ 16. ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບ (ດັດສະນີ ທັນວາ2006 =100)	15
ຮູບສະແດງ 17. ອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຸບັນ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນຕົວຈິງ (ດັດສະນີທັນວາ-2006 =100)	16
ຮູບສະແດງ 18. ການປະກອບສ່ວນຕໍ່ການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງການປ່ອຍສິນເຊື້ອ (ສ່ວນຮ້ອຍແລະຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ)	18
ຮູບສະແດງ 19. ຊັບສິນຂອງຂະແໜງການທະນາຄານ ແລະ ສິນເຊື້ອ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP)	19
ຮູບສະແດງ 20. ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຕາມຂະແໜງການ	19
ຮູບສະແດງ 21. ກະແສລາຍຮັບຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່	19
ຮູບສະແດງ 22. ໂຄງປະກອບລາຍຮັບພາຍໃນສຳລັບສົກ 2012/13	19
ຮູບສະແດງ 23. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງດັດຊະນີເງິນເດືອນ	20

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ – ມິຖຸນາ 2013

ຮູບສະແດງ 24. ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍຕໍ່ GDP	20
ຮູບສະແດງ 25. ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍລວມຕໍ່ GDP ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ	22
ຮູບສະແດງ 26. ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍທຽບໃສ່ລາຍຮັບພາຍໃນ (ສ່ວນຮ້ອຍ)	23
ຮູບສະແດງ 27. ແຜນລາຍຈ່າຍລົງທຶນສໍາລັບສົກປີ 2012/13	23
ຮູບສະແດງ 28. ຄວາມຕ້ອງການງົບປະມານເພື່ອການບັນລຸຄາດໝາຍລາຍຈ່າຍຂະແໜງສັງຄົມສົກປີ 2012/13	24
ຮູບສະແດງ 29. ການປຸງບຸກຄົນອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍຄ່າປົນປົວທີ່ພາກເອກະຊົນຮັບຜິດຊອບເອງ ແລະ ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກລັດ, ປີ 2010	26
ຮູບສະແດງ 30. ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ (ອັດຕາສ່ວນຕໍ່ GDP)	26
ຮູບສະແດງ 31. ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ	27
ຮູບສະແດງ 32. ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກຕໍ່ຫົວຄົນຕາມແຜນການສົກປີ 2011/12	27
ຮູບສະແດງ 33. ຄວາມຕ້ອງການງົບປະມານພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ປຸງທຽບກັບເປົ້າໝາຍ 9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງແຂວງ ສົກປີ 2011/12	27
ຮູບສະແດງ 34. ອັດຕາສ່ວນຜົນໄດ້ຜົນເສຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຸຂະອະນາໄມໃນເຂດຊົນນະບົດ	28
ຮູບສະແດງ 35. ອັດຕາສ່ວນຜົນໄດ້ຜົນເສຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຸຂະອະນາໄມໃນເຂດຕົວເມືອງ	28

ຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງ 1. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານພາກລັດຕາມຂະແໜງການໃຫຍ່, ສົກປີ 2006/07 - 2011/12.	20
ຕາຕະລາງ 2. ປະເພດລາຍຈ່າຍງົບປະມານຈັດຕາມອົງການບໍລິຫານຫຼັກ, ຕັ້ງແຕ່ 2008/09 ຫາ 2011/12	21

ກ່ອງ

ກ່ອງ 1. ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ	12
-----------------------------------------------	----

ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ

ພາກທີ I.

ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ

ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂລກຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍໃນປີ 2013 ແລະຄາດວ່າຈະຄ່ອຍພື້ນຕົວໃນປີ 2014-15. ການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2,3 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2012 ມາເປັນ 2,4 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2013, ທັງນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກທ່າອ່ຽງການຂະຫຍາຍຕົວ ທາງເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ. ສຳລັບທ່າອ່ຽງ ເສດຖະກິດ ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແມ່ນຍັງເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍຢູ່. ໃນພາກພື້ນອາຊີ, ສະພາບເສດຖະກິດ ໄດ້ມີ ການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຊ້າລົງໃນ ປີ 2012 ອັນເນື່ອງມາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກຈາກປະເທດທີ່ພັດທະນາ ແລ້ວ ແລະ ການ ບັບຄວາມສົມດຸນຄືນໃໝ່ຂອງເສດຖະກິດໃນບາງປະເທດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄາດວ່າການເຕີບໂຕຈະຍັງຄົງ ເຂັ້ມແຂງ ຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກທີ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງພາຍໃນ. ການຂົ່ມ ໃຊ້ແລະການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນແມ່ນໄດ້ຖືກຊຸກຍູ້ໂດຍ ນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍກູ້ຢືມປະມານແບບຜ່ອນຄາຍ ໃນບາງປະເທດ. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກ ຄາດວ່າຢູ່ໃນລະດັບ 7,6 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2013. ສະພາບເສດຖະກິດຂອງ ASEAN-5 ຄາດວ່າ ຈະຍັງເຂັ້ມແຂງທີ່ 6 ສ່ວນຮ້ອຍ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມ ຕ້ອງການທີ່ສູງຈາກຕະຫຼາດພາຍໃນ. ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງຈີນ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນອັນເນື່ອງມາຈາກການບໍລິໂພກ ແລະ ການລົງທຶນ ທີ່ສູງຂຶ້ນພ້ອມທັງບວກກັບການຟື້ນຟູຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກຕ່າງປະເທດ. ອັດຕາການ ຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງໄທແມ່ນຄາດວ່າຈະກັບໄປສູ່ສະພາບປົກກະຕິຫຼັງຈາກສຳເລັດການຟື້ນຟູຈາກຄວາມເສຍຫາຍຂອງໄພນໍ້າຖ້ວມໃນປີ 2012. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພາກພື້ນ ອາຊີຍັງຜະເຊີນກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນຈາກພາຍນອກ ເຊັ່ນການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ຄວາມສ່ຽງພາຍໃນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອ ແລະ ສະພາບການຜ່ອນຄາຍດ້ານການເງິນໃນບາງປະເທດໃນອາຊີ. ເຖິງຈະມີບັນຫາຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ, ອີງຕາມການຄາດຄະເນ ລວມໃນປີ 2013, ສປປ ລາວ ຍັງຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມສືບເນື່ອງຕ້ອງການຈາກບັນດາຄູ່ຄ້າຫຼັກ (ໂດຍສະ ເພາະແມ່ນ ຈີນ, ໄທ, ແລະ ຫວຽດນາມ). ໃນຕົ້ນປີ 2013, ສປປ ລາວ ໄດ້ສຳເລັດການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (WTO) ຊຶ່ງເປັນບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນໃນການກ້າວໄປສູ່ລະບົບການຄຸ້ມຄອງເສດ ຖະກິດ ທີ່ອີງໃສ່ລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ເປັນບາດກ້າວສຳຄັນໃນການ ຫັນອອກຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ການຄາດຄະເນທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຈາກ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນບົດລາຍງານທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດສາກົນ, ສະບັບເດືອນມັງກອນ 2013 ແລະບົດລາຍງານທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດໂລກ, ສະບັບເດືອນເມສາ 2013, ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແລະສະພາບເງິນເຟີ້

ເສດຖະກິດຂອງລາວຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວໃນອັດຕາ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2013. ການຂະຫຍາຍຕົວຄາດວ່າຈະມີທ່າອ່ຽງເຂັ້ມແຂງດັ່ງໃນຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (ຮູບສະແດງ 1). ຜົນຂອງການຄາດຄະເນດັ່ງກ່າວແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 0,4 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍຈາກການຄາດຄະເນໃນເດືອນພະຈິກ 2012 ຊຶ່ງສ່ອງແສງເຖິງຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດກ່ຽວ ກັບແຜນການຜະລິດຊີມັງ ແລະ ໄຟຟ້າ. ຜົນຜະລິດຊີມັງຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອງມາຈາກມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໂຮງງານຜະລິດຊີມັງແຫ່ງໃໝ່ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມການຜະລິດຕັ້ງແຕ່ປີ 2012 ບວກກັບຜົນຜະລິດຈາກໂຮງງານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງໄຟຟ້າຈະມາຈາກໂຄງການທີ່ສຳເລັດການກໍ່ສ້າງແລ້ວ ແລະການພັດທະນາຂອງໂຄງການຂະໜາດ ໃຫຍ່ຫຼາຍແຫ່ງ ລວມທັງໂຄງການຫຼັກສາລິກໄນ, ເຂື່ອນໄຊຍະບູລີ, ນ້ຳອູ, ເຊປ່ຽນ ເຊນນ້ຳນ້ອຍ ທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ, ອາຫານ ແລະ ການບໍລິການ (ຮູບສະແດງທີ 2). ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະເຄື່ອງດື່ມ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງ. ໃນຂະນະດຽວກັນຂະແໜງການຄ້າຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍ ຍ່ອຍ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄົມມະນາ ຄົມ-ສີ່ສານ ແລະ ການທະນາຄານກໍ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວ. ຂະແໜງກະສິກຳຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ຟື້ນຟູຈາກການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມໃນປີ 2011.

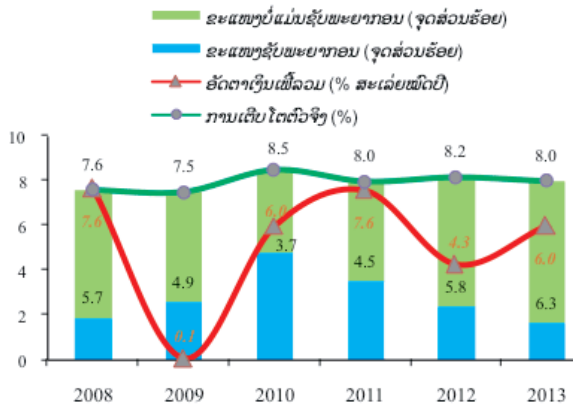
ໃນທ່າມກາງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກສະພາບເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ, ອັດຕາການເຕີບໂຕສະເລ່ຍຂອງເສດຖະກິດ ສປປ ລາວ ຄາດວ່າຈະຢູ່ທີ່ 7,8 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີ ໃນໄລຍະກາງ. ທ່າອ່ຽງຂອງການ

1 ຂະແໜງໄຟຟ້າແລະຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່
 2 ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ກໍ່ສ້າງ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງອາຫານ, ການທະນາຄານແລະການບໍລິການອື່ນໆ.
 3 ໂຄງການທີ່ສຳເລັດແລ້ວທີ່ຈະເລີ່ມການຈະດຳເນີນການໃນປີ 2013 ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ລວມມີເຂື່ອນນ້ຳ 5 ແລະໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳທົນທິນບູນພາກຂະຫຍາຍ

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ຮູບສະແດງ 1.

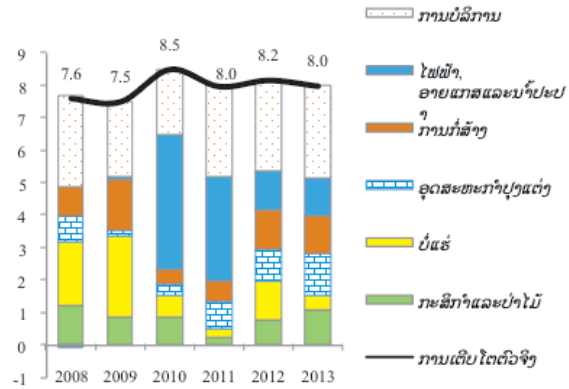
ອັດຕາການເຕີບໂຕ ແລະອັດຕາເງິນເຟີ້ (ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານ, ສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ການຄ້ານວນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 2.

ອັດຕາການເຕີບໂຕຕົວຈິງຂອງ GDP (ກ່ອນການລວມອາກອນທາງອ້ອມ): ການປະກອບສ່ວນຕາມຂະແໜງ (ຕົວເລກເປັນສ່ວນຮ້ອຍ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານ, ສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ການຄ້ານວນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

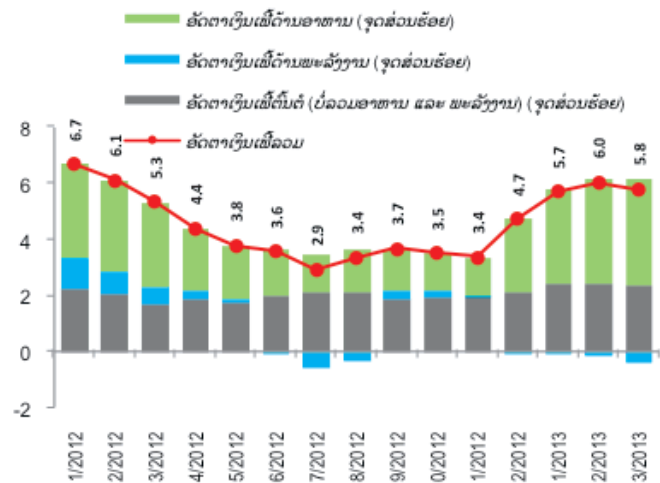
ຄາດຄະເນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ສົມມຸດຖານວ່າໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງຢູ່ ແລະ ໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນແຜນຈະປະຕິບັດໄປຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້. ສຳລັບຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຄາດວ່າ ຈະຍັງຄົງຮັກສາອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວໃນທ່າອ່ຽງທີ່ດີ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນເຊັ່ນການບໍລິໂພກ, ຄວາມຕ້ອງການຈາກບັນດາຄູ່ຄ້າທີ່ຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະຕິຮູບທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ ເພື່ອ ບັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບການດຳເນີນທຸລະກິດ. ໃນຂະນະທີ່ທ່າອ່ຽງຂອງເສດຖະກິດໃນໄລຍະກາງຍັງມີແນວໂນ້ມທີ່ດີ ແຕ່ຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືກັບ ຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ເສດຖະກິດ ມະຫາພາກແມ່ນຍັງມີຈຳກັດຢູ່.

ສະພາບເງິນເຟີ້

ໂດຍລວມ ອັດຕາເງິນເຟີ້ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນພໍສົມຄວນເລີ່ມແຕ່ເດືອນທັນວາ ປີ 2012 ຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາອາຫານຍົກ ເວັ້ນເຂົ້າ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ລວມ (ປີຕໍ່ປີ) ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 3,4 ສ່ວນຮ້ອຍໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 2012 ມາເປັນ 5,8 ສ່ວນຮ້ອຍໃນເດືອນ ມີນາປີ 2013 ທັງນີ້ຕົ້ນຕໍກໍຍ້ອນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນໝວດສະບຽງອາຫານ (ຮູບສະແດງທີ 3) ຊຶ່ງເພີ່ມ ຂຶ້ນຈາກ 3,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ເປັນ 10,1 ສ່ວນຮ້ອຍໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ (ຮູບສະແດງທີ 4). ບັດໄຈຫຼັກທີ່ພາໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ແມ່ນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຊີ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນລາຄາຊີ້ນງົວ ຊຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ

ຮູບສະແດງ 3.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ປະຈຳເດືອນ(ການປ່ຽນແປງປີຕໍ່ປີ)



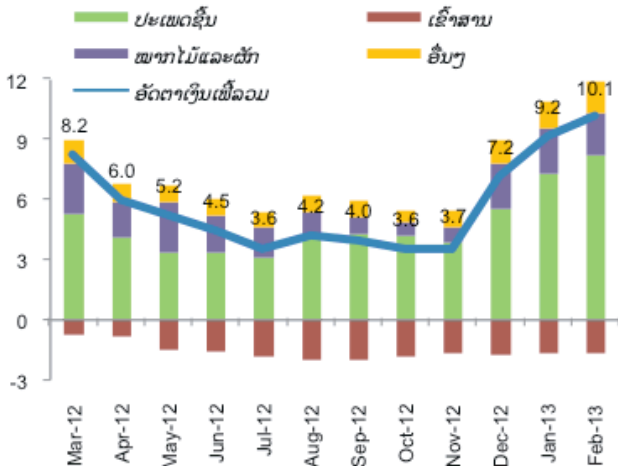
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

4 ຊຶ່ງງົວກວມເອົາ 18 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍການອາຫານທັງໝົດຫຼື 6 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງກະຕາການບໍລິໂພກທັງໝົດໃນຂະນະທີ່ຜັກ ກວມເອົາປະມານ 10 ສ່ວນຮ້ອຍແລະ 4 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕາມລຳດັບ.
 5 ຄຳສັ່ງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າເລກທີ650, ລົງວັນທີ 1 ເດືອນເມສາປີ 2013
 6 ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກບໍລິສັດໄຟຟ້າລາວ, ຄ່າໄຟຟ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 5 ສ່ວນຮ້ອຍທຸກໆປີຈາກປີ 2012 ຫາປີ 2015.

ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ

ຮູບສະແດງ 4.

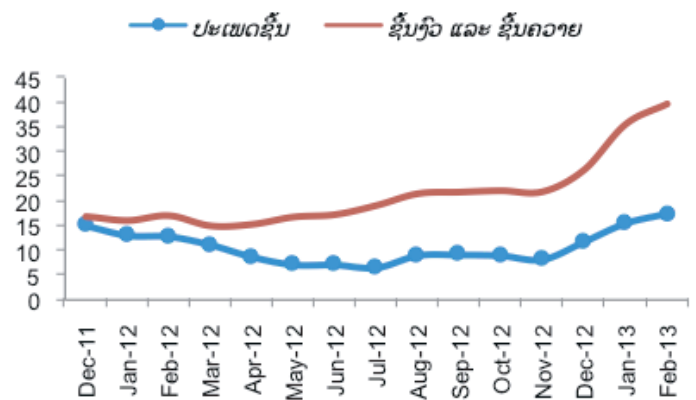
ອັດຕາເງິນເຟີ້ໃນໝວດສະບຽງອາຫານ



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 5

ດັດສະນີລາຄາຊັ້ນງົວແລະປະເພດຊີ້ນ ໂດຍລວມ (ອັດຕາການປ່ຽນແປງຕໍ່ປີ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

ເກືອບ 40 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນເດືອນກຸມພາປີ 2013 ທຽບໃສ່ໄລຍະດຽວກັນຂອງປີຜ່ານມາ, ຕໍ່ມາແມ່ນລາຄາຜັກ (ຮູບສະແດງ 5). ປະກົດການດັ່ງກ່າວແມ່ນເກີດຈາກຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກຂອງສິ່ງຄົມ ມີຫຼາຍກວ່າການສະໜອງທີ່ຈຳກັດ ຊຶ່ງສ່ວນໜຶ່ງຖືກພິດພັນກັບການສົ່ງອອກສັດລ້ຽງໄປປະເທດເພື່ອນບ້ານ ແລະການລ້ຽງສັດແບບກະແຈກກະຈາຍຢູ່ໃນປະເທດ. ຍ້ອນເຫດນີ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການສະໜອງບໍ່ພຽງພໍ ແລະອັດຕາເງິນເຟີ້ ໃນໝວດສະບຽງອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ (MOIC) ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ຫ້າມສົ່ງອອກ ສັດລ້ຽງຊີ້ວຄວາວ ແລະຫັນມາສະໜອງໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ. ຜົນຂອງມາດຕະການດັ່ງກ່າວຍັງຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ຢ່າງໃກ້ຊິດ. ໃນຂະນະທີ່ ອັດຕາເງິນເຟີ້ນັ້ນເຊື່ອໄພຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມສະພາບລາຄາ ໃນຕະຫຼາດໂລກ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼັກ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ພໍສົມຄວນ ຕົ້ນຕໍແມ່ນ ມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ຄ່າໄຟຟ້າຕາມ ກົດລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໃນໝວດຮ້ານອາຫານ ແລະ ໂຮງແຮມ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ລວມຄາດ ວ່າ ຈະ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 4,3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2012 ມາເປັນປະມານ 6 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2013.

ລາຍຮັບແລະລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ

ການເໜັງຕີງຂອງແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ໄຟຟ້າໄດ້ມີບົດບາດຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ງົບປະມານພາກລັດ. ອັດຕາການຂາດດຸນງົບປະມານຕໍ່ GDP ແມ່ນ 1,3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2011/12 ຊຶ່ງຕ່ຳກວ່າທີ່ ຄາດການໄວ້ໃນເດືອນພະຈິກ 2012 ຈຳນວນ 1 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ ຍ້ອນການເກັບລາຍຮັບໄດ້ດີ ແລະ ລາຍຈ່າຍນອກແຜນໂດຍການກູ້ຢືມຈາກ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ຕ່ຳກວ່າຄາດໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ ອັດຕາ ການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ ຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍ ຈາກ 8,3 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2010/11 ເຖິງ 8,1 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2011/12, ການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ແມ່ນຫຼຸດລົງຫຼາຍ ຈາກ 7,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 7,1 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຕາມລຳດັບ (ຮູບສະແດງທີ 6). ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ. ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງລາຍຮັບຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການເກັບລາຍຮັບພາຍໃນທີ່ໄດ້ດີ (ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການເກັບອາກອນ) ເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບລວມ ຕໍ່ GDP ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 18,5 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2010/11 ຫາ 19,8 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2011/12. ທັງນີ້ ກໍ່ຍ້ອນ ຜົນຂອງ i) ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຂອງຄຳ ແລະ ທອງ ໃນປີ 2011; ii) ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຮັບຈາກບັນດາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າ iii) ລາຍຮັບຈຳນວນໜຶ່ງ ຈາກ ຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ, ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ອາກອນລາຍໄດ້.

ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍທັງໝົດຕໍ່ GDP ໃນສົກປີ 2011/12 ຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າທີ່ຄາດການໄວ້ຍ້ອນລາຍຈ່າຍນອກແຜນທີ່ຫຼຸດລົງ. ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍທັງໝົດຕໍ່ GDP ຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍ ຈາກ 21,3 ສ່ວນຮ້ອຍມາເປັນ 21,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນ ສົກປີ 2011/12 (ຮູບສະແດງທີ 6). ການຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍໃນການລົງທຶນນອກແຜນໂດຍຜ່ານການກູ້ຢືມໂດຍກົງ ຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

- 7 ການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງລາຍຮັບແລະລາຍຈ່າຍຈາກຂະແໜງໄຟຟ້າແລະຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນພາຍໃນ.
- 8 ການຕິດຕາມລາຍຮັບຈາກການຂະແໜງຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ຈະຖືກສະເໜີຕໍ່ໄປໃນພາກທີ II.1.

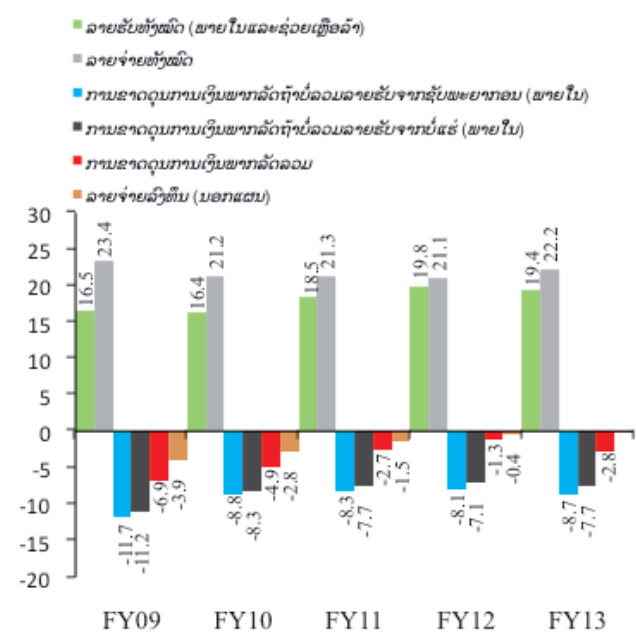
ປິດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ໄດ້ຊົດເຊີຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ເຊັ່ນ: ລາຍຈ່າຍ ບໍລິຫານ (ລວມທັງວັດສະດຸແລະອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ທ້ອງຖານ), ເງິນເດືອນ ແລະ ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໃຊ້ໃນການກະກຽມກອງປະຊຸມ ອາຊີ-ເອີຣົບ ຄັ້ງທີ 9.

ໃນສົກປີ 2012/13 ຄາດວ່າລາຍຈ່າຍພາກລັດຈະເພີ່ມຂຶ້ນໄວໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນເດືອນລັດຖະກອນ ໃນຂະນະທີ່ລາຍຮັບ ຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ມີການເຕີບໂຕຊ້າກ່ວາເກົ່າ. ການຂາດດຸນງົບປະມານ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນເທົ່າຕົວຈາກປີຜ່ານມາ ຢູ່ທີ່ 2,8 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP. ການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ ບໍ່ລວມລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 8,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2012/13, ໃນຂະນະດຽວກັນ ອັດຕາການຂາດດຸນທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບບໍ່ແຮ່ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 7,7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ອັດຕາສ່ວນລວມຍອດລາຍຮັບຕໍ່ GDP ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຢູ່ທີ່ 19,4 ສ່ວນຮ້ອຍ ຍ້ອນການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫລຸດລົງ (ພາຍຫຼັງການຈັດກອງປະຊຸມອາຊີ-ເອີຣົບ) ແລະການຕົກຕໍ່າ ຂອງລາຍຮັບຈາກບໍ່ແຮ່ ໃນປີ 2012. ຍ້ອນລາຄາທອງ ແດງຫຼຸດລົງ ປະມານ 10 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີຜ່ານມາ ແລະຕົ້ນທຶນການຜະລິດທີ່ສູງຂຶ້ນ ເຖິງວ່າປະລິມານຜົນຜະລິດ ແລະ ລາຄາຄຳຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີກາຍກໍຕາມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເກັບອາກອນຈາກຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະອາກອນຊົມໃຊ້ ແມ່ນຍັງມີທ່າອ່ຽງດີ. ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນໄຕມາດ ທີ 1 ເພີ່ມຂຶ້ນ 35 ສ່ວນຮ້ອຍປີຕໍ່ປີ. ນີ້ອາດແມ່ນຜົນຂອງການນຳໃຊ້ອັດຕາອາກອນສະເພີພາບ 10 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ຜູ້ຈ່າຍ ອາກອນທີ່ເຄີຍຈ່າຍອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດໃນອັດຕາ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຈຳນວນຜູ້ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຈາກ 2,300 ເຖິງ 4,100 ຫົວ ໜ່ວຍ. ການສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເກັບອາກອນຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນຍັງຄົງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອເປັນການປ້ອງ ກັນການແກ່ວງຕົວຂອງລາຍຮັບງົບປະມານ ແຕ່ຍັງເປັນການສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃຫ້ລາຍຮັບຂອງພາກລັດ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເອື້ອຍອີງຕໍ່ໂຄງການຂະໜາດ ໃຫຍ່ຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ.

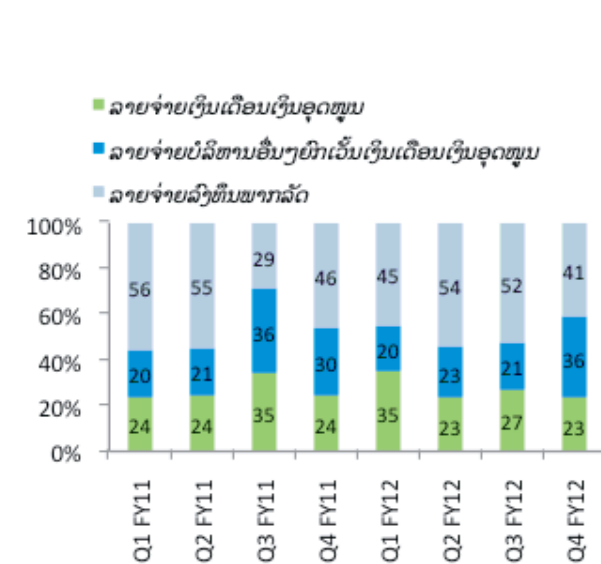
ລວມຍອດລາຍຈ່າຍຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນສົກປີ 2012/13 ຊຶ່ງເນື່ອງມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນ ແລະເງິນອຸດໜູນ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາຍຈ່າຍລົງທຶນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງທີ່ຕິດພັນກັບການກະກຽມກອງປະຊຸມອາຊີ-ເອີຣົບ ຈະໄດ້ສຳເລັດລົງແລ້ວ, ລາຍຈ່າຍລວມຍັງມີທ່າອ່ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 21,1 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2011/12 ມາເປັນ 22,2 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2012/13. ການເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນລັດຖະກອນ ແລະ ເງິນອຸດໜູນ ເກືອບເຖິງ 35 ສ່ວນຮ້ອຍ. ໃນສົກປີ 2012/13, ເງິນເດືອນ ແລະ ເງິນອຸດໜູນ ຄາດວ່າ ຈະກວມເຖິງ 61 ສ່ວນຮ້ອຍ ຖ້າທຽບໃສ່ທັງລາຍ

ຮູບສະແດງ 6. ຜົນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານຂອງພາກລັດ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງGDP)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 7. ລາຍຈ່າຍແຕ່ລະໄຕມາດ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດ)



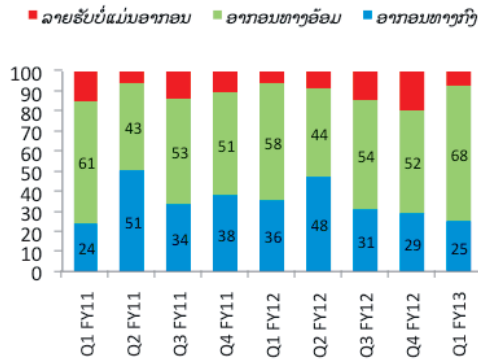
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

9 ເພື່ອຊ່ວຍບັນຸ່ງສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງລັດຖະກອນ, ລັດຖະບານໄດ້ອອກດຳລັດໃນການຂຶ້ນເງິນເດືອນລະຫວ່າງສົກປີ 2013-2015 (ເລກທີ. 221/ລັດຖະບານ, ລົງວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2012).

ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ

ຮູບສະແດງ 8.

ລາຍຮັບພາຍໃນແຕ່ລະໄຕມາດ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບພາຍໃນທັງໝົດ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ ແລະ ການປະເມີນ ແລະ ຄາດການຂອງທະນາຄານໂລກ

ຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ລາຍຮັບ ພາຍໃນທີ່ໄດ້ຈາກຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນແລະເພີ່ມຂຶ້ນທຽບໃສ່ 58 ແລະ 49 ສ່ວນຮ້ອຍຕາມລຳດັບໃນສົກປີ 2011/12. ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້ແມ່ນ ໄດ້ສະແດງອອກໃນໄຕມາດທີ 1 ຊຶ່ງທັງເງິນເດືອນ ແລະ ເງິນອຸດໜູນເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 86 ສ່ວນຮ້ອຍ ທຽບໃສ່ໄຕມາດດຽວກັນໃນປີຜ່ານມາ ແລະ ກວມເອົາເກືອບ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດໃນໄຕມາດ (ຮູບສະແດງທີ 7) ທຽບກັບ 35 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນໄຕມາດທີ 1 ຂອງປີທີ່ຜ່ານມາ (ປີຕໍ່ປີ). ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ອັດຕາສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍບົກກະຕິນອກຈາກ ເງິນເດືອນ (ຮູບສະແດງທີ 7) ໄດ້ຫຼຸດລົງອີກເຖິງ 18 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລາຍຈ່າຍບົກກະຕິປະຈຳໄຕມາດທຳອິດຂອງສົກປີ 2012/13 ທຽບໃສ່ 20 ສ່ວນຮ້ອຍໃນເວລາດຽວກັນຂອງປີທີ່ ຜ່ານມາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາການຂາດງົບປະມານສຳລັບບໍລິຫານແລະບຳລຸງຮັກສາຊັບສິນຂອງລັດ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາຄາສິນຄ້າໃນຕະຫລາດໂລກຂາດຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ມີການສືບຕໍ່ນະໂຍບາຍເພີ່ມລາຍຈ່າຍ, ການດຸ່ນດ່ຽງລາຍຈ່າຍໂດຍສະເພາະສຳລັບການເພີ່ມເງິນເດືອນແມ່ນຄວນໄດ້ຮັບການປະເມີນຢ່າງລະມັດລະວັງ ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງຂອງງົບປະມານພາກລັດ. ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມຂອງແຜນງົບປະມານສົກປີ 2012/13 ຈະໄດ້ສະເໜີໃນ ພາກທີ II.2.

ການລົງທຶນພາກລັດໃນໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນຮູບການເອກະຊົນລົງທຶນກ່ອນກຳລັງແຕ່ຂະຫຍາຍ. ຫຼາຍໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ ເຊັ່ນ ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ຂົວ ແມ່ນມີຜູ້ຮັບເໝົາເອກະຊົນລົງທຶນກ່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມບຸລິມະສິດໃນການພັດທະນາຂອງຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຖິງແມ່ນວ່າການຈັດສັນງົບປະມານ ຈະມີຈຳກັດກໍຕາມ. ສະພາບການດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການກູ້ຢືມໃນຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ. ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າແມ່ນສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດ ທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງແຂວງກໍ່ຄືຂອງປະເທດ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະຈາກແຜນການລົງທຶນໃນສົກປີຕໍ່ໜ້າ ຊຶ່ງກໍ່ໝາຍເຖິງການຍື່ມລາຍຮັບໃນອະນາຄົດເພື່ອການໃຊ້ຈ່າຍໃນປະຈຸບັນ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້. ຖ້າບໍລິຫານບໍ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນການໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດໜີ້ໃນອະນາຄົດ ແລະ ຂາດຄວາມຄ່ອງຕົວສຳລັບງົບປະມານ ໃນອະນາຄົດ ຕໍ່ກັບຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ພາກທະນາຄານ. ສະນັ້ນ, ມັນແມ່ນສິ່ງສຳຄັນທີ່ລັດຖະບານຈະຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບມູນຄ່າທັງໝົດ, ຈຳນວນ ແລະ ຂະໜາດຂອງໂຄງການປະເພດດັ່ງກ່າວໃນປະຈຸບັນ ແລະ ແຜນການໃນອະນາຄົດ. ຕ້ອງພັດທະນາລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການສະສົມໜີ້ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ.

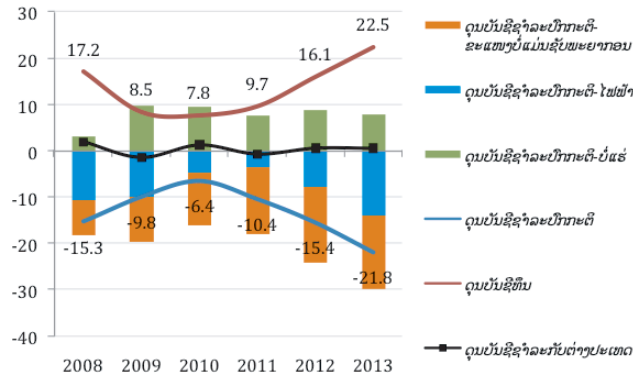
ດຸນການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ

ດຸນຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ ໂດຍລວມຄາດວ່າຍັງເກີນດຸນຢູ່ເລັກໜ້ອຍ ເນື່ອງຈາກການໄຫຼເຂົ້າຂອງການລົງທຶນໃນບັນຊີທຶນຍັງຫຼາຍກວ່າການຂາດດຸນໃນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິເລັກໜ້ອຍ. ໂດຍລວມ ດຸນຊຳລະໃນປີນີ້ຄາດວ່າຈະຍັງຢູ່ເກີນດຸນປະມານ 0,6 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ຍ້ອນການໄຫຼເຂົ້າຕໍ່ເນື່ອງຂອງການລົງທຶນໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ໂຄງການທົ່ງສາມິກໄນ, ໂຄງການສ້າງເຂື່ອນນ້ຳອູ ແລະ ເຂື່ອນໄຊຍະບູລີ, ແລະ ການສືບຕໍ່ເພີ່ມທຶນຂອງທະນາຄານ (ຮູບສະແດງທີ 19). ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການລົງທຶນໃນຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຄາດວ່າຈະຊ້າລົງໃນປີ 2013 ຫຼັງຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຫລວງຫລາຍໃນປີ 2012. ກິດຈະກຳຕ່າງໆດ້ານເສດຖະກິດຄາດວ່າຈະຄືກຄັກໜ້ອຍລົງພາຍຫຼັງການສຳເລັດໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ລວມທັງການລົງທຶນໃນຂະແໜງບໍລິການທີ່ນະຄອນ ຫລວງວຽງຈັນໃນປີ 2012. ດຸນບັນຊີທຶນຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 16 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP ເຖິງ 22,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2013 ຊຶ່ງທຶນດັ່ງກ່າວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຊ້ໃນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທຶນ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆ (ຮູບສະແດງທີ 9).

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ຮູບສະແດງ 9.

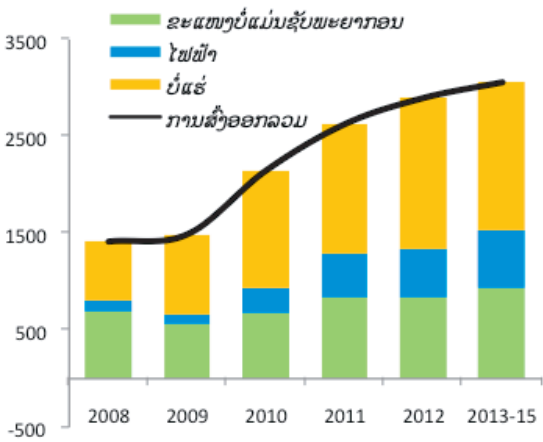
ດຸນຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ(ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP, ປີ 2008 -13



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງສປປລາວ ແລະ ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 10.

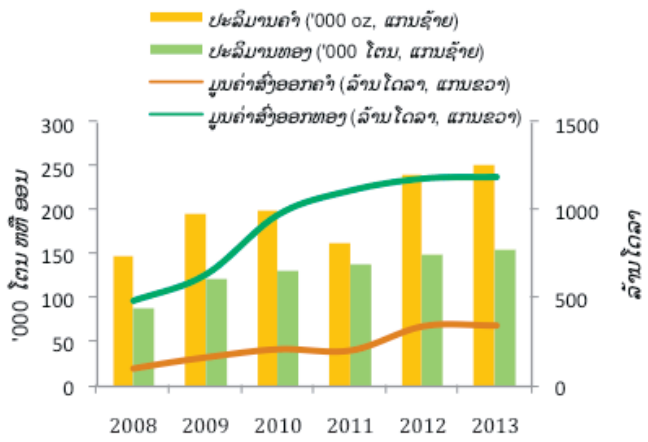
ມູນຄ່າການສົ່ງອອກ (ລ້ານໂດລາ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກກະຊວງການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ປະເທດຄູ່ຄ້າ

ຮູບສະແດງ 11

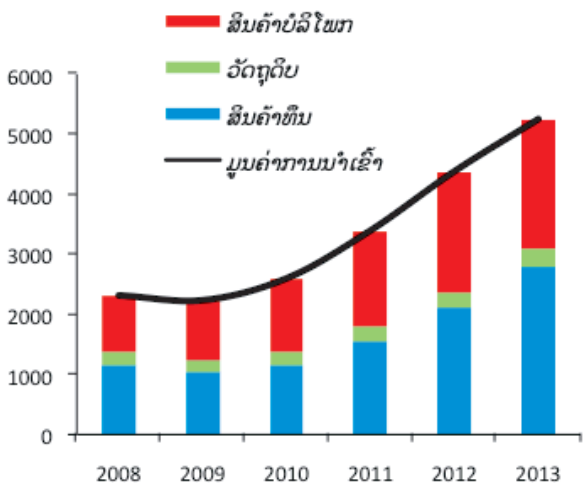
ການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບໍລິສັດລ້ານຊ້າງ ມິເນີໂຣ ຈຳກັດ ແລະ ບໍລິສັດພູເບ້ຍມາຍນິງ, 2012 ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 12

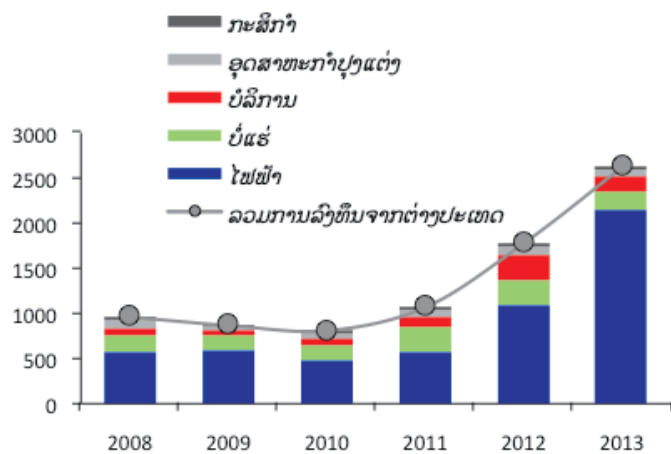
ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າ (ລ້ານໂດລາ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນແລະຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ປະເທດຄູ່ຄ້າ

ຮູບສະແດງ 13

ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (ລ້ານໂດລາ)



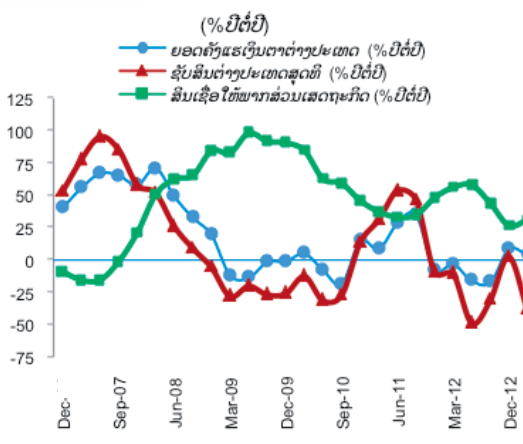
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ

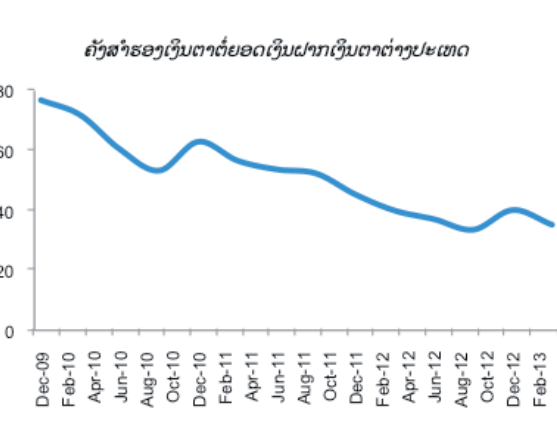
ການຂາດດຸນຂອງບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນໍາເຂົ້າໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ. ການຂາດດຸນຂອງບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 15,5 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP ໃນປີ 2012 ມາເປັນ 21,8 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2013 ເນື່ອງມາຈາກຫຼາຍປັດໄຈ. ປັດໄຈທໍາອິດ ແມ່ນການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທຶນທີ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ (ຮູບສະແດງທີ 12) ໂດຍປະມານ 32 ສ່ວນຮ້ອຍ (ປີຕໍ່ປີ) ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງໂຄງການຕ່າງໆໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ. ປັດໄຈ ທີ່ສອງ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າຊົມໃຊ້ຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ ເຊັ່ນ: ພາຫະນະ ແລະ ນໍ້າມັນ ເມື່ອທຽບກັບການສົ່ງອອກຈາກຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຊໍາລົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການນໍາເຂົ້າໂດຍລວມແມ່ນຄາດວ່າຈະເຕີບໂຕໃນອັດຕາທີ່ຊໍາລົງເມື່ອທຽບກັບປີຜ່ານມາ ຍ້ອນທໍາອິດລາຄາສິນຄ້າບາງຈໍານວນ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງ ແລະອີກຢ່າງແມ່ນຍ້ອນຖານລາຄາທີ່ສູງໃນປີ 2012. ການສົ່ງອອກຂອງຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຊໍາລົງ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂທີ່ມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານເສດຖະກິດໃນບາງປະເທດຄູ່ຄ້າ (ຮູບສະແດງທີ 10), ເປັນຕົ້ນແມ່ນມູນຄ່າການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນຕັດຫຍິບໄດ້ຫຼຸດລົງເຖິງ 16 ສ່ວນຮ້ອຍ (ປີຕໍ່ປີ) ຫລື ຫຼຸດລົງປະມານ 30 ສ່ວນຮ້ອຍໃນດ້ານປະລິມານ ໃນປີຜ່ານມາ ຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການຈາກຕະຫຼາດອາເມລິກາ ໄດ້ຫຼຸດລົງ. ນອກນັ້ນກໍຍັງມີບັນຫາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການຂາດແຄນແຮງງານ ແລະການແຂ່ງຄ່າຂອງເງິນກີບ. ບາງພາກສ່ວນທຸລະກິດໄດ້ມີການປັບປຸງຜະລິດຕະພັນໂດຍຫັນໄປສູ່ການ ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະຫັນໄປສູ່ຕະຫຼາດໃໝ່ ເຊັ່ນ ຍີ່ປຸ່ນ ແຕ່ການສົ່ງອອກໃນປະຈຸບັນຍັງມີໜ້ອຍ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການໄຫຼອອກສູດທິຂອງລາຍໄດ້ຈາກຂະແໜງ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ (ຕົ້ນຕໍແມ່ນການຊໍາລະດອກເບ້ຍກູ້ຢືມສໍາລັບການລົງທຶນ ແລະການໂອນກໍາໄລກັບປະເທດຂອງນັກລົງທຶນທັງຈາກຂະແໜງໄຟຟ້າ ແລະບໍ່ແຮ່) ຄາດວ່າ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການຂາດດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິຄາດວ່າຈະຖືກດຸ່ນດູງໂດຍການເກີນດຸນຂອງບັນຊີທຶນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ ໂດຍ ລວມເພີ່ມຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍ.

ເຖິງວ່າລະດັບຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈະພື້ນຕົວຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍ ແຕ່ກໍຍັງຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຍັງຕໍ່າຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເພີ່ມການຄວບຄຸມລະດັບຄວາມຕ້ອງການລວມຂອງເສດຖະກິດ. ດຸນຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເກີນດຸນຢູ່ 0,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕໍ່ GDP ໃນປີ 2012 ຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງສິນເຊື້ອທີ່ຊໍາລົງ (ໂດຍສະເພາະໃນສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ) ໃນເຄິ່ງທີສອງຂອງປີ 2012 ແລະການເພີ່ມທຶນຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະການຈົດທະບຽນໃໝ່ (ຮູບສະແດງ 14). ສະນັ້ນ, ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະຊັບສິນຕ່າງປະເທດສຸດທິໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນທ້າຍໂຕມາດທີ 4 ໂດຍ 24 ສ່ວນຮ້ອຍ (ໂຕມາດຕໍ່ໂຕມາດ) ແລະ 35 ສ່ວນ ຮ້ອຍ (ໂຕມາດຕໍ່ໂຕມາດ) ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ສືບເນື່ອງຫຼຸດລົງຕັ້ງແຕ່ທ້າຍປີ 2011ເປັນຕົ້ນມາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລະດັບຄັງສໍາຮອງໄດ້ຫຼຸດ ລົງ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ (ໂຕມາດຕໍ່ໂຕມາດ) ໃນໂຕມາດ ທີ 1 ຂອງ ປີ 2013 ໃນຂະນະທີ່ຊັບສິນຕ່າງປະເທດສຸດທິໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍປະມານ 30 ສ່ວນຮ້ອຍ (ໂຕມາດຕໍ່ໂຕມາດ) ຊຶ່ງສ່ວນໜຶ່ງກໍຍ້ອນອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນໂຕມາດທໍາອິດຂອງປີ. ດັ່ງນັ້ນ ການກໍານົດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມຕ້ອງການໂດຍລວມຂອງເສດຖະກິດ ແລະການຄຸ້ມຄອງຄັງສໍາຮອງ ແມ່ນຈະເປັນການດີ. ຄັງສໍາຮອງຢູ່ໃນລະດັບ 700 ລ້ານໂດລາໃນເດືອນມີນາ 2013. ລະດັບຄັງສໍາຮອງຄາດວ່າຈະສາມາດກຸ້ມໄດ້ ພຽງແຕ່ 1,8 ເດືອນຂອງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການທັງໝົດ ໃນປີ 2013 ຫຼື ປະມານ 3 ເດືອນຂອງການນໍາເຂົ້າສໍາລັບ ຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າສຸດໃນໄລຍະ 8 ປີທີ່ຜ່ານມາ. ລະດັບຄັງສໍາຮອງທຽບໃສ່ເງິນຝາກ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດແມ່ນຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈາກ 60 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສອງປີຫຼັງມາເປັນ 35

ຮູບສະແດງ 14 ຊັບສິນຕ່າງປະເທດສຸດທິແລະຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ



ຮູບສະແດງ 15 ຄັງສໍາຮອງ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດເງິນຝາກອັດຕາແລກປ່ຽນຕ່າງປະເທດ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ສ່ວນຮ້ອຍໃນເດືອນ ມີນາ ປີ 2013 (ຮູບສະແດງ 15). ສະພາບດັ່ງກ່າວໄດ້ສົ່ງສັນຍານ ແລະສ້າງຄວາມກັງວົນຕໍ່ກັບຄວາມອາດສາມາດຂອງປະເທດໃນການຮັບມືກັບວິກິດການຖ້າວ່າມັນເກີດຂຶ້ນ.

ໃນເມື່ອດຸນຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດມີການຕິດພັນແລະຜູກຮັດກັບການພັດທະນາ ໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະການ ນໍາເຂົ້າຂອງ ຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນຫຼາຍຂຶ້ນ ການພັດທະນາສິ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະສົ່ງອອກຈາກຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍເພື່ອຂະຫຍາຍຖານເສດຖະກິດ ແລະສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ຄວາມສໍາເລັດໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການ ການຄ້າໂລກ ແມ່ນບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນໃນການກ້າວໄປສູ່ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຫັນອອກຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ (ຕາຕາລາງ 1). ການເປັນສະມາຊິກ ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງອົງການດັ່ງກ່າວໃນການບໍ່ຈໍາແນກປະຕິບັດ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະການຄາດ ການໄດ້. ມາດຕະການໃນການປະຕິຮູບທີ່ສໍາຄັນໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົດໝາຍຢູ່ລາວສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຂອງອົງການການຄ້າໂລກໃນດ້ານການໃຊ້ນະໂຍບາຍອຸດໜູນ, ການຄວບຄຸມລາຄາ, ການຈໍາກັດທາງການຄ້າ, ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ເພື່ອເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ. ການເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ຈະປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດລາວຫັນອອກຈາກການເອື້ອຍອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະດຶງດູດການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເຂົ້າສູ່ຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາ ກອນທໍາມະຊາດ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາ ແລະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

ກ່ອງ 1: ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ

ແມ່ນຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ?

- ຫຼັງຈາກການສໍາເລັດການເຈລະຈາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ໃນທ້າຍປີ 2012, ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ເປັນປະເທດທີ 158 ໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2013. ຂະບວນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການເຈລະຈາ ກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກຂອງ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານ “Working Party”, ຊຶ່ງລວມເຖິງການຕອບຄໍາຖາມຈໍານວນຫຼາຍຮ້ອຍຄໍາຖາມຈາກບັນດາປະເທດສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ. ມັນເປັນຄວາມສໍາເລັດຂອງການເຈລະຈາເຂົ້າເປັນພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເວລາເຖິງ 15 ປີ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະໝັກທໍາອິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1997. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນປີ 2012 ຂະບວນການເຈລະຈາເປັນພາຄີ ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ລວມທັງ ຜົນສໍາເລັດຂອງການເຈລະຈາທີ່ສໍາຄັນກັບ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ, ແລະ ໃນປີດຽວກັນ ຍັງສາມາດດໍາເນີນກອງປະຊຸມໜ່ວຍປະຕິບັດງານໃນການເຈລະຈາໄດ້ເຖິງ 3 ຄັ້ງ ຢູ່ເຈນີວາ.
- ສະພາຄະນະມົນຕີທົ່ວໄປຂອງອົງການການຄ້າໂລກໄດ້ຮັບຮອງເອົາການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກພາຄີ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເປັນທາງການໃນເດືອນຕຸລາ 2012. ນີ້ແມ່ນສັນຍາພາຄີສະບັບສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ສັງລວມຜົນງານທີ່ ສປປ ລາວໄດ້ດໍາເນີນການປະຕິຮູບຜ່ານມາ ແລະ ຍັງເປັນການກໍານົດຂໍ້ຜູກມັດພັນທະທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະ 3-5 ປີ ຕໍ່ໜ້າ. ໝາຍຄວາມວ່າ ສັນຍາພາຄີດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກວມເອົາ “ບົດລາຍງານຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານ” ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ “ວາລະກໍານົດໝາຍຂອງຂໍ້ຜູກມັດພັນທະ” ຂອງສປປ ລາວ. ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ໃຫ້ສັນຕະຍາບັນ ບັນດາເອກະສານປະກອບເຂົ້າໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນເດືອນ ທັນວາປີ 2012. ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກພາຄີຢ່າງເປັນທາງການມີຜົນສັກສິດ 30 ວັນ ຫຼັງຈາກເອກະສານທັງໝົດຖືກມອບໃຫ້ແກ່ກອງເລຂາຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ທີ່ເຈນີວາ.

ມັນມີໝາຍຄວາມແນວໃດ?

- ສປປ ລາວ ແມ່ນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການນໍາໃຊ້ຫລັກການ “ການຜ່ອນຜັນພິເສດ ແລະສະເພາະ” ຕະຫລອດໄລຍະການດໍາເນີນການ ເຈລະຈາຕໍ່ລອງເພື່ອເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວໝາຍຄວາມວ່າ ສປປ ລາວ ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງກໍານົດຂໍ້ຜູກມັດພັນທະທີ່ລະອຽດ ແລະລົງເລິກ ຄືກັບປະເທດ ອື່ນທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ແລະ ໄດ້ຮັບໄລຍະເວລາທີ່ດົນກວ່າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຜູກມັດພັນທະຕ່າງໆຢ່າງສົມບູນ.
- ໝາຍເຖິງການຮັບຮອງທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ໃນການບໍ່ຈໍາແນກປະຕິບັດ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການຄາດການໄດ້ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາຫຼັກການດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ນໍາມາຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນກົດໝາຍຕ່າງໆຂອງ ສປປ ລາວ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການສະເພາະຕ່າງໆເພື່ອປັບປຸງ ປະຕິຮູບແນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ນິຕິກຳຂອງສປປ ລາວ ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາພາຄີຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ, ການຄວບຄຸມລາຄາ, ການຈໍາກັດທາງການຄ້າ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ.
- ໂຄງສ້າງອັດຕາພາສີສະເລ່ຍສູງສຸດແມ່ນ 18,8 ສ່ວນຮ້ອຍ (ໝາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂຶ້ນເກີນອັດຕານີ້). ຂໍ້ກໍານົດນີ້ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຫຼາຍ ເພາະວ່າ ລາວຈະມີຂໍ້ຜູກມັດພັນທະທີ່ລະອຽດ ແລະ ລົງເລິກຫຼາຍກວ່ານີ້ຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໃນປີ 2015. ສັນຍາພາຄີຂອງອົງການການຄ້າໂລກໄດ້ກວມເອົາທັງການຄ້າສິນຄ້າ ແລະ ການຄ້າດ້ານການບໍລິການ. ຂໍ້ຜູກມັດພັນທະໃນການເປີດຕະຫລາດ ແມ່ນກວມເອົາ 10 ຂະແໜງ ການດ້ານການບໍລິການ ຊຶ່ງອະນຸຍາດເປີດໃຫ້ຕ່າງປະ



ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຕໍ່າມາຫຼ້າສຸດ

ເທດສາມາດລົງທຶນໄດ້ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຂະແໜງການທະນາຄານ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ການແຈກຢາຍສິນຄ້າ, ສາທາລະນະສຸກ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທ່ອງທ່ຽວ, ກໍ່ສ້າງ, ແລະ ການຄົມມະນາຄົມທາງອາກາດ) ຊຶ່ງກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການຄຸ້ມຄອງບັນດາຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້.

- ເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ຕຸກມັດພັນທະທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຄ້າຍຄືກັນຕ່າງໆທີ່ປະເທດອື່ນໄດ້ຮັບໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກຜ່ານມາ (ເຊັ່ນປະເທດກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ, ແລະ ເນປານ).
- ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຄາດວ່າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ, ແຕ່ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ແມ່ນເປັນການສົ່ງສັນຍານແກ່ໂລກພາຍນອກໄດ້ຮັບຮູ້ແລະຍິ່ງຍືນກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບ ແລະ ຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ການປະຕິຮູບທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດນັ້ນ, ສປປ ລາວມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ຕຸກມັດພັນທະຕ່າງໆຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍອັນໜຶ່ງເພາະວ່າ ຫຼັງຈາກທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກແລ້ວ ແຮງຈູງໃຈໃນການປະຕິຮູບອາດຈະຫຼຸດລົງ. ໃນນັ້ນ ບົດຮຽນຈາກຫຼາຍປະເທດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງທີ່ການປະຕິຮູບອາດຈະຊັກຊ້າ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ.

ທະນາຄານໂລກ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາມີບົດບາດແນວໃດ?

- ທະນາຄານໂລກ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຂະບວນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ຂອງສປປ ລາວ ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າ 4 ປີ ພາຍໃຕ້ຂອບຂອງໂຄງການກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫຼາຍຝ່າຍເພື່ອການພັດທະນາການຄ້າ ໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເງິນທຶນຈາກ ປະເທດອົດສະຕາລີ, ສະຫະພາບເອີຣົບ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເຢຍລະມັນ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ທາງດ້ານການເງິນໂດຍກົງເພື່ອການເຈລະຈາ ຊຶ່ງລວມເຖິງການເຂົ້າຮ່ວມການເຈລະຈາ ກັບໜ່ວຍປະຕິບັດງານທີ່ເຈນີວາ, ຊ່ວຍໃນການຮ່າງບັນດານິຕິກຳ ໃນຂະແໜງການຫຼັກ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມພືດ), ການເຈລະຈາສອງຝ່າຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງວິຊາການຕໍ່ຄະນະເຈລະຈາ (ລວມເຖິງ ການຈ້າງນັກກົດໝາຍເຕັມເວລາຄົນທຳອິດ ແລະ ຄົນດຽວ ໃນກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ), ແລະ ການເຮັດບັນດາບົດວິໄຈຜົນກະທົບຕໍ່ຂະແໜງການບໍລິການ, ການບໍລິການການແຈກຢາຍສິນຄ້າ, ການໃຫ້ບໍລິການການເງິນ, ຄົມມະນາຄົມ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ. ເຊັ່ນດຽວກັນ ກໍ່ໄດ້ມີແຜນງານທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ (ລວມເຖິງ ການເປີດໂຕການໃຊ້ງານຢ່າງເປັນທາງການຂອງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຄ້າ - ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະເທດລາວສະມາດບັນລຸເງື່ອນໄຂທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາພາຄີໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າຂອງອົງການການຄ້າໂລກ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມໂປ່ງໃສ່ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສູ່ສາທາລະນະ) ແລະ ການປະຕິຮູບລະບົບພາສີ, ຊຶ່ງລວມເຖິງການຍົກເລີກການໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງ ການປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ. ແຜນງານການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໄລຍະທີສອງ ກໍ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນສະໜັບສະໜູນ ການປະຕິຮູບດ້ານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ ຂອງ ສປປ ລາວ.
- ທະນາຄານໂລກ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາລ່າສຸດ ໄດ້ອະນຸມັດ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫຼາຍຝ່າຍເພື່ອພັດທະນາການຄ້າໄລຍະ 2, ເປັນໂຄງການໜຶ່ງ ທີ່ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ແຜນງານບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຈຳເປັນ "ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ" ຕັ້ງແຕ່ປີ 2013 ຫາ 2017, ໂດຍໄດ້ຮັບການປະກອບສວນດ້ານທຶນຮອນ ຈາກ ປະເທດອົດສະຕາລີ, ສະຫະພາບເອີຣົບ, ເຢຍລະມັນ, ແລະ ໄອແລນ. ໂຄງການນີ້ ຈະສະໜັບສະໜູນວຽກງານຫຼັກດ້ານຕ່າງໆ ໃນແຜນງານດ້ານການຄ້າໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊຶ່ງ ລວມເຖິງການຄ້າສິນຄ້າ, ການຄ້າດ້ານການບໍລິການ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ.

ອັດຕາແລກປ່ຽນ

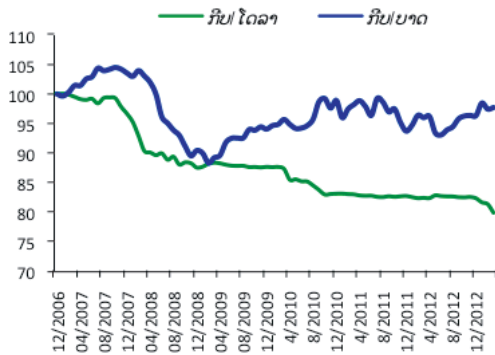
ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີນະໂຍບາຍຮັກສາສະຖຽນລະພາບດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງເງິນກີບ ຕໍ່ກັບບັນດາສະກຸນເງິນຕາຫຼັກ ຊຶ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຄວນຕ້ອງສົມດຸນແລະ ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງຄັງສຳຮອງ ແລະ ຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງເສດຖະກິດ. ອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຸບັນ (NEER) ແຂງຄ່າໃນລະດັບ 2 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 4,3 ສ່ວນຮ້ອຍໃນຕົວຈິງ (REER) ໃນເດືອນສິງຫາປີ 2012 ທຽບໃສ່ທ້າຍປີ 2011. ຄ່າຂອງເງິນກີບແຂງຄ່າທຽບກັບ ເງິນໂດລາອາເມລິກາ (ໃນລະດັບ 3,2 ສ່ວນຮ້ອຍລະຫວ່າງເດືອນພະຈິກປີ 2012 ຫາ ເດືອນ ມີນາປີ 2013) ແລະ ອ່ອນຄ່າທຽບກັບເງິນບາດໄທ ໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ (ໃນລະດັບ 2 ສ່ວນຮ້ອຍຍ້ອນໃນເວລາດຽວກັນເງິນບາດກໍ່ແຂງຄ່າທຽບໃສ່ເງິນໂດລາອາເມລິກາຍ້ອນການໄຫຼເຂົ້າຂອງທຶນສູ່ເສດຖະກິດໄທ). ການສືບເນື່ອງແຂງຄ່າຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ ທີ່ແທ້ຈິງເປັນສັນຍານໃຫ້ຮູ້ວ່າຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງການສົ່ງອອກຂອງລາວແມ່ນຫຼຸດລົງ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການສືບເນື່ອງເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າແຮງງານໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ. ການປ່ອຍໃຫ້ມີການອ່ອນຕົວເລັກນ້ອຍຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນຈະຊ່ວຍຫຼຸດຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບ ປະລິມານຄັງສຳຮອງ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ.



ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ຮູບສະແດງ 16.

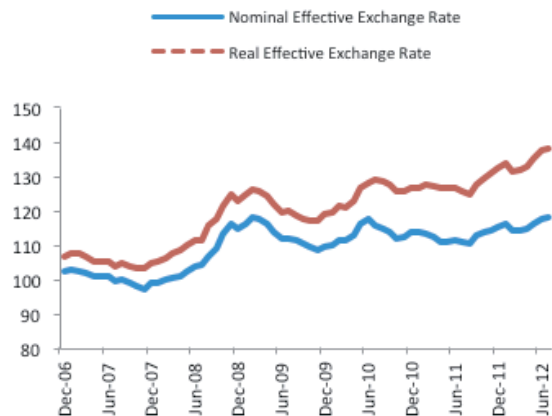
ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບ (ດັດສະນີ ທັນວາ 2006 =100)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 17

ອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຸບັນ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນຕົວຈິງ (ດັດສະນີທັນວາ-2006 =100)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ຂະແໜງການເງິນການທະນາຄານ

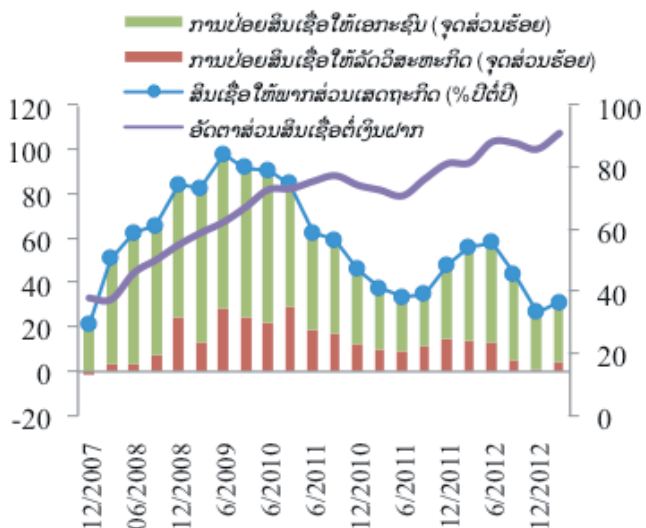
ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອໄດ້ຟື້ນຕົວຂຶ້ນໃນເດືອນມີນາ 2013 ແລະ ສືບຕໍ່ກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ. ຫຼັງຈາກໄລຍະກາງປີ 2012, ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ສິນເຊື້ອໂດຍລວມໄດ້ຫຼຸດລົງຢູ່ທີ່ 27 ສ່ວນຮ້ອຍ (ປີຕໍ່ປີ) ໃນເດືອນ ທັນວາ, ຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງການປ່ອຍກູ້ໂດຍກົງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ປະເພດການປ່ອຍກູ້ໃຫ້ແກ່ ລັດວິສາຫະກິດ) ແລະ ປ່ອຍກູ້ໃຫ້ແກ່ພາກທຸລະກິດ. ສະພາບການດັ່ງກ່າວ ອາດເປັນຍ້ອນຜົນມາຈາກສະພາບຄ່ອງທີ່ຫຼຸດລົງເນື່ອງຈາກອັດຕາສ່ວນ ສິນເຊື້ອຕໍ່ເງິນຝາກທີ່ສູງຢູ່ແລ້ວ ເກືອບ 90 ສ່ວນຮ້ອຍໃນກາງປີ 2012. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອໄດ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນ 31 ສ່ວນຮ້ອຍໃນເດືອນມີນາຊຶ່ງໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ການປ່ອຍກູ້ໃຫ້ແກ່ພາກ ທຸລະກິດທີ່ຍັງພົດຟື້ນຢູ່ (ຮູບສະແດງ 18). ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອພາກທຸລະກິດຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນ ຜົນຂອງການຂະ ຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ (ຮູບສະແດງ 20). ຕົວຢ່າງ ການປ່ອຍກູ້ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງກໍ່ສ້າງ ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນອັດຕາ 77 ສ່ວນ ຮ້ອຍປີຕໍ່ປີໃນປີ 2012, ຊຶ່ງກວມເອົາ 17 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງອັດຕາສ່ວນການປ່ອຍ ກູ້ທັງໝົດໃນລະບົບເສດຖະກິດ. ປະລິມານເງິນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອັດຕາ 12 ສ່ວນຮ້ອຍ ປີຕໍ່ປີ ຊຶ່ງມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນຝາກ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິນເຊື້ອ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນເຊັ່ນຜ່ານການຂາຍພັນທະບັດຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງສປປ ລາວ ອາດຈະເປັນ ທາງເລືອກທີ່ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພາກທະນາຄານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນວຽກງານການ ຄຸ້ມຄອງທະນາຄານ. ຈຳນວນທະນາຄານໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຍອດຊັບສິນກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼາຍໃນອັດຕາ 40 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2012 ເມື່ອທຽບກັບປີຜ່ານມາ. ຍອດຊັບສິນຂອງພາກທະນາຄານທຸລະກິດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຈາກປະມານ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2009 ເປັນ 68 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2012. ໃນເວລາດຽວກັນ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກປະມານ 20 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ເປັນ 34 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນໄລຍະດຽວກັນ (ຮູບສະແດງ 18). ໃນດ້ານການກວດສອບແລະເຜີຍແຜ່ຖານະການເງິນ ກໍຍັງມີບາງທະນາຄານທີ່ຍັງບໍ່ທັນສາມາດປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນ ການເຜີຍແຜ່ຖານະການເງິນ ແລະ ການກວດສອບ ຢ່າງທັນການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານທຸລະກິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະເມີນສະພາບ ການດຳເນີນງານ ຂອງຂະແໜງການເງິນ-ການທະນາຄານຢ່າງທັນການ. ເງິນກູ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນແມ່ນຢູ່ທີ່ລະດັບ 3,7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ ຍອດເງິນກູ້ ໃນກາງປີ 2012 ແຕ່ກໍຍັງມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່ຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ອັນເນື່ອງມາຈາກລະບຽບການ, ການລາຍງານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງຍັງມີຈຳກັດຢູ່. ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງທະນາຄານ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ.

ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ

ຮູບສະແດງ 18

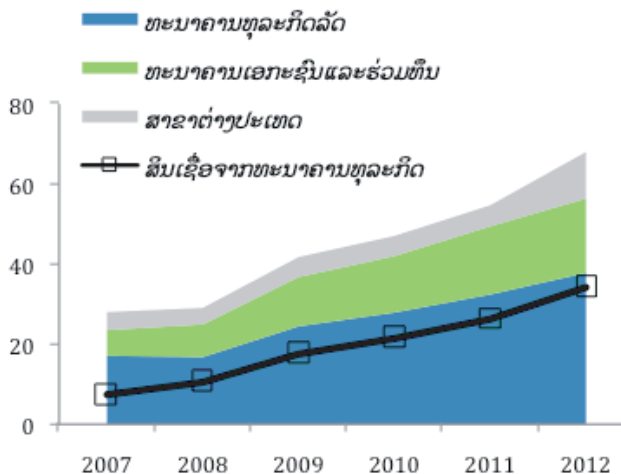
ການປະກອບສ່ວນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການປ່ອຍສິນເຊື້ອ (ສ່ວນຮ້ອຍແລະຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 19

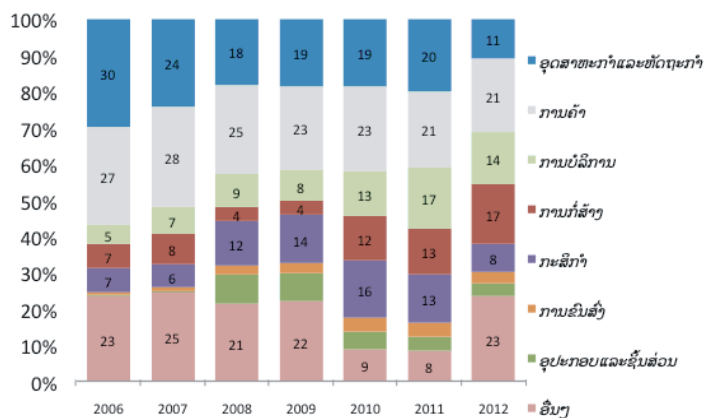
ຊັບສິນຂອງຂະແໜງການທະນາຄານ ແລະ ສິນເຊື້ອ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ຮູບສະແດງ 20

ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຕາມຂະແໜງການ (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍໃນຍອດການໃຫ້ກູ້ຢືມລວມ)



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ

ພາກທີ II ຫົວຂໍ້ຈາກຂະແໜງການ

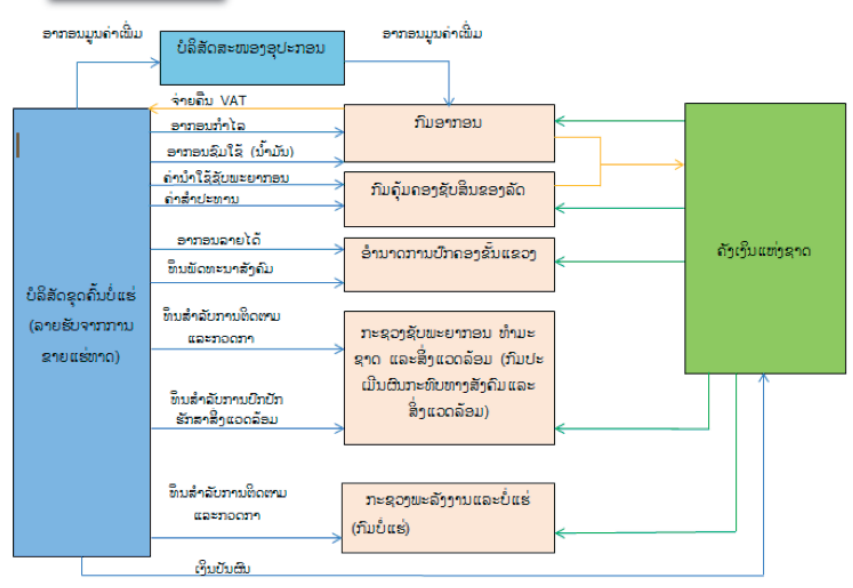
I. ການຍົກສູງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່

ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງ ສປປ ລາວ ລວມມີ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າ-ບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງໄດ້ນັບມື້ນັບມີບົດບາດເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນພື້ນຖານຕົ້ນຕໍຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ລັດຖະບານມີທິດທາງນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ, ການສ້າງລາຍໄດ້ຈາກການສົ່ງອອກ, ລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ. ໃນທິດສະວັດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ມີການລົງທຶນຈຳນວນຫຼາຍໃນຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ຢູ່ ສປປ ລາວ. ໃນຈຳນວນ 58 ບໍລິສັດທີ່ມີສັນຍາຊຸດຄົ້ນກັບລັດຖະບານ ການຊຸດຄົ້ນທອງແດງ ແລະ ຄຳຂອງບໍລິສັດພູເບ້ຍມາຍນິງ ແລະ ບໍລິສັດລ້ານຊ້າງມີເນີໂຮຈຳກັດແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ ກວມເອົາ 90 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການຜະລິດທອງແລະຄຳໃນ ສປປ ລາວ (ຮູບສະແດງ 10).

ການຜະລິດແຮ່ທາດໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາຈາກຜົນຜະລິດທີ່ໜ້ອຍມູນຄ່າປະມານ 10 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2003 ມາເປັນປະມານ 1,5 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2012. ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ໂດຍກົງປະມານ 8-11 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ແລະປະມານ 15-20 ສ່ວນຮ້ອຍຖ້າລວມການປະກອບສ່ວນ ທາງອ້ອມ. ການຜະລິດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ລັດຖະບານຫລາຍຂຶ້ນໃນຮູບແບບ ກ) ຄ່າທຳນຽມແລະຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ, ຂ) ອາກອນ ແລະຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຄ) ເງິນບັນເທີນ, ງ) ພາສີ ແລະ ອາກອນກຳໄລ ແລະ ຈ) ກອງທຶນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນເປັນວັດຖຸ. ລາຍຮັບຈາກຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ໄດ້ກວມເອົາ 20 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບ ລວມທັງໝົດຂອງລັດຖະບານ. ບໍລິສັດບໍ່ແຮ່ຂະໜາດໃຫຍ່ສອງແຫ່ງຄື ບໍລິສັດພູເບ້ຍມາຍນິງ ແລະ ບໍລິສັດລ້ານຊ້າງມີເນີໂຮຈຳກັດ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຫຼາຍກວ່າໝູ່ ປະມານ 200-300 ລ້ານໂດລາຕໍ່ປີ. ຄຽງຄູ່ກັບການເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຜະລິດ ແລະໃນດ້ານລາຍຮັບ ກໍຍັງມີອຸປະສັກຈຳນວນໜຶ່ງໃນການຈັດເກັບແລະບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບຊຶ່ງລວມມີ:

- ຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕາມແລະບັງຄັບໃຊ້ກົດລະບຽບຍັງຈຳກັດ ຊຶ່ງຈຳນວນພະນັກງານທີ່ເຂົ້າໃຈສາຍພົວພັນລະຫວ່າງການຕິດຕາມກວດກາ, ການກວດສອບການ ຜະລິດ ແລະ ວິທີການຈັດເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆແມ່ນຍັງມີຈຳນວນຈຳກັດ; ຄວາມສາມາດທີ່ຈຳກັດ ໃນການກວດສອບຜົນການຜະລິດ ແລະ ການລາຍງານຂໍ້ມູນດ້ານລາຍຮັບຂອງ ບໍລິສັດ, ຄວາມສາມາດທີ່ຈຳກັດໃນການຕິດຕາມບັນດາບໍລິສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ລາຍງານຂໍ້ມູນດ້ານລາຍຮັບຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຮູບສະແດງ 21 ກະແສລາຍຮັບຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່



10 ນີ້ແມ່ນບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ຈາກບົດສຶກສາລະອຽດໂດຍທະນາຄານໂລກ ໃນປີ 2012 ໃນຫົວຂໍ້ - ບັບປຸງປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ໃນ ສປປ ລາວ: ຜົນການສຶກສາຂອບເຂດເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບວຽກງານພັດທະນາກົນໄກສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນອຸດສາຫະກຳຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ (EITI).

ຫົວຂໍ້ ຈາກ ຂະແໜງ ການ

- ການຂາດຂໍ້ມູນດ້ານລາຍຮັບ/ການຖອກລາຍຮັບຂອງບໍລິສັດບໍ່ແຮ່ຂະໜາດກາງ ແລະ ນ້ອຍ: ປະຈຸບັນແມ່ນມີຂໍ້ມູນຈຳກັດ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບລະດັບການຜະລິດ, ລາຍຮັບແລະການຖອກລາຍຮັບຈາກບໍລິສັດບໍ່ແຮ່ຂະໜາດກາງ ແລະ ນ້ອຍ.
- ການພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຕິດຕາມກວດກາການອຸປະຖຳຕ່າງໆ ແລະ ກະແສລາຍຮັບຂອງອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ: ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຕິດຕາມ ແລະ ສັງລວມການປະກອບສ່ວນທີ່ເປັນວັດຖຸໃຫ້ແກ່ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບດັ່ງກ່າວໄດ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບທົ່ວໂລກ ວ່າເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງຂະແໜງຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່. ສຳຫລັບດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ແມ່ນໝາຍຄວາມວ່າ ເປັນການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ໂດຍມີຂໍ້ມູນຕົວຈິງທີ່ຊັດເຈນຊຶ່ງຂໍ້ມູນ ດັ່ງກ່າວກໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ທັນເວລາເມື່ອຕ້ອງການ. ຄວາມໂປ່ງໃສຊ່ວຍບັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ບັນດານິຕິກຳທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອສ້າງຄວາມແນ່ນອນ, ສະຖຽນລະພາບ ແລະ ສ້າງບັນຍາກາດທີ່ສະດວກໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ໃນຊ່ວງປີທີ່ຜ່ານມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດບາດກ້າວພື້ນຖານເພື່ອບັບປຸງຍົກລະດັບວຽກງານໃນການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ແຕ່ໃນຕົວຈິງ ການລາຍງານດ້ານລາຍຮັບທີ່ມາ ຈາກຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ຍັງຈຳກັດ. ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ໄດ້ມີນິຕິກຳຮັບຮອງການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຫລື (ຄວາມໂປ່ງໃສ) ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (ປີ 2010), ບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບຮ່າງ ປີ 2011) ແລະ ບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ (2011). ໃນພາກປະຕິບັດ ຕົວຈິງ, ຄວາມໂປ່ງໃສໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການຊຳລະສະສາງ ແລະ ລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ລວມໃນກົດລະບຽບທີ່ກ່າວ ມາຂ້າງເທິງນີ້. ນັບຕັ້ງແຕ່ສົກປີງົບປະມານປີ 2012/13 ຄຳສັ່ງແນະນຳໃນການກະກຽມງົບປະມານໄດ້ຮຽກຮ້ອງບັນດາພະແນກການທີ່ເກັບລາຍຮັບໃຫ້ແຍກລາຍຮັບຈາກຂະແໜງ ການທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ໃນແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຊ່ວຍຕິດຕາມສະພາບຂອງແຕ່ລະແຫຼ່ງລາຍຮັບ. ປະຈຸບັນ ລັດຖະບານໄດ້ ຈັດພິມເຜີຍແຜ່ງົບປະມານໃນສື່ສິ່ງພິມ ແລະ ບັນດາລາຍລະອຽດໃນຈົດໝາຍເຫດ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ບົດສະຫລຸບງົບປະມານທີ່ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ຍັງບໍ່ທັນແຍກໃຫ້ເຫັນລາຍຮັບຈາກ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນລະອຽດເທື່ອ.

ສິ່ງທ້າທາຍແລະອຸປະສັກຕໍ່ການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ລວມມີ:

- ຄວາມສາມາດທີ່ຈຳກັດ (ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລາຍຮັບຈາກບໍ່ແຮ່, ການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດ, ການບັນຊີແລະການກວດສອບ)
- ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງວຽກງານການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບລົງສູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
- ຂາດກອບນິຕິກຳກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ;
- ການກຳນົດສັນຍາຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ຍັງເປັນໄປຕາມການເຈລະຈາລວມທັງເງື່ອນໄຂດ້ານພັນທະຕໍ່ງົບປະມານ ຕາມແຕ່ກໍລະນີຊຶ່ງສັນຍາດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ;
- ລະບົບໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ມະຫາຊົນກໍ່ຍັງມີຈຳກັດ ແລະ
- ຂາດຄວາມລ້ຽງເຄີຍ ຫລື ຄວາມຄາດຫວັງຈາກມະຫາຊົນກ່ຽວກັບຄວາມໂປ່ງໃສ

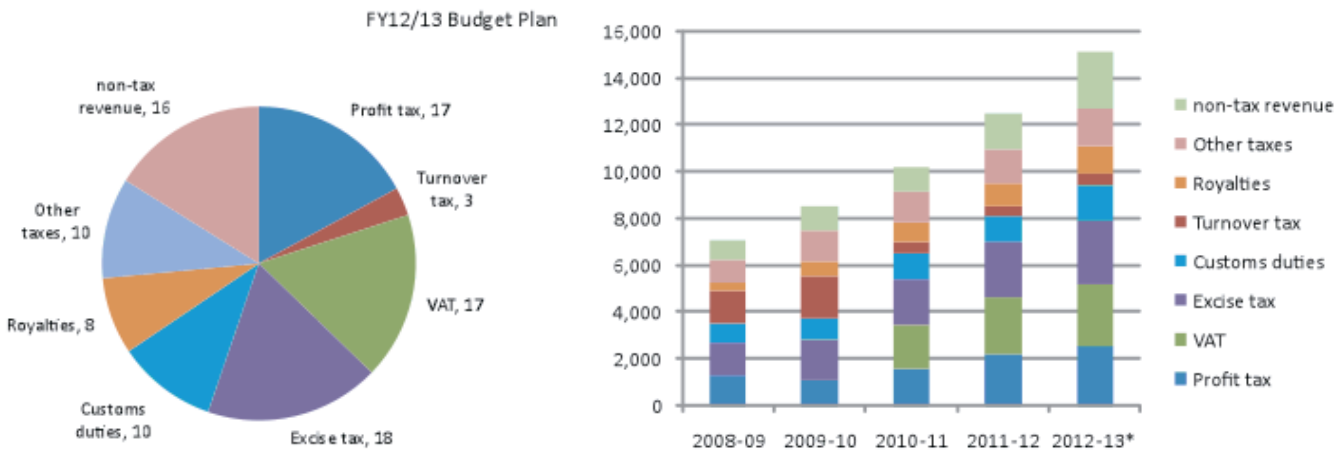
ວຽກງານພັດທະນາກົນໄກສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສໃນອຸດສາຫະກຳຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຈະມີທ່າແຮງຊ່ວຍ ສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານໃນການປະຕິຮູບຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ ລວມທັງໃນດ້ານການ ຕິດຕາມລາຍງານ ແລະ ກອບການປະສານງານຮ່ວມມືໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວຜ່ານຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນີ້. ວຽກງານພັດທະນາກົນໄກສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສໃນ ອຸດສາຫະກຳຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ແມ່ນການຮ່ວມມືດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈໃນລະດັບສາກົນ ແນໃສ່ປັບປຸງຍົກລະດັບຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນີ້ແມ່ນມີພັນທະພິມເຜີຍແຜ່ລາຍຮັບຈາກບໍລິສັດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ອາຍແກັດ ແລະ ນຳມັນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ພັນທະທັງໝົດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຈາກບໍລິ ສັດດັ່ງກ່າວ. ຜົນປະໂຫຍດທີ່ ສປປ ລາວ ອາດຈະໄດ້ຮັບ ລວມມີ:

- ເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ດີຂຶ້ນໃນການພັດທະນາຂະແໜງບໍ່ແຮ່;
- ຊ່ວຍປະເມີນແລະກູ້ຄືນພັນທະລາຍຮັບທີ່ອາດບໍ່ທັນໄດ້ສະສາງໃນໄລຍະຜ່ານມາ;
- ສ້າງຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ ລະຫວ່າງ ປະຊາຊົນ, ລັດຖະບານ ແລະພາກທຸລະກິດຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ; ແລະ
- ເປັນການປັບປຸງວຽກງານຕິດຕາມດ້ານງົບປະມານ ແລະການກວດສອບ.

II. ພາບລວມຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ຮູບສະແດງ 22

ໂຄງປະກອບລາຍຮັບພາຍໃນສໍາລັບສົກ 2012/13



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ. *ແຜນງົບປະມານສົກປີ 2012/13

ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກປີ 2012/13

ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກ 2012/13 ຍັງສືບຕໍ່ສຸມມາດຕະການໃສ່ລະດົມຈັດເກັບລາຍຮັບພາຍໃນ. ຄາດວ່າອາກອນກຳໄລ, ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ອາກອນຊົມໃຊ້, ພາສີ ແລະ ຄ່າທຳນຽມແລະຄ່າໃຊ້ບໍລິການລວມກັນຈະກວມເອົາປະມານ 70 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດລາຍຮັບພາຍໃນ (ຮູບສະແດງ 22). ລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຄາດຄະເນວ່າຈະກວມເອົາປະມານ 22 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດລາຍຮັບພາຍໃນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເໜັງຕີງຂອງລາຄາແຮ່ທາດໃນ 2013 ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄາດໝາຍແຜນເກັບລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ. ອີງໃສ່ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສໍາລັບສົກ 2012/13 ບວກກັບ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເພີ່ມລາຍຈ່າຍພາກລັດ, ລັດຖະບານຕ້ອງສືບຕໍ່ສຸມຄວາມພະຍາຍາມໃສ່ ກ) ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການເກັບລາຍຮັບ ໂດຍໃຊ້ມາດຕະການສົ່ງເສີມການເພີ່ມມູນຄ່າໃນຂະແໜງການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຂະແໜງບໍ່ແຮ່; ຂ) ການປັບປຸງລະບົບການລາຍງານແລະການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບວິຊາການ; ແລະ ຄ) ການນຳໃຊ້ລະບົບທັນສະໄໝໃນການເກັບລາຍຮັບ. ນອກນັ້ນກໍສະໜອງມາດຕະການສົ່ງເສີມໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຜົນງານດີໃນການເກັບລາຍຮັບ ຊຶ່ງລວມທັງການອະນຸຍາດໃຫ້ສາມາດໃຊ້ລາຍຮັບເກີນແຜນຈາກແຜນລາຍຮັບພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນ, 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບພາສີທີ່ຈັດເກັບຢູ່ດ່ານສາກົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງ 20 ສ່ວນຮ້ອຍຈາກລາຍຮັບພູດສູນກາງທີ່ທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ເກັບ.

ແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານສໍາລັບສົກ 2012/13 ລວມຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ໂດຍມີບັດໄຈຫຼັກມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນແລະເງິນອຸດໜູນ. ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງລັດຖະກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ລັດຖະບານໄດ້ຕັດສິນໃຈເພີ່ມດັດຊະນີເງິນເດືອນສໍາລັບສາມປີຕໍ່ໜ້າ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 35-40 ຕໍ່ປີ (ຮູບສະແດງ 23). ໃນເວລາດຽວກັນກໍໄດ້ເພີ່ມເງິນອຸດໜູນຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນເຊັ່ນ: ຄ່າຕັດເຄື່ອງແບບ, ຄ່າຄອງຊີບຂັ້ນພື້ນຖານນັບຕັ້ງແຕ່ສົກງົບປະມານ ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍພາກນີ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ເປັນ 2,4 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນສົກ 2012/13. ຜົນກໍຄື, ຄາດວ່າລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 5 ສ່ວນຮ້ອຍເປັນປະມານ 5,7 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP ໃນປີນີ້. ຖ້າປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້ໄປຈົນເຖິງສົກ 2014/15, ລາຍຈ່າຍພາກນີ້ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆເປັນ 7 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 13/14 ແລະ ເພີ່ມໄປເຖິງເກືອບ 9 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2014/15. ອີງຕາມບົດປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກກ່ຽວກັບເງິນເດືອນຂອງລັດຖະກອນ (ປີ 2010) ອັດຕາສ່ວນເງິນເດືອນຕໍ່ GDP ໃນລະດັບ 8 ສ່ວນຮ້ອຍຫຼືສູງກວ່ານັ້ນ ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງສູງແລ້ວ ແຕ່ຢູ່ບາງປະເທດໃນທະວີບອາຟຼິກາກໍຍັງມີສັດສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນສູງກວ່າ ລະດັບສອງຕົວເລກ. ຖ້າເບິ່ງຕາມຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ລັດຖະບານຄວນປະເມີນຄືນຜົນກະທົບດ້ານການເງິນພາກລັດຈາກການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເພີ່ມດັດຊະນີເງິນເດືອນ. ຜົນກໍຄື, ຄາດວ່າສັດສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 52 ສ່ວນຮ້ອຍ ເປັນ 60,2 ສ່ວນຮ້ອຍ

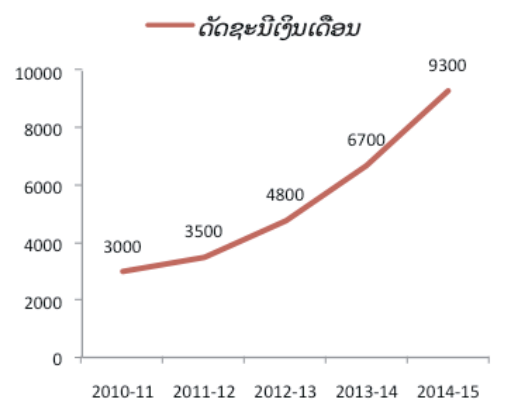
11 ສົມມຸດວ່າລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເພີ່ມຂຶ້ນ 10 ສ່ວນຮ້ອຍໃນແຕ່ລະປີ

ຫົວຂໍ້ ຈາກ ຂະແໜງ ການ

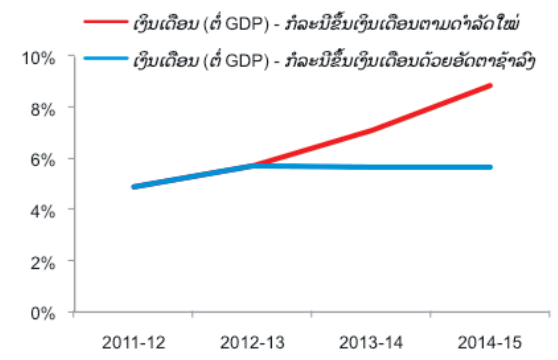
ຂອງລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມໃນສົກງົບປະມານນີ້. ຖ້າລາຍຈ່າຍພາກນີ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຕິດຕໍ່ກັນ ຈະເຮັດໃຫ້ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກປະມານ 8 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP ໃນສົກງົບປະມານນີ້ເປັນຫຼາຍກວ່າ 11 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2014/15. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ຖ້າໃນກໍລະນີທີ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງດັດຊະນີເທື່ອລະໜ້ອຍແຕ່ຫຼາຍປີ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍພາກນີ້ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ກວ່າ 6 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP (ຮູບສະແດງ 24).

ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເພີ່ມເງິນເດືອນແລະ ເງິນອຸດໜູນຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ແກ່ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິທີ່ບໍ່ລວມພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍທີ່ມີບໍ່ພຽງພໍຢູ່ແລ້ວ. ແມ່ນແຕ່ໃນກໍລະນີເພີ່ມເງິນເດືອນໃນຈັງຫວະທີ່ຊ້າລົງກໍຄາດວ່າລາຍຈ່າຍປົກກະຕິສໍາລັບລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ນອກຈາກພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍ ຈະຫຼຸດ ຈາກ 5,2 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP ໃນສົກ 2012/13 ເຫຼືອ 4,6 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2014/15. ແຕ່ຖ້າວ່າໃນກໍລະນີການເພີ່ມເງິນເດືອນດ້ວຍອັດຕາທີ່ຊ້າລົງ ແລະຕັ້ງຂໍ້ສົມມຸດຖານທີ່ວ່າບໍ່ມີ ການກຳນົດເພດານງົບປະມານສໍາລັບລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິລວມໄວ້ຄົງທີ່, ອັດຕາສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິທີ່ບໍ່ລວມພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍກໍຈະຫຼຸດຕໍ່າລົງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງເຫຼືອ 4,4 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2014/15. ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ເບື້ອງລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນໃນສົກ 2012/13 ຈະກວມເອົາປະມານ 60 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບພາຍໃນທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ (ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ໝັ້ນຄົງ) ໃນສົກປີ 2012/13 ແລະ ໜ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງເກືອບ 83 ສ່ວນຮ້ອຍພາຍ ໃນສົກ 2014/15 (ຮູບສະແດງ 26). ນີ້ກໍໝາຍຄວາມວ່າສັດສ່ວນລາຍຮັບທີ່ເຫຼືອ ຈະຫຼຸດລົງ ເພື່ອມາດຸ່ນດ່ຽງລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິທີ່ບໍ່ລວມພາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນ ແລະ ລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດ. ດັ່ງນັ້ນ ນີ້ຈຶ່ງເປັນສາເຫດກໍໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນທ່ວງຕໍ່ກັບຄວາມຍືນຍົງຂອງການເງິນພາກລັດ. ນີ້ອາດໝາຍເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ສູງຂຶ້ນທີ່ຈະ ໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຈາກແຫຼ່ງອື່ນເພື່ອມາດຸ່ນດ່ຽງລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຄັງສະສົມ, ການກູ້ຢືມພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດ, ຮູບການເອກະຊົນລົງທຶນກ່ອນໃນໂຄງການລົງທຶນພາກ ລັດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າສົມມຸດເງິນເດືອນເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບປົກກະຕິ ຄາດວ່າລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນຈະກວມເອົາປະມານ 31 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຮັບພາຍໃນສໍາລັບສົກ 2014/15. ນີ້ກໍອາດໝາຍຄວາມວ່າໃນກໍລະນີທີ່ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດຄົງທີ່ ກໍອາດຈະສາມາດເພີ່ມການຈັດສັນງົບປະມານລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິນອກຈາກພາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການນໍາໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ.

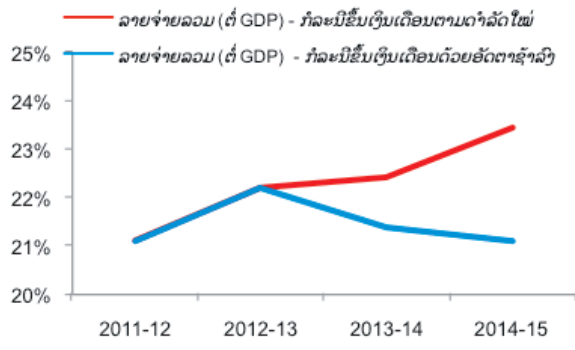
ຮູບສະແດງ 23 ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງດັດຊະນີເງິນເດືອນ



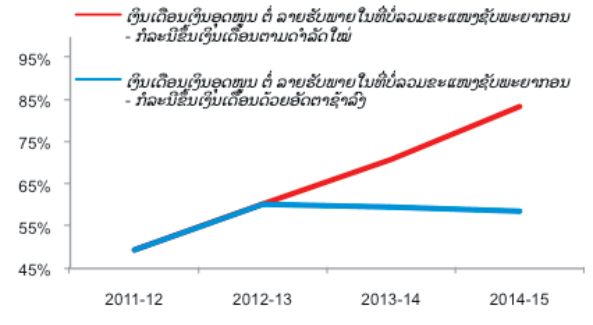
ຮູບສະແດງ 24 ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍຕໍ່ GDP



ຮູບສະແດງ 25 ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍລວມຕໍ່ GDP ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ



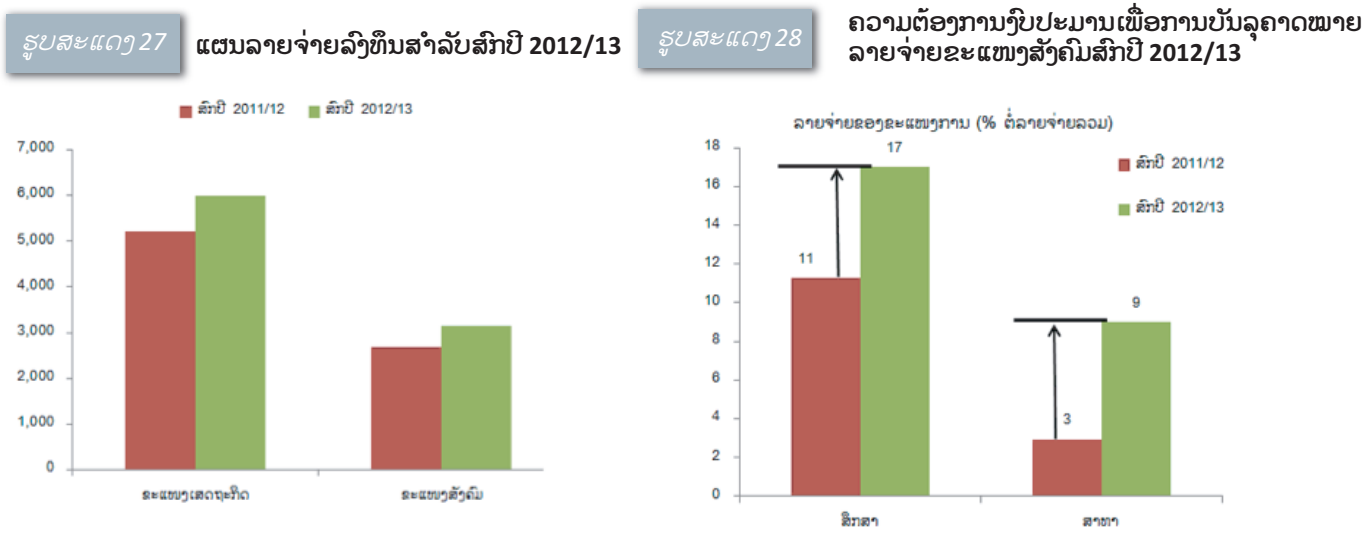
ຮູບສະແດງ 26 ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນນະໂຍບາຍ ທຽບໃສ່ລາຍຮັບພາຍໃນ (ສ່ວນຮ້ອຍ)



ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ຄາດວ່າຈະກວມເອົາສັດສ່ວນໜ້ອຍລົງໃນແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມໃນສົກ 2012/13. ພາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດໃນສົກ 2012/13 ຈະເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍອັດຕາ 16 ສ່ວນຮ້ອຍ ທຽບໃສ່ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກປີ 2011/12 ແຕ່ສັດສ່ວນຕໍ່ລວມຍອດລາຍຈ່າຍງົບປະມານຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຈາກ 44 ສ່ວນຮ້ອຍເຫຼືອປະມານ 38 ສ່ວນຮ້ອຍ ສ່ວນໜຶ່ງມີສາເຫດມາຈາກສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍບໍລິຫານບົກກະຕິເພີ່ມຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງ. ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ (ODA) ຍັງຄົງກວມເອົາສັດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາຍຈ່າຍການລົງທຶນພາກລັດຊຶ່ງກວມເອົາປະມານ 68 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດທັງໝົດ. ລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດສ່ວນໃຫຍ່ ຄາດວ່າຈະຖືກຈັດສັນໃຫ້ຂະແໜງເສດຖະກິດ ໃນຂະນະທີ່ລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດສໍາລັບຂະແໜງສັງຄົມມີສັດສ່ວນໜ້ອຍກວ່າ (ຮູບສະແດງ 27). ໃນດ້ານເສດຖະກິດແລ້ວ ລາຍຈ່າຍລົງທຶນໃນລັກສະນະນີ້ອາດຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວ ແຕ່ການເພີ່ມແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງສັງຄົມກໍຍັງຄົງເປັນວຽກທ້າທາຍຫຼາຍຢູ່.

ການນໍາຂັ້ນສູງມີມະຕິໃຫ້ເພີ່ມແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງສັງຄົມ. ສໍາລັບແຜນງົບປະມານສົກ 2012/13, ໃນປີ 2012 ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ອອກມະຕິ ໃຫ້ແບ່ງແຜນ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງສັງຄົມ ຄື: ຂະແໜງສຶກສາປະມານ 17 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ 9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດລາຍຈ່າຍງົບປະມານລັດຊຶ່ງ ແລະ ການແບ່ງປັນແຜນລາຍຈ່າຍແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດແບບລວມສູນຢູ່ສູນກາງ, ໃນຂະນະດຽວກັນຂະແໜງການອື່ນຍັງຄົງສ້າງແຜນງົບປະມານຈາກທ້ອງຖິ່ນຫາສູນກາງ. ເພື່ອປະຕິບັດຄາດໝາຍລາຍຈ່າຍງົບປະມານສໍາລັບຂະແໜງສັງຄົມໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງສໍາລັບສົກປີ 2012/13 ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕັດສິນໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນໃນການແບ່ງປັນແຜນລາຍຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ. ຮູບສະແດງ 28 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕົວເລກແຜນລາຍຈ່າຍລະຫວ່າງສົກ 2011/12 ແລະ 2012/13 ຊຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມລາຍຈ່າຍງົບປະມານຈໍານວນຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍທີ່ກໍານົດໄວ້. ການເພີ່ມລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າການສະໜອງງົບປະມານໃສ່ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງກໍ່ຊ່ວຍເປັນແຮງຈູງໃຈດຶງດູດເອົາພະນັກງານມາເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ອີກດ້ານໜຶ່ງການສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ແກ່ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານນອກຈາກພາກເງິນເດືອນຈະຍັງຄົງສືບຕໍ່ບໍ່ພຽງພໍ. ຖ້າເພດານລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມຄົງທີ່ຕາມຕົວເລກທີ່ກໍານົດໄວ້ ກໍ່ອາດໝາຍຄວາມວ່າສັດສ່ວນຂອງແຜນລາຍຈ່າຍປະເພດອື່ນໆອາດຈະຫຼຸດລົງ ເພື່ອສາມາດເພີ່ມແລະປະຕິບັດຕາມຄາດໝາຍລາຍຈ່າຍສໍາລັບຂະແໜງສຶກສາ ແລະ ຂະແໜງສາທາ.



ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານປະແຫ່ງລັດສົກ 2012/13

12 ອີງຕາມຕາຕະລາງງົບປະມານທີ່ສະເໜີໃນຮູບແບບຂອງລັດຖະບານ.
 13 ດໍາລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສໍາລັບສົກ 2012/13 ໄດ້ກໍານົດການແບ່ງປັນແຜນລາຍຈ່າຍດັ່ງນີ້ຄື: 30,2 ສ່ວນຮ້ອຍໃຫ້ແກ່ຂະແໜງເສດຖະກິດ, 34,5 ສ່ວນຮ້ອຍແບ່ງໃຫ້ຂະແໜງສັງຄົມ, 35,3 ສ່ວນຮ້ອຍສໍາລັບໂຄງລ່າງພື້ນຖານແລະຊັບສິນລັດເຊັ່ນອາຄານ.
 14 ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 089/ສພ ລົງວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 2012. ຕົວເລກປະຕິບັດແຜນລາຍຈ່າຍສໍາລັບສົກ 11/12 ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຈັດພິມເຜີຍແຜ່ເທື່ອ.

ຫົວຂໍ້ ຈາກ ຂະແໜງ ການ

ສະພາບລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານສໍາລັບຂະແໜງການບຸລິມະສິດ

ລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມຂອງບັນດາຂະແໜງການບຸລິມະສິດ (ກະສິກໍາ, ໂຍທາແລະຂົນສົ່ງ, ສຶກສາ ແລະ ສາທາ) ເບິ່ງຕົງຂຶ້ນລົງຕັ້ງແຕ່ສົກ 2006/07 ເປັນຕົ້ນມາ. ສັດສ່ວນຂອງການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງບັນດາຂະແໜງການບຸລິມະສິດຫຼຸດລົງຈາກປະມານ 41 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2006/07 ເຫຼືອ 27,6 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2009/10 ຂອງລວມຍອດລາຍຈ່າຍພາກລັດ. ຈາກນັ້ນແຜນແບ່ງປັນລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງບັນດາຂະແໜງການບຸລິມະສິດກໍເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 39 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານໃນສົກ 2011/12 ການເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວນີ້ມີສາເຫດມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຂອງແຜນລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງໂຍທາທິການ. ລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງຂະແໜງການນີ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກປະມານ 9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານໃນສົກ 2010/11 ເປັນປະມານ 19 ສ່ວນຮ້ອຍໃນແຜນງົບປະມານສົກ 2011/12 ຊຶ່ງການເພີ່ມຂຶ້ນສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຕິດພັນກັບການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບການເປັນເຈົ້າພາບຈັດງານມະຫະກໍາຕ່າງໆໃນຊຸມປີຜ່ານມາມຸ່ງນີ້. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງຂະແໜງສາທາທີ່ອ່ຽງຂຶ້ນລົງ ໂດຍເພີ່ມຂຶ້ນໄປສູງສຸດເຖິງ 6,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລ້ວຈາກນັ້ນຫຼຸດລົງໄປຢູ່ລະດັບ 2,9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງແຜນລວມຍອດລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນສົກ 2011/12 ຊຶ່ງການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວມີສາເຫດມາຈາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດທີ່ນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານ, ໃນຂະນະທີ່ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງຂະແໜງສຶກສາມີທ່າອ່ຽງຄົງທີ່ຢູ່ປະມານ 11 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍງົບປະມານພາກລັດໃນຫຼາຍປີຜ່ານມາ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສັດສ່ວນຂອງແຜນລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິຂອງທັງສີ່ຂະແໜງການບຸລິມະສິດເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າ ໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດໃນສົກ 2011/12 ທຽບໃສ່ຕົວເລກໃນສົກ 2010/11 ຊຶ່ງນີ້ເປັນຜົນໃຫ້ມີງົບປະມານຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ.

ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຕາມຂະແໜງການໃຫຍ່

ຕາຕະລາງ 1: ລາຍຈ່າຍງົບປະມານພາກລັດຕາມຂະແໜງການໃຫຍ່, ສົກປີ 2006/07 - 2011/12 .

	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ
ຂະແໜງເສດຖະກິດ	20.5%	14.9%	12.3%	13.8%	25.9%
ກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້	4.8%	3.3%	2.4%	3.7%	5.1%
ພະລັງງານແລະບໍ່ແຮ່	2.6%	0.6%	0.5%	0.6%	0.8%
ໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ	12.7%	10.6%	9.0%	9.2%	19.7%
ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ	0.4%	0.5%	0.3%	0.3%	0.3%
ຂະແໜງວັດທະນາທໍາ-ສັງຄົມ	19.3%	21.9%	20.3%	21.4%	17.5%
ສຶກສາ	11.0%	11.8%	11.8%	10.8%	11.3%
ສາທາ	3.0%	6.1%	4.3%	6.7%	2.9%
ຖະແຫຼ່ງຂ່າວແລະວັດທະນາທໍາ	2.5%	1.6%	2.0%	1.2%	1.4%
ແຮງງານສະຫວັດດີການສັງຄົມ	2.8%	2.4%	2.2%	2.7%	1.9%
ຂະແໜງການອື່ນ (ລວມ)	60.1%	63.2%	67.4%	64.8%	56.7%

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ຈາກສົກ 2006/07 - 2010/11 ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກ 2011/12, ກະຊວງການເງິນ, ສປປ ລາວ.

ຈາກການຈັດຂໍ້ມູນລາຍຈ່າຍງົບປະມານຕາມຂະແໜງການ, ການປ່ຽນແປງໃນດ້ານການນໍາສະເໜີຕົວເລກລາຍຈ່າຍງົບປະມານເຮັດໃຫ້ເຫັນຫຼາກຫຼາຍທ່າອ່ຽງກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານແລະບຸລິມະສິດດ້ານລາຍຈ່າຍພາກລັດ. ລາຍຈ່າຍພາກລັດ (ໃນແຜນ) ຖືກຈັດອອກເປັນສາມປະເພດໃຫຍ່ຄື: 1) ຂະແໜງເສດຖະກິດ, 2) ຂະແໜງວັດທະນາທໍາ-ສັງຄົມ ແລະ 3) ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ . ຕັ້ງແຕ່ສົກປີ 2006/07 ຫາສົກປີ 2010/11, ສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງວັດທະນາທໍາ-ສັງຄົມຍັງຄົງຢູ່ລະດັບຂ້ອນຂ້າງຄົງທີ່ປະມານ 21 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງເສດຖະກິດມີສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍຫຼຸດລົງຈາກ 25,8 ສ່ວນຮ້ອຍເຫຼືອ 13,8 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລວມຍອດລາຍຈ່າຍພາກລັດ. ແຕ່ນີ້ອາດຈະບໍ່ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນພາບລວມຂອງລາຍຈ່າຍໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວເພາະວ່າສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງເສດຖະກິດ (ໂດຍສະເພາະລາຍຈ່າຍລົງທຶນ) ອາດຈະຖືກລວມເຂົ້າໄວ້ໃນ “ລາຍຈ່າຍ

15 ຕົວເລກທີ່ນໍາສະເໜີແມ່ນຕົວເລກໃນແຜນງົບປະມານລວມທັງລາຍຈ່າຍລົງທຶນພາກລັດໂດຍທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ຕົວເລກພິມເສີຍແຜ່ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສໍາລັບຫຼາຍສົກງົບປະມານ.
16 ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດປະເພດລາຍຈ່າຍສອດຄ່ອງກັນ, ຂະແໜງເສດຖະກິດ ແລະ ຂະແໜງວັດທະນາທໍາ-ສັງຄົມລວມເອົາແຕ່ລີ້ອົງການຈັດຕັ້ງໃນສົກ 2011/12, ແຕ່ຕົວຈິງຂະແໜງເສດຖະກິດ ໄດ້ລວມເອົາສອງອົງການຈັດຕັ້ງເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຂະແໜງວັດທະນາທໍາ-ສັງຄົມມີເພີ່ມອີກເຈັດອົງການຈັດຕັ້ງໃນສົກ 2011/12.

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ອື່ນໆ”. ລາຍຈ່າຍອື່ນໆໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນຫຼາຍ ແລະ ກວມເອົາສັດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມຄື: 52 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2006/07 ເພີ່ມເປັນເກືອບ 65 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2010/11. ລາຍຈ່າຍປະເພດນີ້ຢູ່ໃນລະດັບສູງຊຶ່ງມີສາເຫດມາຈາກການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະວຽກກະກຽມເພື່ອຈັດງານມະຫະກຳກິລາລະດັບພາກພື້ນເຊັ່ນ: ງານມະຫະກຳກິລາຊີເກມສ໌ ແລະ ງານມະຫະກຳກິລາມະຫາວິທະຍາໄລອາຊຽນທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນ 2009 ແລະ 2012 ຕາມລຳດັບ ແລະ ການຈັດເວທີປະຊຸມລະດັບສາກົນເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາເຊັມໃນ 2012.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການນໍາສະເໜີແຜນງົບປະມານສົກປີ 2011/12 ມີໂຄງປະກອບທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ. ສັດສ່ວນຂອງແຜນລາຍຈ່າຍສໍາລັບລາຍຈ່າຍອື່ນໆຫຼຸດລົງເຫຼືອປະມານ 56,7 ສ່ວນຮ້ອຍ. ລາຍຈ່າຍສໍາລັບຂະແໜງ ເສດຖະກິດເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຍ້ອນການຈັດສັນເຂົ້າໃນຂະແໜງໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ ໂດຍສະເພາະສໍາລັບ ການລົງທຶນພາກລັດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ແຜນລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງວັດທະນາທຳ-ສັງຄົມຫຼຸດລົງປະມານ 4 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກງົບປະມານ 2011/12 ຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກແຜນລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງສາທາ ຫຼຸດລົງຫຼາຍເນື່ອງຈາກວ່າໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງ. ແຕ່ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ການທີ່ “ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ” ມີສັດສ່ວນທີ່ຫຼາຍກໍໄດ້ຮັບການຕັ້ງຄຳຕາມຈາກມວນຊົນ ທົ່ວໄປ ແລະ ອົງການ ຜູ້ໃຫ້ທຶນກ່ຽວກັບຄວາມໂປ່ງໃສໃນການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນພາກລັດ.

	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ	ຕົວຈິງ
% ຕໍ່ລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມ				
ກະຊວງ/ອົງການໃນຈົດໝາຍເຫດ	25.6	12.2	27.7	19.9
ຂົງເຂດບໍລິຫານອື່ນໆ	16.4	15.4	14.2	24.0
ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ	10.7	40.9	22.1	21.1
ທ້ອງຖິ່ນ	33.1	19.3	23.5	22.0
ການຊໍາລະໜີ້ສິນ	14.2	12.2	12.5	13.0

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ຈາກສົກ 2006/07 - 2010/11 ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກ 2011/12, ກະຊວງການເງິນ, ສປປ ລາວ

ເພື່ອໂຂຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ “ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ” ທີ່ອະທິບາຍຢູ່ຂ້າງເທິງ ລອງເບິ່ງຂໍ້ມູນຂອງລາຍຈ່າຍປະເພດດັ່ງກ່າວໃນມູມຕ່າງກັນ, ຕາຕະລາງ 1 ສະເໜີຕົວເລກການ ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຕາມຂະແໜງການໃຫຍ່ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ “ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ” ກວມເອົາສັດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມ, ຕາຕະລາງ 2 ສະເໜີຕົວເລກການປະຕິບັດລາຍ ຈ່າຍຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ພິມເຜີຍແຜ່ໃນຈົດໝາຍເຫດລັດຖະການແລະແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຢູ່ລະດັບສູນກາງທັງໝົດມີ 43 ກະຊວງແລະອົງການທຽບເທົ່າ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີການ ພິມຂໍ້ມູນການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຂອງ 20 ອົງການ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງອົງການທີ່ເຫຼືອແມ່ນລວມເຂົ້າກັນພາຍໃຕ້ “ຂົງເຂດບໍລິຫານອື່ນໆ”, ນອກນັ້ນ, ແຍກຂໍ້ມູນລາຍຈ່າຍທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຊໍາລະໜີ້ສິນເປັນລາຍການຕ່າງຫາກ ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຈັດເຂົ້າໃນ “ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ”, ເມື່ອເບິ່ງຂໍ້ມູນລະອຽດກ່ຽວກັບ “ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ” ແລ້ວ ໃນນັ້ນລາຍຈ່າຍລົງ ທຶນກວມເອົາ 82 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2009/10 ແລະ 70 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2010/11 (ໂດຍມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າລາຍຈ່າຍລົງທຶນນີ້ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນນໍາໃຊ້ເພື່ອສະໜັບສະໜູນງານມະ ຫາກຳຕ່າງໆທີ່ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງ), “ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ” ຍັງເຫຼືອແຕ່ປະມານ 20 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມ ຊຶ່ງເປັນຕົວເລກທີ່ຕໍ່າ ກວ່າສັດສ່ວນທີ່ນໍາສະເໜີໃນຂໍ້ມູນລາຍ ຈ່າຍຕາມຂະແໜງການ, ນອກນັ້ນຍັງສັງເກດເຫັນການປ່ຽນແປງບາງປະການໃນໂຄງປະກອບຂອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກ 2011/12, ຂໍ້ມູນການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ຂອງບັນດາອົງການທີ່ຖືກພິມເຜີຍແຜ່ຫຼຸດລົງເຫຼືອປະມານ 20 ສ່ວນຮ້ອຍຈາກ 27,7 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2010/11 ໃນຂະນະດຽວກັນສັດສ່ວນແຜນລາຍຈ່າຍຂອງອົງການບໍລິຫານອື່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍເປັນ 24 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກ 2011/12 ຈາກ 14,2 ສ່ວນຮ້ອຍ (ຕົວເລກປະຕິບັດ) ໃນສົກ 2010/11 ແລະ ທ່າອ່ຽງທີ່ປ່ຽນແປງນີ້ອາດເກີດມາຈາກສາເຫດທີ່ວ່າ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານບາງລາຍການບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດວ່າເປັນລາຍຈ່າຍສູນກາງ ຫຼື ລາຍຈ່າຍທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຈະຮູ້ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີພິມເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ,

17 ແຕ່ກ່ອນຂໍ້ມູນລາຍຈ່າຍງົບປະມານຖືກຈັດອອກເປັນສີ່ຂະແໜງການຫຼັກ, ລວມທັງຂະແໜງຄວາມໝັ້ນຄົງ. ຫຼັງຈາກ 2005/06 ເປັນຕົ້ນມາ, ບໍ່ມີການພິມເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ເພາະວ່າການຈັດພິມຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກການນໍາຂັ້ນສູງ ຊຶ່ງໃຊ້ເວລາຍາວນານ ແລະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມລ່າຊ້າໃນການຈັດພິມຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ.

18 ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກ 12/13 ບໍ່ທັນໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນຊ່ວງຈັດທຳບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

ຫົວຂໍ້ຈາກຂະແໜງການ

III. ງົບປະມານລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ

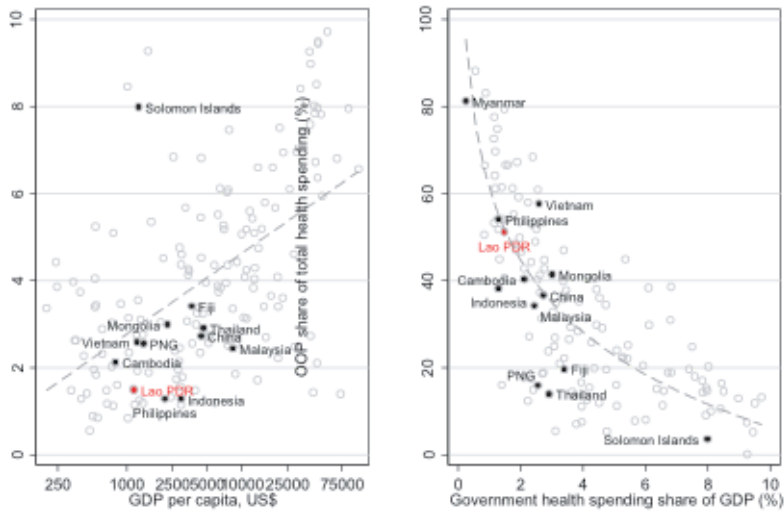
ເຖິງແມ່ນວ່າ ເສດຖະກິດໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວດີໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ແຕ່ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານສັງຄົມຍັງພົບກັບສິ່ງທ້າທາຍຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວຽກງານດ້ານສາທາລະນະສຸກ. ສປປ ລາວ ຍັງມີຕົວຊີ້ວັດຜົນໄດ້ຮັບ ດ້ານສຸຂະພາບແມ່ແລະເດັກ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ເມື່ອທຽບໃສ່ລະດັບສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກ, ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ແມ່ນ 357 ຄົນຕໍ່ການເກີດລູກ 100.000 ຄັ້ງ, ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ມານໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນສູງທົບສອງເທື່ອຂອງອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ໃນກຳປູເຈຍ ຫລາຍກ່ວາແປດເທື່ອຂອງອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ໃນປະເທດຫວຽດນາມ ແລະ ຍັງສູງກວ່າອັດຕາການຕາຍທີ່ຄາດໄວ້ສຳລັບປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ລະດັບນີ້, ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ອາດເກີດມາຈາກລະດັບການນຳໃຊ້ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ມານຍັງຕໍ່າ ເຊັ່ນ ການບໍລິການກ່ອນເກີດ, ການເກີດລູກໂດຍມີແພດຊ່ວຍ, ການເກີດລູກຢູ່ໂຮງໝໍ ແລະ ການປິ່ນປົວ ຫລັງເກີດລູກ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍ່ມີຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນການນຳໃຊ້ການບໍລິການສາທາລະນະສຸກລະຫວ່າງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນດ້ານສະຖານະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສັງຄົມ.

ການຈ່າຍຄ່າບໍລິການໂດຍກົງຈາກຄົນເຈັບແມ່ນຍັງກວມສັດສ່ວນຫລາຍ ຊຶ່ງກວມປະມານ 46 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍລວມໃນດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທ້າທາຍອັນໜຶ່ງ ຕໍ່ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກໃນ ສປປ ລາວ (ຮູບສະແດງ 29). ການທີ່ຄົນເຈັບຍັງໄດ້ຈ່າຍຄ່າບໍລິການເອງໂດຍກົງ ຍັງແມ່ນບັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກຍັງ ຕໍ່າຢູ່ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ລະດັບການນຳໃຊ້ບໍລິການບໍ່ທັນຫລາຍ, ມີຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໝາກຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ໃນການພັດທະນາຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບ ວຽກງານດ້ານ ສາທາລະນະສຸກ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກລວມທັງໝົດຈາກ ແຫລ່ງທຶນພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແມ່ນຍັງຕໍ່າ ຫລາຍ (ມີພຽງແຕ່ 1,1 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ GDP) ຊຶ່ງກໍ່ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຖ້າທຽບໃສ່ປະເທດໃກ້ຄຽງເຊັ່ນກຳປູເຈຍ ແລະ ຫວຽດນາມ (ຮູບສະແດງ 29ກ).

ຮູບສະແດງ 29ກ. (ຊ້າຍ) ແລະ ຮູບສະແດງ 29ຂ. (ຂວາ)

ຮູບສະແດງ 29 ການປຸງປຸງອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍຄ່າບິນປົວທີ່ພາກເອກະຊົນຮັບຜິດຊອບເອງ ແລະ ອັດຕາສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກລັດ, ປີ 2010

OOP vs government health spending shares, 2010



Source: WHO and WDI

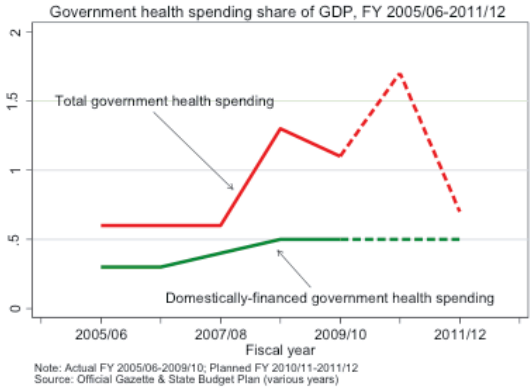
ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກຍັງເພິ່ງພາທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງໃນບາງປີ (ເຊັ່ນໃນສົກປີ 2007/08 ຫາ ປີ 2010/11) ກໍ່ມີອັດຕາສ່ວນສູງກວ່າ ແຫລ່ງທຶນງົບປະມານຈາກພາຍໃນ ແລະ ກໍ່ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຄາດຄະເນໄດ້ຍາກ (ຮູບສະແດງ 30),. ອັດຕາສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ທີ່ໄດ້ຈາກແຫລ່ງທຶນພາຍໃນຕໍ່ GDP ແມ່ນຢູ່ໃນອັດຕາທີ່ຄົງທີ່ປະມານ 0,5 ສ່ວນຮ້ອຍໃນຫລາຍປີທີ່ຜ່ານມາ ຊຶ່ງເພີ່ມຈາກ 108,1 ຕື້ກີບໃນສົກປີ 2005/06 ມາເປັນ 248,4 ຕື້ກີບໃນສົກປີ 2009/10, ໂດຍສະເລ່ຍ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍອັດຕາປະມານ 23,4 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີ (ຮູບສະແດງ 31).

19 ນີ້ແມ່ນບົດສະຫຼຸບຈາກບົດລາຍງານຂອງທະນາຄານໂລກໃນຫົວຂໍ້: “ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກໃນ ສປປ ລາວ: ຂໍ້ມູນຍັງຢືນແລະບັນຫາ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວວິເຄາະ ເຖິງທ່າອ່ຽງລວມໃນການສະໜອງງົບປະມານພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະພາບຂຶ້ນລົງຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ວິເຄາະເຖິງບັນຫາກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບໃນການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກລາຍຈ່າຍພາກລັດ ຊຶ່ງກວມເອົາສົກປີ 2005/06 ເຖິງສົກປີ 2011/12. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ທີມງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (worldbanklaos@worldbank.org) ແລະ ອາເຈ ແທນດອນ (ຫົວໜ້າທີມງານກະກຽມບົດລາຍງານນີ້ (atandon@worldbank.org). ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຈະຂຶ້ນໃນເວັບໄຊ www.worldbank.org/lao.

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ຮູບສະແດງ 30

ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ (ອັດຕາສ່ວນຕໍ່ GDP)

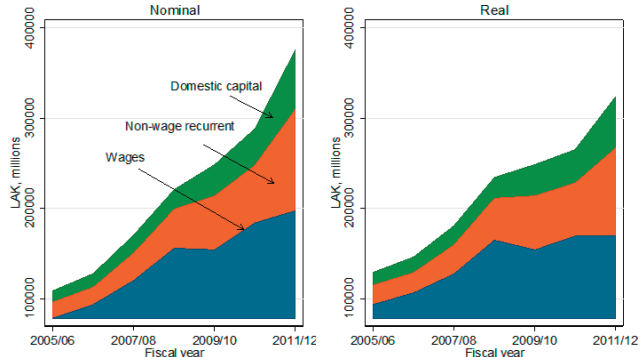


Note: Actual FY 2005/06-2009/10; Planned FY 2010/11-2011/12
Source: Official Gazette & State Budget Plan (various years)

ຮູບສະແດງ 31

ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ

Domestically-financed government health spending trends FY 2005/06-2011/12



Source: Official Gazette & State Budget Plan (various years)
Note: Real terms based on base FY 2009/10

ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນໄດ້ກວມເອົາສ່ວນຫລາຍຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ທີ່ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ແຕ່ສັດສ່ວນດັ່ງກ່າວມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ທັງໃນຈຳນວນເດັດຖານແລະຈຳນວນຕົວຈິງ (ຕົວຈິງຫຼັງຈາກປັບໃສ່ເງິນເຟີ້) (ຮູບສະແດງ 31), ແຕ່ທ່າອ່ຽງດັ່ງກ່າວອາດມີການປ່ຽນແປງຍ້ອນວ່າລັດຖະບານໄດ້ມີແຜນການທີ່ຈະເພີ່ມເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນສຳລັບລັດຖະກອນໃນໄລຍະປີ 2013-2015, ໃນນັ້ນ ໃນສົກປີ 2012/13 ຕາມແຜນການເບື້ອງຕົ້ນ ລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍອັດຕາ 35 ສ່ວນຮ້ອຍໃນສົກປີ 2012/13, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍພາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນດັ່ງກ່າວ ເປັນຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພະນັກງານ ລັດຖະກອນ ແຕ່ອາດສ້າງຄວາມຈຳກັດຕໍ່ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິນອກຈາກເງິນເດືອນເງິນອຸດໜູນທີ່ຈຳເປັນ ສຳຫລັບລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ການຊື້ຊືມປະກອນດ້ານການແພດ.

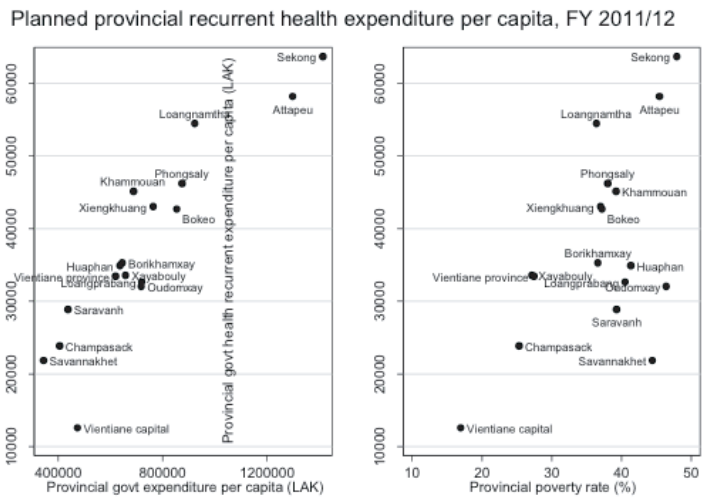
ໃນສົກປີ 2011/12 ການຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບ 2,9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ຫລຸດລົງຫລາຍເມື່ອທຽບໃສ່ປີທີ່ ຜ່ານມາ ເນື່ອງຈາກ ລາຍຈ່າຍພາກລັດທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າໃນຂະແໜງນີ້ໄດ້ຫລຸດລົງ. ລັດຖະບານໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດທີ່ຈະເພີ່ມລາຍຈ່າຍດ້ານສາທາລະນະສຸກໃຫ້ໄດ້ເຖິງ 9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດທັງໝົດ ໝາຍຄວາມວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນທົບສາມຈາກແຜນການຂອງປີ 2011/12. ເປົ້າໝາຍທີ່ບຸກທະລຸດັ່ງກ່າວກວມເອົາການປະກອບສ່ວນຂອງງົບປະມານທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງພາຍໃນ ແລະການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງອາດເປັນການສົ່ງສັນຍານໃຫ້ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນວ່າຄວາມຕ້ອງການງົບປະມານທີ່ໄດ້ຮັບການ ສະໜັບສະໜູນຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍນອກອາດເພີ່ມສູງຂຶ້ນເພື່ອຖືມຊຸມລາຍຈ່າຍຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນທີ່ຫລຸດລົງ ຖ້າວ່າເພດານງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານທັງໝົດບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ,

ລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກສ່ວນຫລາຍແມ່ນໃຊ້ຈ່າຍຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ໃນສົກປີ 2009/10, ມີແຕ່ຫຼັງສ່ວນສາມຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກທີ່ໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນຂັ້ນແຂວງ. ນອກຈາກຄວາມແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງລາຍຈ່າຍລະຫວ່າງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ສັດສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍໃນວຽກງານສາທາລະນະສຸກກໍ່ແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງຂັ້ນແຂວງເອງ. ໃນນັ້ນ ແຂວງທີ່ມີລາຍຈ່າຍງົບປະມານສູງຕໍ່ຫົວຄົນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນວຽກງານສາທາລະນະສຸກຫລາຍຂຶ້ນ, ແຂວງທີ່ມີປະຊາກອນຢູ່ຢ່າງກະແຈກກະຈາຍແລະແຂວງທີ່ທຸກຍາກເຊັ່ນແຂວງເຊກອງ ແລະ ອັດຕະປືແມ່ນມີລາຍຈ່າຍດ້ານສາທາລະນະສຸກຕໍ່ຫົວຄົນສູງ ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບແຂວງຈຳປາສັກ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ (ຮູບສະແດງ 32). ຖ້າສົມມຸດຖານວ່າທາງການປະຕິບັດເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍ 9 ສ່ວນຮ້ອຍ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໃນທຸກແຂວງການທີ່ ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫລາຍ. ບັນດາແຂວງທີ່ມີປະຊາກອນໜ້າແໜ້ນຈະຕ້ອງການລາຍຈ່າຍຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍກັບຄາດໝາຍນັບທັງລາຍຈ່າຍ ທັງໝົດ ແລະ ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ (ຮູບສະແດງ 33).

ການເພີ່ມແລະປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກຄາດວ່າຈະແມ່ນຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຮັກສາ ສຸຂະພາບ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການປົກປ້ອງດ້ານ ການເງິນໃນເວລາເຈັບເປັນ. ໃນແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບສາທາລະນະສຸກແຫ່ງຊາດ ປີ 2013-2025 ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ມີລະບົບປະກັນສຸຂະພາບທຸກຖ້ວນໜ້າໃນປີ 2025 ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທີ່ພຽງພໍ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ດ້ານການເງິນທີ່ ເໝາະສົມໃນເວລາເຈັບເປັນ. ຕາມການຄາດຄະເນແມ່ນວ່າປະຊາຊົນຫລາຍກວ່າ 95 ສ່ວນຮ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການ ຄຸ້ມຄອງປະກັນ ດ້ວຍລະບົບການຊຳລະລ່ວງໜ້າ, ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນການເສຍຄ່າບໍລິການ ໂດຍກົງຈາກຄົນເຈັບ ລົງຕໍ່ກວ່າ

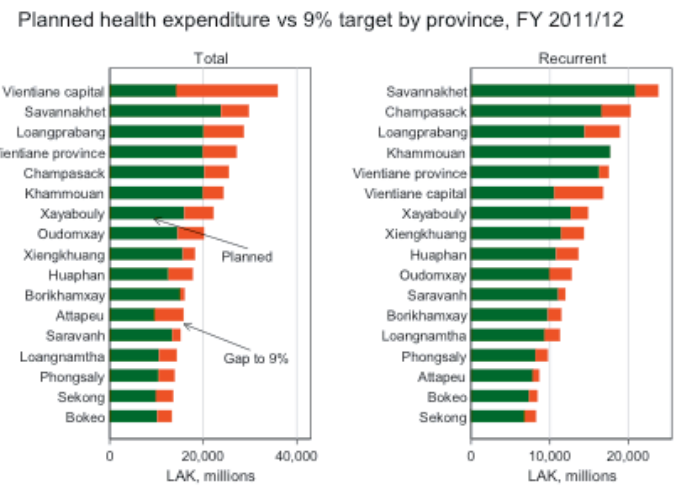
ຫົວຂໍ້ຈາກຂະແໜງການ

ຮູບສະແດງ 32 ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກຕໍ່ຫົວຄົນຕາມແຜນການສົກປີ 2011/12



Source: State Budget Plan & Eprecht (2008)

ຮູບສະແດງ 33 ຄວາມຕ້ອງການງົບປະມານພາກລັດໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ປຽບທຽບກັບເປົ້າໝາຍ 9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງແຂວງ ສົກປີ 2011/12



Source: State Budget Plan

30 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຍຈ່າຍໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກທັງໝົດ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເພີ່ມລາຍຈ່າຍດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເປັນເລື່ອງທີ່ຍິນດີ ແຕ່ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງຄືປະສິດທິຜົນຂອງລາຍຈ່າຍ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຊັບພະຍາກອນສ່ວນເພີ່ມດັ່ງກ່າວ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ ແລະການນຳໃຊ້ບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດທ່າງໄກສອກຫລີກ, ພ້ອມກັນນີ້ ກໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານຈາກແຫຼ່ງພາຍໃນໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເອື້ອຍອີງແຫລ່ງທຶນຈາກພາຍນອກ ແລະ ພາລະຕໍ່ພາກເອກະຊົນໃນການຈ່າຍຄ່າປິ່ນປົວສຸຂະພາບ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍເຫລົ່ານີ້ ລັດຖະບານຄວນພິຈາລະນາມາດຕະການປະສົມປະສານທີ່ເໝາະສົມໃນການສ້າງແຮງຈູງໃຈໃຫ້ທັງ ການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ. ການຕັ້ງຄາດໝາຍລາຍຈ່າຍໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ຖືວ່າແມ່ນບາດກ້າວທີ່ຈຳເປັນ ແຕ່ລັດຖະບານກໍ່ຍັງຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍໃນປະຈຸບັນ ຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບຕ່າງໆ ດ້ານສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ, ໃນນັ້ນ ຄວນການສຸມໃສ່ລະດັບແລະຄວາມເທົ່າທຽມ ກັນໃນການໄດ້ຮັບວັກຊີນກັນພະຍາດຂັ້ນພື້ນຖານ, ອັດຕາການເກີດລູກມີແພດຊ່ວຍ, ອັດຕາການເກີດລູກຢູ່ໂຮງໝໍ, ອັດຕາການຊົມໃຊ້ຂອງຄົນເຈັບກວດເຂດນອກແລະຄົນເຈັບນອນໂຮງໝໍແລະ ການໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານການເງິນໃນເວລາເຈັບເປັນໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບບັນຫາສຸຂະພາບກະທັນຫັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຄິດຕ່າງໆ.

ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍປິ່ນປົວສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ ແມ່ນບາດກ້າວໜຶ່ງທີ່ດີ ເພື່ອກ້າວໄປເຖິງການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານສາທາລະນະສຸກໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້ມີ ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ ກັບການປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງສະຖານ ໃຫ້ບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກຕ່າງໆ ບໍ່ພຽງແຕ່ການສະໜອງບໍລິການ ແລະ ຄລິນິກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງກວມເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດສັນລາຍຮັບຢ່າງເໝາະສົມ. ດ້ານທີ່ຄົງຄ້າງໃນປະຈຸບັນ ລວມມີ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ຂັດກັບກົດລະບຽບຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງດ້ານລາຍຮັບ, ວຽກງານການຈັດຊື້ຢາປິ່ນປົວພະຍາດຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ລະດັບຂອງການໃຫ້ບໍລິການ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ. ພ້ອມກັນນີ້ ການລົບລ້າງຄ່າທຳນຽມຕາມວິໄສທັດທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ໃນນະໂຍບາຍການປິ່ນປົວແມ່ ແລະ ເດັກບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ ອາດຈະຍັງບໍ່ທັນເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ພຽງພໍເພື່ອປັບປຸງການນຳໃຊ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນທົ່ວປະເທດ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ ລັດຖະບານຄວນພິຈາລະນາມາດຕະການທີ່ຈະຊ່ວຍ ກະຕຸກຊຸກຍູ້ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງປະຊາຊົນເພີ່ມອີກ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດຊົນນະບົດ.

20 ການສຶກສາຜົນກະທົບຂອງສຸຂາພິບານ ຕໍ່ເສດຖະກິດ ຂອງ ອົງການ ນາໂລກ ແລະ ອະນາໄມ ຂອງທະນາຄານໂລກ ແມ່ນການສຶກສາສົມທຽບສະພາບໃນຫຼາຍປະເທດ ທີ່ໄດ້ລິເລີ່ມໃນປີ 2007 ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຢືນຢັງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບສຸຂາພິບານ ໃນບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ນີ້ ແມ່ນຄັດມາຈາກບົດສຶກສາ ການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຈາກການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານສຸຂາພິບານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍ ຢູໝີໂມ ອີ. ໂຮໂຊກຸດສ໌, ກາຍ ຫັດຕັນ ແລະ ອາລານ ໂບດແມນ ປີ 2013

21 ຜົນກະທົບຂອງສຸຂາພິບານຕໍ່ເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຫັດຕັນ ຈີ, ລາຣ໌ເຊັນ ປີ, ລີປົວພາວ ປີ ແລະ ວໍລະເດດ ເອັດສ໌. ທະນາຄານໂລກ. ອົງການ ນາໂລກ ແລະ ອະນາໄມ. 2009

22 ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບ ວິທີການ ແລະ ດຳເນີນການສຶກສາ, ໃຫ້ເບິ່ງບົດການສຶກສາຜົນກະທົບຂອງສຸຂາພິບານ ຕໍ່ເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຂອງ ອົງການ ນາໂລກ ແລະ ອະນາໄມ ຂອງທະນາຄານໂລກ ໂດຍ ຢູໝີໂມ ອີ. ໂຮໂຊກຸດສ໌, ກາຍ ຫັດຕັນ ແລະ ອາລານ ໂບດແມນ ປີ 2013

IV. ຜົນຕອບແທນດ້ານເສດຖະກິດ ຈາກການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານສຸຂາພິບານ

ນອກຈາກ ບັນຫາດ້ານການລົງທຶນຂອງພາກລັດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ທີ່ຄ່ອນຂ້າງຕໍ່ສິ່ງທ້າທາຍອີກດ້ານໜຶ່ງ ໃນການປັບປຸງວຽກງານຂອງຂະແໜງການ ແມ່ນການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 17 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 1995 ມາເປັນ 63 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2010 ແຕ່ກໍຍັງ ແມ່ນບັນຫາທີ່ທ້າເປັນໜ່ວງ. ສະຖິຕິ ປີ 2010 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ 3 ໃນ 10 ຄົນ ຂອງພົນລະເມືອງ ແມ່ນຍັງສືບຕໍ່ຖ່າຍຊະຊາຍຢູ່, ຊຶ່ງຈຳນວນຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີວິດຖ່າຍທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຊົມໃຊ້ ມີພຽງແຕ່ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຍັງອີກ 41 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງປະຊາກອນ ແມ່ນຍັງສືບຕໍ່ຖ່າຍຊະຊາຍຢູ່. ບັນຫາການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ບໍ່ພຽງແຕ່ແມ່ນພາລະແບກຫາບທີ່ ໜັກໜ່ວງຂອງສັງຄົມ ແລະ ແຕ່ຍັງອາດຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ດ້ານເສດຖະກິດຕື່ມອີກ.

ການສຶກສາຜົນກະທົບຂອງສຸຂາພິບານຕໍ່ເສດຖະກິດ (ຜສສ) ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄປແລ້ວສອງໄລຍະ, ການສຶກສາໃນໄລຍະທີ 1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ (ໂດຍອີງຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນປີ 2006), ຄ່າສິ້ນເບື້ອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງຕົກເປັນມູນຄ່າ 193 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ຫລື ປະມານ 34 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ຄົນ ຕໍ່ປີ, ເຊິ່ງເທົ່າກັບ 5,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ເນື່ອງຈາກ ວິດຖ່າຍ ແລະ ອະນາໄມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ. ບົດສັງລວມຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ແມ່ນ ຜົນຂອງການສຶກສາ ຜສສ ໃນໄລຍະ 2 - ເພື່ອນຳສະ ເໜີ ການປະເມີນການລົງທຶນ ແລະ ຜົນຕອບແທນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກ ວິດຖ່າຍແຕ່ລະປະເພດ ຢູ່ພື້ນທີ່ຕ່າງໆ ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແກ່ການ ນຳຂອງ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະແໜງ ສຸຂາພິບານ. ຜົນຂອງການສຶກສາ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍທີ່ໄດ້ ມາດຕະຖານແຕ່ລະປະເພດ ສາມາດໃຫ້ຜົນຕອບແທນສູງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການປະຫຍັດເວລາໃນການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການປົນປົວສຸຂະພາບ.

ເຂດຊົນນະບົດ: ການນຳໃຊ້ວິດ-ສາມາດໃຫ້ຜົນຕອບແທນດ້ານເສດຖະກິດສູງ

ຮູບສະແດງ 34 ສັງລວມ ອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ (ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕໍ່ ຫົວໜ່ວຍສະກຸນເງິນ ທີ່ໄດ້ລົງທຶນ) ໃນເຂດຊົນນະບົດ 4 ແຫ່ງ, ຜົນຂອງການສຶກສາພົບວ່າ ອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ ແມ່ນສູງ ແລະ ຖືວ່າຄຸ້ມ ຄ່າຕໍ່ການລົງທຶນ. ໃນບັນດາປະເພດວິດຖ່າຍທັງໝົດເຫັນວ່າ ວິດຊົມສ່ວນລວມ (ວິດທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນ) ແລະ ວິດແຫ້ງສ່ວນຕົວ ມີຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດສູງກ່ວາໝູ່, ຊຶ່ງມີອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ ຢ່າງຕ່ຳສຸດ ກິບ ຕໍ່ ທຸກໆ ກິບ ທີ່ໄດ້ລົງທຶນ. ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວຍັງພົບວ່າ ໄລຍະຄົນທຶນຂອງມູນຄ່າລົງທຶນແມ່ນຢູ່ພາຍໃນເວລາ 1 ປີ. ການປະຫຍັດເວລາໃນການເຂົ້າເຖິງ ຖືວ່າແມ່ນຜົນຕອບແທນດ້ານເສດຖະກິດທີ່ສູງສຸດ, ຕໍ່ມາແມ່ນການປະຫຍັດລາຍຈ່າຍໃນການປົນປົວສຸຂະພາບ ຊຶ່ງຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ ສອງ. ສຳລັບປະເພດວິດຖ່າຍທີ່ສະແດງໃນຮູບສະແດງ 34 ຄາດວ່າ ຢ່າງຕ່ຳສຸດ 53 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຜົນກຳໄລສຸດທິ ແມ່ນມາຈາກ ສຸຂາພິບານ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ເຂດຕົວເມືອງ: ຮູບແບບການເກັບມ້ຽນອາຈົມຄົບວົງຈອນ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນດ້ານເສດຖະກິດສູງ

ຮູບສະແດງ 35 ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນເຖິງອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ ສຳລັບເຂດຕົວເມືອງ. ເຊັ່ນດຽວກັບເຂດຊົນນະບົດ, ອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ ແມ່ນສູງກວ່າຫົວໜ່ວຍສະເລ່ຍ. ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ດີສຸດ ແມ່ນວິດຊົມ (ວິດສ່ວນລວມ ແລະ ວິດສ່ວນຕົວ) - ເຊິ່ງມີອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ ເທົ່າກັບ 6. ວິດຖ່າຍປະເພດດັ່ງກ່າວ, ແມ່ນຈະມີ ໄລຍະຄົນທຶນ ຕ່ຳກວ່າ 1 ປີ ຈາກມູນຄ່າການລົງທຶນໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັບເຂດຊົນນະບົດ, ຜົນກຳໄລສຸດທິສູງສຸດ ແມ່ນການປະ ຫຍັດເວລາໃນການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍ ແລະ ການປະຫຍັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການປົນປົວ. ການປະຫຍັດເວລາໃນການເຂົ້າເຖິງວິດຖ່າຍ ແມ່ນສ້າງມີຜົນກຳໄລສຸດທິ ຫຼາຍກວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳປີຂອງວິດຖ່າຍທຸກໆປະເພດ ທີ່ໄດ້ປະເມີນໃນບົດສຶກສານີ້.

ວຽກງານດ້ານສຸຂາພິບານ ທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ

ບົດສຶກສານີ້ ໄດ້ປະເມີນຜົນກະທົບ ລະຫວ່າງ ສຸຂາພິບານ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການສຳຫລວດນັກທ່ອງທ່ຽວ ຕ່າງປະເທດຈຳນວນ 235 ຄົນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງສະພາບ ດ້ານສຸຂະອະນາໄມໃນ ສປປ ລາວ. ຍົກຕົວຢ່າງຢູ່ເມືອງວັງວຽງ, ຈຳນວນທ້ອງນຳສາທາລະນະ ແມ່ນຍັງຖືວ່າມີໜ້ອຍຫຼາຍ. ໃນຂະນະທີ່ 1 ໃນ 5 ຂອງຜູ້ທີ່ໃຫ້ສຳພາດ ມີບັນຫາກ່ຽວກັບການເຈັບທ້ອງ ຫຼື ຖອກທ້ອງ ໃນເວລາຢູ່ ສປປ ລາວ, ແລະ ມີປະມານເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງ ກ່າວວ່າ ເມື່ອອອກຈາກໂຮງແຮມ ແລ້ວ ພວກເຂົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊອກຫາທ້ອງນຳທີ່ສະອາດ. ການເຈັບປ່ວຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໝາຍເຖິງການສູນເສຍ ລາຍຮັບ ຈາກອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ.

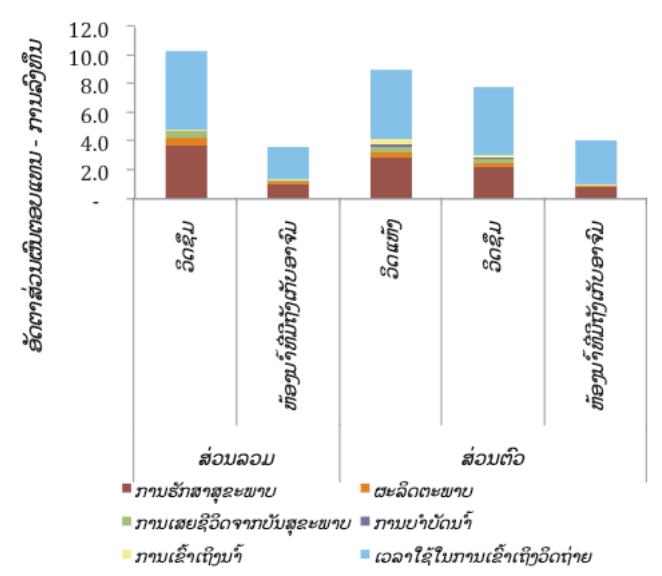
23 ຄ່າຂອງຕົວຊີ້ວັດດ້ານປະສິດທິພາບແມ່ນໄດ້ນຳສະເໜີໃນບົດລາຍງານສະບັບເຕັມ.

ຫົວຂໍ້ ຈາກ ຂະແໜງ ການ

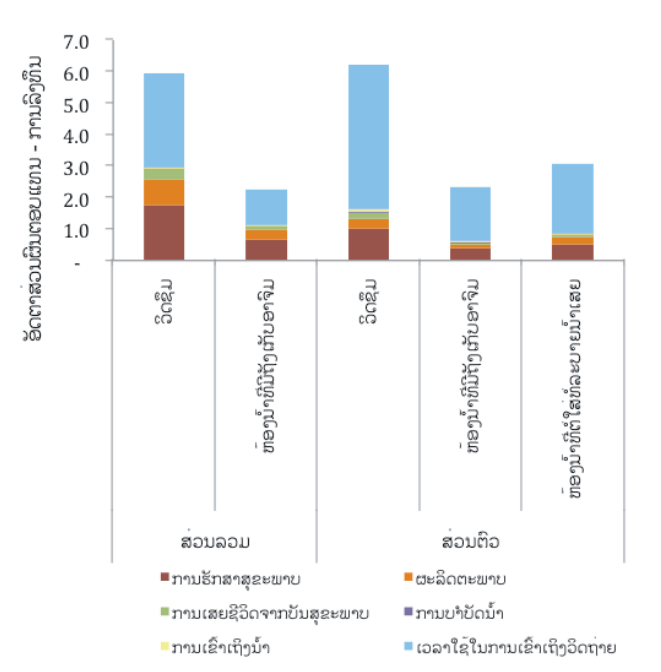
ນອກຈາກນີ້, ຍັງໄດ້ດຳເນີນການສອບຖາມນຳເຈົ້າຂອງ/ຜູ້ບໍລິຫານທຸລະກິດ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ 17 ຄົນ ເພື່ອຈັດອັນດັບສຸຂາພິບານ ຢູ່ພື້ນທີ່ການໃຫ້ບໍລິການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເລີ່ມແຕ່ອັນດັບ 1 (ດີເລີດ) ຫາ 5 (ຕ່ຳສຸດ), ຂອບເຂດທີ່ໄດ້ຄະແນນດີສຸດ ແມ່ນ ຄຸນນະພາບຂອງແມ່ນ້ຳ (2.4), ຄຸນນະພາບອາກາດ ຢູ່ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໂດຍສະເພາະກິນອາຈົມ (2.6), ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີຫ້ອງນ້ຳສ່ວນຕົວ (2.6). ກົງກັນຂ້າມ, ອັນດັບທີ່ຕ່ຳສຸດ ແມ່ນ ຫ້ອງນ້ຳສາທາລະນະ (4.2). ສ່ວນບັນຫາສຸຂາພິບານຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ໄດ້ເຮັດການສຳຫຼວດນັ້ນ ບໍ່ຖືກພິຈາລະນາວ່າເປັນບັນຫາໃຫຍ່, ແຕ່ກໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ. ນອກຈາກນີ້, ຈາກການສອບຖາມຍັງເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຸນນະພາບນ້ຳທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຍັງມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ, ຊຶ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ສຳຄັນລະຫວ່າງ ສຸຂາພິບານ ແລະ ການດຳເນີນງານ ຂອງພາກທຸລະກິດ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ ບົດສຶກສານີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານການປັບປຸງສຸຂາພິບານໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແມ່ນມີຜົນຕອບແທນຫຼາຍກວ່າການລົງທຶນ. ປະເພດວິດຖ່າຍທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າກວ່າ ວິດຊຶມຢູ່ເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ວິດຖ່າຍທຸກປະເພດຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແມ່ນເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງທີ່ມີຜົນຕອບແທນສູງ ຊຶ່ງຄວນເອົາເຂົ້າໃນແຜນການປັບປຸງສຸຂາພິບານແຫ່ງຊາດ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບພື້ນທີ່ ທີ່ມີແຫຼ່ງທຶນຈຳກັດ. ອີກບັນຫາໜຶ່ງທີ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງ ແມ່ນການລົງທຶນໃນວຽກງານສຸຂາພິບານໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ ແມ່ນຈະມີຜົນຕອບແທນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຊຶ່ງຄວນມີການພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບ ກ່ອນຈະເລີ່ມລົງທຶນ.

ຮູບສະແດງ 34 ອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນ ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ



ຮູບສະແດງ 35 ອັດຕາສ່ວນຜົນຕອບແທນ-ການລົງທຶນຢູ່ເຂດຕົວເມືອງ



24 ຜູ້ອ່ານທີ່ສົນໃຈ ຜົນຂອງການສຶກສາລະອຽດ ແມ່ນສາມາດເບິ່ງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໄດ້ທີ່ ບົດລາຍງານສະບັບເຕັມ.

ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 – ສະຫລຸບສະພາບເສດຖະກິດໂລກ

(ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍຈາກປີກາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລະບຸເປັນຫົວໜ່ວຍອື່ນ)

	2010e	2011f	2012f	2013f	2014f
ສະພາບເສດຖະກິດໂລກ					
ບໍລິມາດການຄ້າໂລກ	13.0	6	2.5	3.6	5.3
ລາຄາການຊົມໃຊ້					
ເສດຖະກິດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ/1	1.2	2.7	2.0	1.7	2.0
ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວໄວ ແລະ ເສດຖະກິດກຳລັງພັດທະນາ		7.2	5.9	5.9	5.6
ລາຄາສິນຄ້າ					
(ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງລາຄາຫົວໜ່ວຍໂດລາທຽບໃສ່ປີກາຍ)	22.5	17.8	-9.8	-0.9	-0.9
ຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນນໍ້າມັນ	28.0	31.6	1.0	-2.3	-2.3
ລາຄານໍ້າມັນ 2/					
ອັດຕາດອກເບ້ຍລະຫວ່າງທະນາຄານຢູ່ລອນດອນ	0.5	0.5	0.7	0.5	0.6
ເງິນຝາກເປັນສະກຸນໂດລາ	1.0	1.4	0.6	0.2	0.4
ເງິນຝາກເປັນສະກຸນເອີໂຣ					
ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ 3/					
ໂລກ	4.1	4.0	3.2	3.3	4.0
ເສດຖະກິດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ	3.0	1.2	1.2	2.2	2.3
ອາເມລິກາ	3.0	1.8	2.2	1.9	3.0
ເອີຣົບ	1.8	1.4	-0.6	-0.3	1.1
ຍີ່ປຸ່ນ	4.5	-0.6	2.0	1.6	1.4
ປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊີ	7.4	8.1	6.6	7.1	7.3
ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກ 4/	9.7	8.3	7.5	7.6	7.6
ຈີນ	10.4	9.3	7.8	8.0	8.2
ອາຊຽນ 5		4.5	6.1	5.9	5.5

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງທຶນການເງິນສາກົນ ສະພາບເສດຖະກິດຂອງໂລກ ເດືອນ ເມສາ 2013, ການຕິດຕາມຂໍ້ມູນ ເດືອນຕຸລາ 2012

Note:

- 1/ ການາດາ, ຝລັ່ງ, ເຢຍລະມັນ, ອິຕາລີ, ຍີ່ປຸ່ນ, ອັງກິດ, ແລະ ອາເມລິກາ
- 2/ ສະເລ່ຍລາຄານໍ້າມັນ, Brent and West Texas Intermediate.
- 3/ ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວລວມ ເຊິ່ງຄິດໄລ່ຕາມນໍ້າໜັກຂອງ GDP ຕາມລາຄາຄົງທີ່ປີ 2005
- 4/ ການຕິດຕາມຂໍ້ມູນ ເດືອນຕຸລາ 2012

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

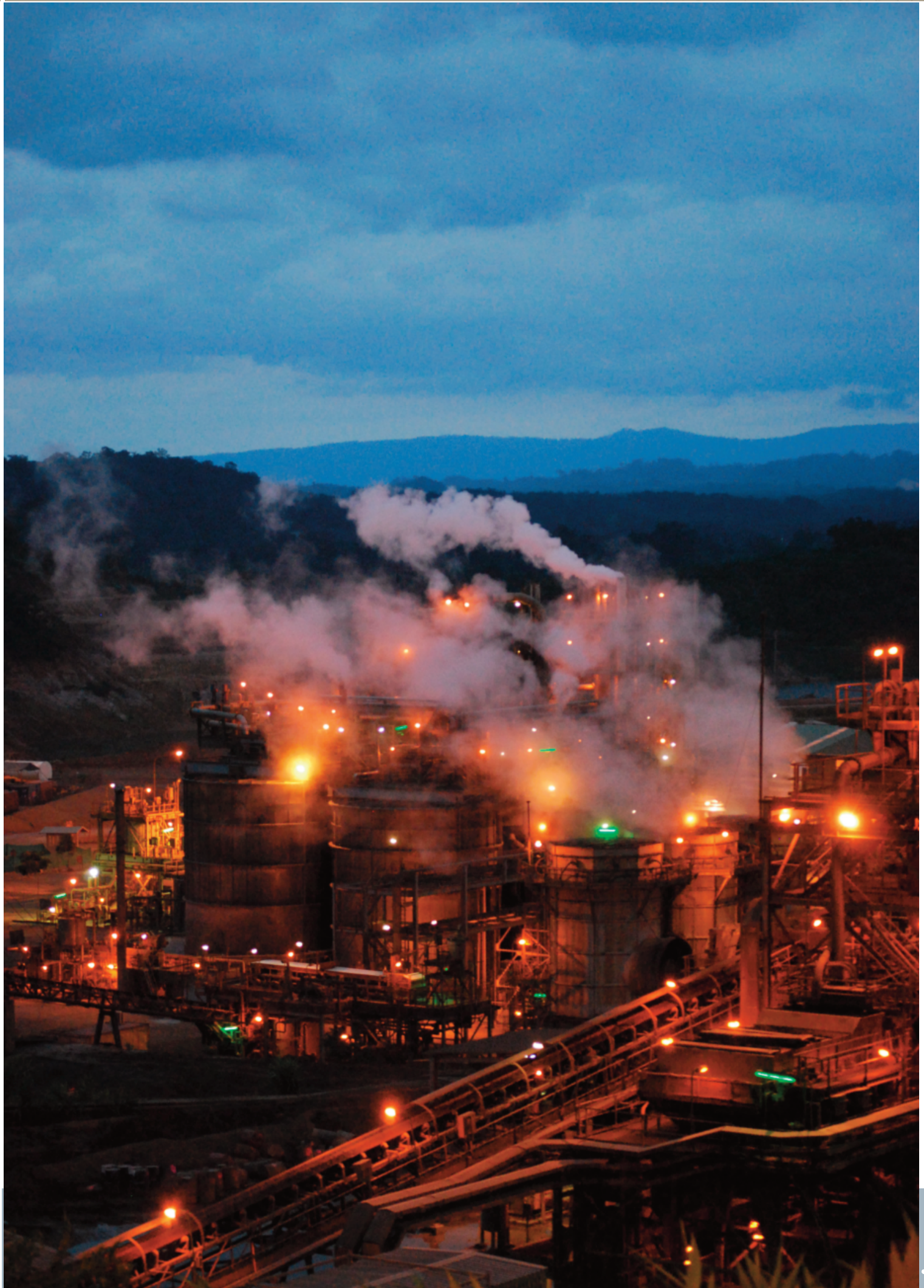
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 – ພາບລວມເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ : ຕົວຊີ້ວັດ.

	2009	2010	2011	2012	2013
				ເບື້ອງຕົ້ນ	ຄາດຄະເນ
ການເຕີບໂຕແລະອັດຕາເງິນເຟີ້ (ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍຈາກປີກາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລະບູເປັນຫົວໜ່ວຍອື່ນ)					
ການເຕີບໂຕ	7.5	8.5	8.0	8.2	8.0
ລາຍຮັບຕໍ່ຫົວຄົນ (ເປັນ ເງິນ ໂດລາສະຫະລັດ)	880	980	1100	1260	...
ອັດຕາເງິນເຟີ້ (ສະເລ່ຍຕໍ່ປີ)	0.1	6.0	7.6	4.3	6.0
ການເງິນພາກລັດ (ປົກປະມານ, % ຕໍ່ GDP) 1/					
ລາຍຮັບທັງໝົດລວມຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ	16.5	16.4	18.5	19.8	19.4
ລາຍຮັບທັງໝົດ	...	16.2	18.5	19.7	19.3
ລາຍຮັບພາຍໃນ	14.3	14.5	16.4	17.3	17.3
ລາຍຮັບພາຍໃນນອກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ	11.7	12.5	12.9	13.0	13.5
ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ	2.2	1.9	2.1	2.5	2.1
ລາຍຈ່າຍທັງໝົດ	23.4	21.2	21.3	21.1	22.2
ລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ	11.3	10.2	10.4	11.0	13.4
ລາຍຈ່າຍລົງທຶນ	11.0	9.8	9.3	9.3	7.9
ການຂາດດຸນລວມ	-6.9	-4.9	-2.7	-1.3	-2.8
ການຂາດດຸນພາຍໃນທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບຊັບພະຍາກອນ	-11.2	-8.3	-7.7	-7.1	-7.7
ການຂາດດຸນພາຍໃນທີ່ບໍ່ລວມລາຍຮັບບໍ່ແຮ່	-11.7	-8.8	-8.3	-8.1	-8.7
ດຸນຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ (% ຕໍ່ GDP ນອກຈາກລະບຸເປັນຫົວໜ່ວຍອື່ນ)					
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ	-9.8	-6.4	-10.4	-15.4	-21.8
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ-ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ	-0.2	4.8	4.1	1.1	-6.1
ດຸນບັນຊີຊໍາລະປົກກະຕິ-ນອກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ 2/	-9.7	-11.2	-14.5	-16.6	-15.7
ດຸນການຄ້າ (ລ້ານ ໂດລາ)	-734	-440	-762	-1,482	-2,258
ໃນນັ້ນ: ຊັບພະຍາກອນ (ລ້ານ ໂດລາ)	209	841	983	790	156
ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ (ລ້ານ ໂດລາ)	-943	-1,282	-1,745	-2,272	-2,413
ດຸນບັນຊີທຶນ	8.5	7.8	9.7	16.1	22.5
ດຸນຊໍາລະລວມ	-1.3	1.3	-0.6	0.7	0.6
ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດຂອງພາກລັດ					
ໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດທັງໝົດ	56.0	50.3	44.3	44.1	43.7
ອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນຂອງພາກລັດຕໍ່ການສົ່ງອອກ (ເປີເຊັນ)	4.9	4.3	3.2	4.5	4.5
ອັດຕາສ່ວນໜີ້ສິນຂອງພາກລັດຕໍ່ລາຍຮັບ (ເປີເຊັນ)	10.8	11.0	7.5	9.6	9.3
ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ					
ລ້ານ ໂດລາ	633	730	679	740	807
ກຸ້ມສຳລັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າແລະການບໍລິການ	3.2	3.2	2.3	1.9	1.8
ໝາຍເຫດ:					
GDP (ຕື້ກີບ)	49,673	59,310	66,293	74,754	84,010
GDP (ລ້ານ ໂດລາ)	5,833	7,181	8,227	9,366	10,504
ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ກີບ/ໂດລາ, ສະເລ່ຍ)	8,516	8,259	8,058	7,982	7,998
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງພະນັກງານທະນາຄານ ໂລກຕາມຂໍ້ມູນຂອງລັດຖະບານ .					
1/ ພື້ນຖານປີການເງິນ (ເດືອນຕຸລາ ຫາ ກັນຍາ).					
2/ ບໍ່ລວມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ					
3/ ການປະເມີນຄວາມຍືນຍົງດ້ານໜີ້ສິນ 2012					



ບົດລາຍງານເສດຖະກິດຂອງສປປລາວ - ມິຖຸນາ 2013





ຫ້ອງການທະນາຄານໂລກປະຈຳ ສປປ ລາວ

ປະຕູໄຊ, ຖະໜົນເນຣູ
ຜູ້ໄປສະນີ 345
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,
ໂທລະສັບ: (856-21) 266200
ແຟັກ: (856-21) 266299
www.worldbank.org/lao



THE WORLD BANK OFFICE

1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433
Tel: (202) 472-1653
Fax: (202) 522-1560/1557
www.worldbank.org



SUSTAINING GROWTH MAINTAINING MACROECONOMIC STABILITY

LAO PDR ECONOMIC MONITOR
June 2013



Sector Focus

- Improving the Effectiveness and Transparency of Mining Revenues
- Government Budget at a Glance
- Public Spending on Health in Lao PDR
- Net Economic Benefits of Sanitation Interventions



THE WORLD BANK
Lao PDR

Public Disclosure Authorized

Public Disclosure Authorized

Public Disclosure Authorized

Public Disclosure Authorized



The World Bank

© All rights reserved

This publication is a product of the staff of the World Bank. The findings, interpretations, and conclusions expressed herein do not necessarily reflect the views of the Executive Directors of the World Bank or the governments they represent.

Lao PDR Economic Monitor – June 2013 was prepared by the World Bank country team under the guidance of Sector Manager and Lead Economist for South-East Asia Region, Mathew Verghis and Senior Country Economists, Richard Record and Genevieve Boyreau. The team comprised of Keomanivone Phimmahasay and Somneuk Davading (recent economic developments and overall report), Saysanith Vongviengkham, Minh Van Nguyen and Leah April (public finance), Ratchada Anantavasilpa (financial sector), Konesawang Nghardsaysone and Richard Record (private sector and trade facilitation), Morten Larsen (mining revenues), Saysanith Vongviengkham and Keomanivone Phimmahasay (government budget at a glance), Ajay Tandon (public spending on health), WSP Lao Team, U-Primo E. Rodriguez and Guy Hutton (economic assessment of sanitation interventions). The team would like to express its gratitude to the Government of Lao PDR (especially BOL, MOF, MPI/LSB, MEM, MOIC, MoICT, MAF and other ministries) and the Lao National Chamber of Commerce and Industry for providing essential inputs. We would like to also thank our World Bank colleagues: Vattana Singharaj, Meriem Gray and Toomkham Luanglath, for administrative support and dissemination of the Monitor.

“THE WORLD BANK TEAM APPRECIATES FEEDBACK ON STRUCTURE
AND CONTENT OF THE MONITOR”

For further information please contact World Bank Lao PDR Country Office:

- Ms. Keomanivone Phimmahasay on data and content
(kphimmahasay@worldbank.org)
- External Affairs and Communications Team on communications, copy rights, distribution list
(worldbanklaos@worldbank.org)

The World Bank Lao PDR Country Office
Patouxay Nehru Road
P.O Box 345
Vientiane, Lao PDR
Phone: (856-21) 266200
Fax: (856-21) 266299

EXECUTIVE SUMMARY

The Lao economy is projected to grow at 8 percent in 2013. The hydropower sector (both completed projects in operation and projects in the construction/development phase), construction, food processing and services sectors remain the major contributors to this growth. In early 2013, Lao PDR's successful accession to the World Trade Organization (WTO) was an important step towards the establishment of a rules-based system of economic governance and a necessary part of efforts to diversify away from the resource sectors. Though medium-term growth projections remain optimistic, regional and global uncertainties may affect Lao PDR's ability to comfortably absorb macroeconomic shocks.

Overall inflation has risen considerably since the end of 2012, due to a notable increase in non-rice food prices. Though rice prices remain low, inflation rose due to a climb in meat prices, specifically the cost of beef, as a result of increased demand for internal consumption coupled with an insufficient local supply. Vegetable and other food prices have also risen. In response to rising food inflation, the Ministry of Industry and Commerce (MOIC) recently issued an order to temporarily suspend exports of livestock and divert them for local supply.

The fiscal deficit as a ratio to GDP is expected to widen in FY12/13. The fiscal deficit is expected to rise to 2.8 percent of GDP in FY12/13 from 1.3 percent in FY11/12 in part due to increased spending on public wage increases, and also as a result of an expected slower increase in total revenues (primarily due to lower grants after ASEM and lower mining revenues). Despite the completion of ASEM related infrastructure activities, the total spending for this fiscal year is likely to rise because of the significant increase in public wages and allowances, as reflected in the first quarter. The wage bill is expected to rise from FY12/13 estimates of 5.7 percent of GDP to almost 9 percent of GDP by FY14/15. Given the recent outlook on the uncertainty of commodity prices and the continued expansionary policy, financing this wage policy will require an increased debate on medium term fiscal sustainability. Furthermore, additional efforts to strengthen the non-resource revenue base are of critical importance in order to counter the effects of revenue volatility arising from swings in mineral prices that affect Lao PDR's natural resource revenues.

Low levels of external reserves call for the containment of aggregate demand. Despite a rebound in the second half of 2012 attributed to a slowdown in credit growth and commercial banks' recapitalization, foreign reserves coverage of imports reached its lowest level in the past eight years due to strong domestic demand. In addition, exchange rate management has contributed to fluctuations in the reserves level. This trend raises concerns over the country's resilience in absorbing any adverse shocks. Therefore, containing aggregate demand through fiscal and credit growth management is essential to maintain macroeconomic balances while exchange rate management needs to be measured given the pressures on reserves and competitiveness.

As the banking sector continues to expand and credit growth remains relatively high, bank supervision capacity needs to be strengthened. As the number of banks has risen, their total assets have increased concurrently, although the sector is still dominated by state-owned commercial banks. Commercial bank lending supported by continued growth in the construction, services and commerce sectors has been increasing and reached 34 percent of GDP in 2012. This trend is contributing to broad money growth and strong domestic demand. Against the backdrop of the credit and banking sector expansion, strengthening bank supervision capacity to improve reporting and the timely availability of banking sector data is essential for monitoring and managing the health of the financial sector.

Lao PDR's robust economic performance and expansionary fiscal policy calls for a bolder investment in social sector spending. Currently, public expenditures in priority areas such as health and education remain far below the Government's targets as outlined in the 7th NSEDP. Increased allocations to non-wage recurrent spending, which have already been underfunded, are particularly important for improving the efficiency of public asset utilization. In the health context, access to health care remains dependent on out-of-pocket spending while provision of health care is heavily supported by external sources of financing. In the context of the National Health Sector Reform Strategy for 2013-2025 and the time-bound commitment to achieving Universal Health Coverage (UHC) by 2025, greater investment and improvements in spending efficiency are essential to increase access to health care services.

ACRONYMS AND ABBREVIATIONS

ASEAN	Association of Southeast Asian Nations	MAF	Ministry of Agriculture and Forestry
ASEM	Asia-Europe Meeting	MEM	Ministry of Energy and Mines
BOL	Bank of Lao PDR	MOIC	Ministry of Industry and Commerce
CB	Commercial Bank	MOF	Ministry of Finance
COD	Commercial Operation Date	MONRE	Ministry of Natural Resources and Environment
BOP	Balance of Payment		
CPI	Consumer Price Index	MPI	Ministry of Planning and Investment
DESIA	Department of Environment and Social Impact Assessment	NA	National Assembly
		NEER	Nominal Term Effective Exchange Rate
DOM	Department of Mines	NFA	Net Foreign Assets
EAP	East Asia & Pacific	NPL	Non-Performing Loan
EDL	Electricité du Lao	NSEDP	National Socio-Economic Development Plan
EIA	Environmental Impact Assessment		
EITI	Extractive Industries Transparency Initiative	NT2	Nam Theun 2 Project
		ODA	Official Development Assistance
EPF	Environment Protection Fund	OOP	Out-of-Pocket
ESI	Economics of Sanitation Initiative	PBM	Phu Bia Mining
EU	European Union	PPG	Public and Public Guaranteed Debt
FDI	Foreign Direct Investment	PO	Public Offering
FY	Fiscal Year	QOQ	Quarter on Quarter
GDP	Gross Domestic Product	REER	Real Effective Exchange Rate
GFIS	Government Financial Information System	RO	Right Offering
		SOCBs	State-Owned Commercial Banks
GOL	The Government of Lao PDR	SOE	State-Owned Enterprise
IMF	International Monetary Fund	UHC	Universal Health Coverage
HC	Health Centre	VAT	Value Added Tax
IPP	Independent Power Producers	WB	World Bank
LDC	Least Developed Country	WEO	World Economic Outlook
LNCCI	Lao National Chamber of Commerce and Industry	WTO	World Trade Organization
		YOY	Year on Year
LSB	Lao Statistics Bureau		
LSX	Lao Securities Exchange		
LXML	Lane Xang Mineral's Limited		
MCH	Mother and Child Health		

TABLE OF CONTENTS

EXECUTIVE SUMMARY	1
ACRONYMS AND ABBREVIATIONS	3
PART I - <i>RECENT ECONOMIC DEVELOPMENTS</i>	6
GROWTH AND INFLATION	6
GOVERNMENT'S REVENUE AND EXPENDITURE	8
EXTERNAL SECTOR	10
MONETARY DEVELOPMENTS	14
PART II – <i>SECTOR FOCUS</i>	16
IMPROVING THE EFFECTIVENESS AND TRANSPARENCY OF MINING REVENUES	16
GOVERNMENT BUDGET AT A GLANCE	18
GOVERNMENT SPENDING ON HEALTH IN LAO PDR	22
NET ECONOMIC BENEFITS OF SANITATION INTERVENTIONS IN THE LAO PDR	25
ANNEXES	
ANNEX 1 – THE GLOBAL ECONOMIC OUTLOOK IN SUMMARY	27
ANNEX 2 – LAO PDR AT A GLANCE	28
FIGURES	
Figure 1. Growth and Inflation, (percent change)	7
Figure 2. Real GDP Growth (at factor cost): Contribution by Sector (percentage points)	7
Figure 3. Monthly Inflation (yoy percent change)	7
Figure 4. Contributions to Food Inflation	8
Figure 5. Beef and Meat Prices Index (percent change YOY)	8
Figure 6. Government's Fiscal Performance	9
Figure 7. Key Fiscal Expenditures (percent of GDP)	9
Figure 8. Quarterly revenue collection (bil. kip)	10
Figure 9. Balance of Payments	10
Figure 10. Merchandise Exports (US\$ million)	11
Figure 11. Gold and Copper exports	11
Figure 12. Merchandise Imports (US\$ million)	11
Figure 13. FDI in Lao PDR (US\$ million)	11
Figure 14. NFA and International Reserves	12
Figure 15. Reserves Coverage (percent of total FOREX deposits)	12
Figure 16. Kip Exchange Rate (Index Dec-2006 =100)	14
Figure 17. Nominal and Real Effective Exchange Rate (Index Dec-2006 =100)	14
Figure 18. Contribution to Bank Credit Growth	15
Figure 19. Banking sector assets and credit	15
Figure 20. Credits by sector (percent in total lending)	15
Figure 21. Payment flows from extractive industries	16
Figure 22. Composition of Domestic Revenue in FY12/13	18
Figure 23. Wage Index Increase	19
Figure 24. Wages as Shares to GDP	19
Figure 25. Expenditure Scenarios	19
Figure 26. Wages to Domestic Revenue (percent)	19
Figure 27. FY12/13 Broad Sector Capital Spending Targets	20

TABLE OF CONTENTS

Figure 28. Gaps to Meeting FY12/13 Social Spending Targets	20
Figure 29. Comparing OOP and Government Spending Shares, 2010	22
Figure 30: Government Spending on Health Sector (percent of GDP)	23
Figure 31. Domestically Financed Public Health Spending	23
Figure 32: Planned Provincial Recurrent Health Expenditure per Capita, FY11/12	24
Figure 33. Planned health expenditure vs. 9% target by province, FY11/12	24
Figure 34. Benefit-cost Ratios in Rural Sites	26
Figure 35. Benefit-cost Ratios in Urban Sites	26

TABLES

Table 1. Total Government Spending by Major Sectors, from FY 06/07 - FY11/12.	20
Table 2: Expenditure by major administrative classification from FY 08/09 to FY11/12	21

BOX

Box 1: Lao PDR's accession to the World Trade Organization	12
------------------------------------------------------------	----

Global growth is expected to improve slightly in 2013 before rebounding in 2014-15. Global growth, influenced from prospects in developing economies, is projected at 2.4 percent in 2013 compared to 2.3 percent in 2012. The outlook for advanced economies, however, remains challenging. In Asia, economic performance experienced a slowdown in 2012 due to falling external demand and rebalancing in some economies. However, growth is expected to remain solid due to an improving external demand and a sustained domestic demand. Private demand has been stimulated through accommodative monetary policies, and fiscal policies in some economies. East Asia and Pacific (EAP) GDP growth in 2013 is projected to be 7.6 percent. ASEAN-5 economic performance is expected to remain robust at 6 percent due to a resilient domestic demand. China's growth is expected to accelerate due to robust consumption and investment as well as a recovered external demand. Thailand's growth is projected to return to her usual pace after completed reconstruction following the devastating flooding in 2012. Nevertheless, there remain some substantial external risks for Asia with the falling external demand from developed economies and internal risks arising from recent credit growth and accommodative financial conditions in some Asian economies. Despite these risks, Lao PDR is expected to benefit from sustained demand from its key trading partners (particularly China, Thailand and Vietnam) given their overall prospects in 2013. In early 2013, Lao PDR's successful accession to the World Trade Organization (WTO) is an important step towards the establishment of a rules-based system of economic governance and a necessary part of efforts to diversify away from the resource sectors. Lao PDR's country-level projections are based on the regional and global economic outlook from Global Economic Prospects, January 2013 and World Economic Outlook, April 2013, as summarized in Annex 1.

GROWTH AND INFLATION

The Lao economy is projected to grow at 8 percent in 2013. This anticipated growth remains strong as in years past and is driven by resource¹ and non-resource² sectors (Figure 1). The upward revision of 0.4 percentage points from November 2012's projection reflects recent data for cement and hydropower outputs. In addition to existing facilities, a new cement factory, in operation since 2012, has increased cement production capacity, in response to growth in the construction sector. Furthermore, the hydropower contribution to GDP will benefit from the completion³ and development of several large hydropower projects including Hongsa Lignite, Sayaboury, Nam Ou, and Xepian Xe Namnoi projects, which also offer a positive spillover to the construction, food and services sectors (Figure 2). Food and beverages will continue to benefit from a robust domestic demand while expansion continues in wholesale and retail trade, tourism, transportation and the telecommunications and banking sectors. The agricultural sector has continued to rebound following a recovery from the floods in 2011.

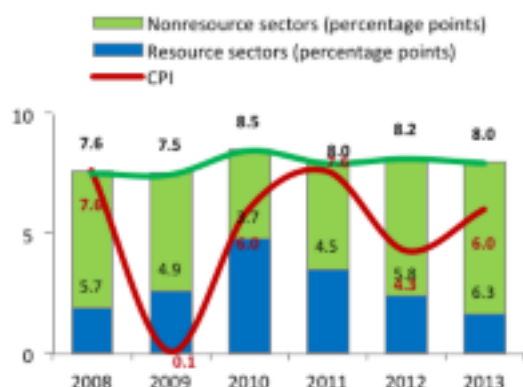
Given uncertainties in the global economy and implications from regional economic developments, Lao PDR's average annual growth rate is projected to be 7.8 percent in the medium-term. This outlook assumes the continued success of active and planned hydropower projects. The non-resource sector is expected to maintain dynamic growth in the context of continued strong domestic consumption, sustained demand from key trading partners and active reform efforts to improve the enabling business climate. While the medium-term economic outlook remains positive, Lao PDR's ability to absorb macroeconomic shocks is relatively limited.

1 Hydropower and mining

2 Manufacturing, construction, food processing, banking and other services

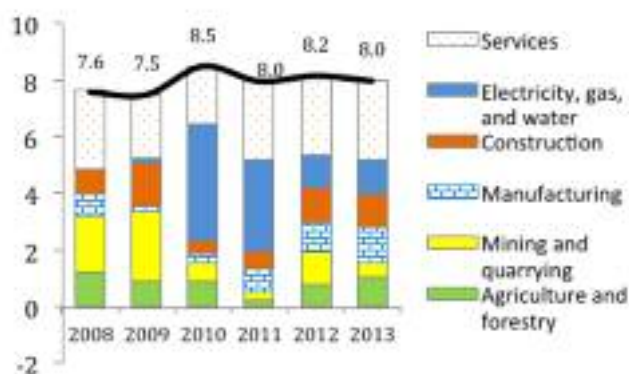
3 Completed projects that will commence full operations in 2013 include Nam Ngum 5 and the Theun Hinboun expansion project.

Figure 1 Growth and Inflation (percent change)



Source: Government, LNCCI data and staff estimates and projections.

Figure 2 Real GDP Growth (at factor cost): Contribution by Sector (percentage points)



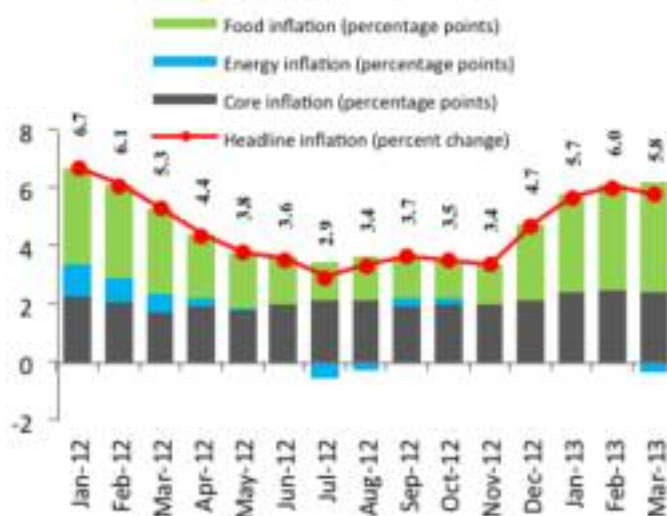
Source: Government, LNCCI data and staff estimates and projections.

Inflation

Overall inflation rose considerably since December 2012 due to a continuous rise in non-rice food prices.

Headline inflation increased from 3.4 percent YOY in November 2012 to 5.8 percent in March 2013 primarily due to higher food inflation (Figure 3), which rose from 3.7 percent to 10.1 percent in the same period (Figure 4). A key driver of this effect is the significant climb in meat prices, followed by vegetable prices. Beef prices⁴, in particular, rose by almost 40 percent YOY in February 2013 (Figure 5). This development is the result of a gap between an internal consumption demand and the limited supply associated with reported livestock exports to neighboring countries and scattered livestock rearing in the country. As a result, food inflation has increased. In response, the Ministry of Industry and Commerce (MOIC) recently issued an order⁵ to temporarily suspend exports of livestock and divert them for local supply. The effect of this measure will be monitored. While energy inflation has remained low following an international price trend, core inflation has seen a moderate increase mainly due to the pressure from scheduled rising electricity tariffs⁶ and restaurants and hotels' charges. Average inflation in 2013 is projected to rise to 6 percent compared to 4.3 percent in 2012.

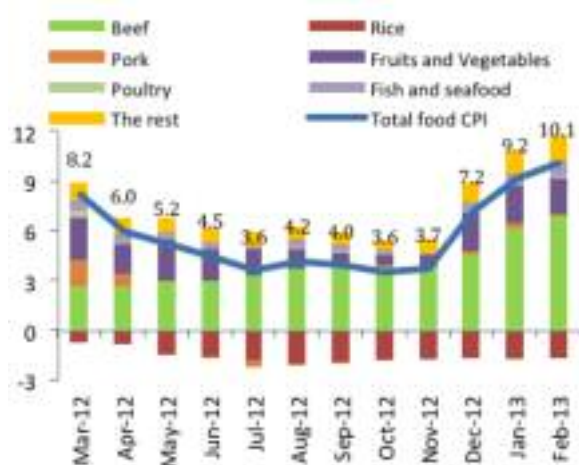
Figure 3 Monthly Inflation (yoy percent change)



Source: MPI (LSB) and staff calculations.

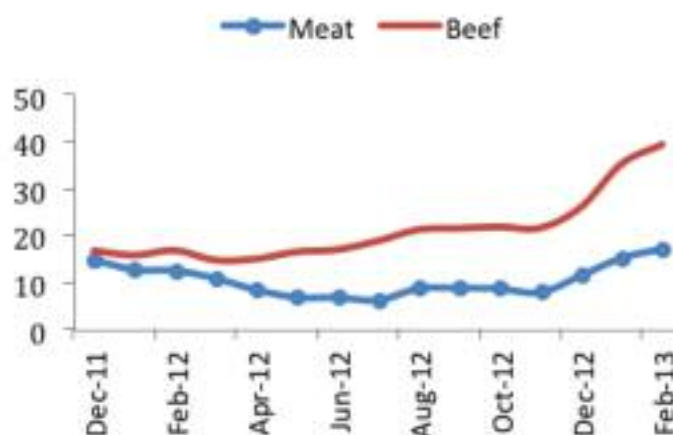
4 Beef accounts for 18 percent of total food items or 6 percent of the total consumption basket whereas vegetables account for about 10 percent and 4 percent, respectively.
 5 MOIC order no. 650, dated 1 April 2013
 6 According to Electricity du Lao PDR (EDL), electricity tariffs will increase by 5 percent annually from 2012 to 2015.

Figure 4 Contributions to Food Inflation



Source: MPI (LSB) and staff calculations.

Figure 5 Beef and Meat Prices Index (YOY percent change)



Source: MPI (LSB) and staff calculations.

GOVERNMENT'S REVENUE AND EXPENDITURE

Resource revenues from mining and hydropower increasingly influence the government budget. Fiscal deficit as a ratio to GDP in FY11/12 was 1.3 percent, 1 percentage point lower than the estimate in November 2012 due to outperformance in revenue collection and less-than-expected off-budget spending financed by direct borrowing from BOL. While the non-resource fiscal deficit declined slightly from 8.3 percent in FY10/11 to 8.1 percent in FY11/12, the non-mining fiscal deficit⁷ experienced a more substantial decline, from 7.7 percent to 7.1 percent, respectively (Figure 6). This development highlights the role of resource revenue in financing the budget. A combination of higher grant receipts and 9 percent outperformance in domestic revenue (particularly tax revenues) brought the total revenue to GDP to 19.8 percent in FY11/12 from 18.5 percent in FY10/11. This was attributable to a combination of i) higher gold and copper prices in 2011; ii) higher revenue from hydropower projects and iii) certain non-resource revenues especially turnover tax, value added tax and income tax.

Total fiscal outlays as a ratio to GDP in FY11/12 fell more than expected due to a reduction in off-budget spending. Total expenditure as a ratio to GDP fell slightly from 21.3 percent to 21.1 percent in FY11/12 (Figure 6). The reduction in off-budget investment spending was attributed to direct borrowing from BOL that more than offset higher recurrent expenses including materials and supplies, wages, and expenditure that supported preparations for the 9th ASEM.

In FY12/13 an expansionary fiscal stance is expected as public sector wages increase and as mining revenues as a ratio to GDP decreased. The fiscal deficit is expected to more than double to reach 2.8 percent of GDP. The non-resource fiscal deficit is expected to rebound to 8.7 percent in FY12/13 while the non-mining fiscal deficit is likely to reach 7.7 percent. Total revenue as a ratio to GDP is expected to decline to 19.4 percent due to lower grants (back to pre-ASEM levels) and a lower mining revenue in 2012 as a result of a 10 percent fall in copper prices and higher mining production costs that partly offset the volume and gold price gains in 2012⁸. Nevertheless, non-resource taxes particularly VAT and excise taxes, have a positive performance outlook. VAT collection in Q1 rose by 35 percent YOY. This reflects the application of a flat 10 percent rate to those taxpayers who used to be subject to the 5 percent turnover tax and the increase in the number of VAT taxpayers from 2,300 to 4,100 units to date. Maintaining tax collection efforts on the non-resource base of the economy is critical not only to protect fiscal accounts from volatility, but also to diversify public revenue and avoid dependence on a limited number of megaprojects.

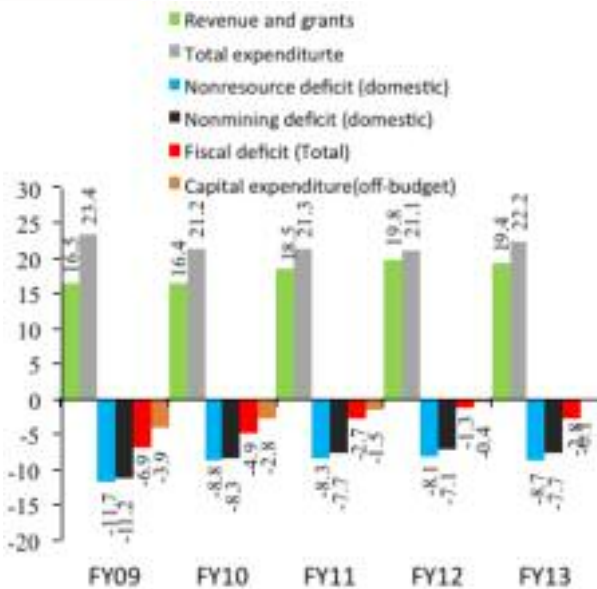
⁷ Non-mining fiscal deficit is the difference between hydropower and non-resource domestic revenue and total expenditure

⁸ Mining revenue monitoring is discussed further in Part II.1

Total spending is projected to climb in FY12/13 driven by the planned public wage and compensation increases. Despite the completion of ASEM related infrastructure activities, the total spending for FY12/13 is likely to rise to 22.2 percent of GDP from 21.1 percent in FY11/12. This increase is driven by a near 35 percent increase in public wages and allowances.⁹ In FY12/13, wages and compensation are projected to account for about 61 percent of both recurrent spending and non-resource domestic revenue compared to 58 and 49 percent, respectively, in FY11/12. The effect of this policy is already reflected in Q1 where wages and compensation rose by 86 percent YOY accounting for nearly 40 percent (Figure 7) of the total expenditure compared to about 35 percent in Q1 last year (YOY). In addition, the share of non-wage recurrent expenditure (Figure 7) reduced further to 18 percent of recurrent expenditure in Q1 of FY12/13 compared to 20 percent in Q1 during FY11/12. This might reinforce the issue of underfunding for operation and maintenance expenditure for public assets. Given the recent outlook in uncertainty on commodity prices and a continued expansionary stance, financing this wage policy requires a careful assessment of its fiscal sustainability. Further discussion on the FY12/13 budget plan is presented in Section II.2.

A trend of private pre-financing infrastructure projects is emerging. Many public infrastructure projects, such as roads and bridges, are pre-financed by private contractors citing development priorities of concerned regions despite limited budget allocations. This trend mirrors the increased lending taking place in the construction sector. These projects claim to be aligned with provincial or national NSEDP and plan to borrow future revenues for current spending to support their completion. If inappropriately managed such financing might generate contingent liability and liquidity squeeze for the future budget, contractors and the banking sector. Therefore, it is of crucial importance that the government understands the current size of active and planned pre-financing arrangements, and develops regulations and policies in order to optimize their management to avoid the accumulation of contingent liabilities.

Figure 6 Government's Fiscal Performance (percent of GDP)



Source: MOF and staff estimate and projection

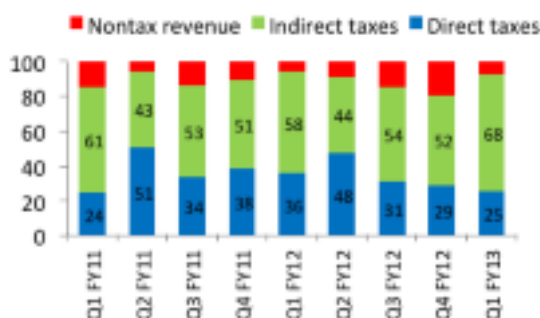
Figure 7 Quarterly Expenditures (percent of total expenditure)



Source: MOF and staff estimate and projection

9 In an attempt to improve living standards of civil servants, the government issued a decree to increase wages during 2013-2015 (No. 221/GOVERNMENT dated 30 May 2012).

Figure 8 Quarterly Revenue Collection (percent of total domestic revenue)



Source: MOF and staff estimate and projection

EXTERNAL SECTOR

The overall balance of payments is expected to remain in a slight surplus as strong investment inflows offset a widened current account deficit. The overall balance is expected to remain in a surplus of 0.6 percent of GDP this year due to continued large investments in the resource sector, such as the Hongsa Lignite, Nam Ou, and Sayaboury power projects and continued capitalization of banks (Figure 19). Investment in the non-resource sector is expected to slow in 2013 after a robust acceleration in 2012. Economic activities following large infrastructure and service sector projects in Vientiane during 2012 are slowing down. The capital account surplus, that will mostly finance capital imports, is expected to rise from about 16 percent to 22.5 percent in 2013 (Figure 9).

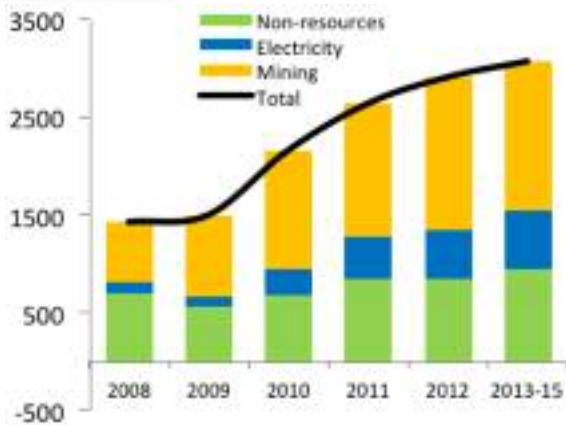
The current account deficit is expected to widen due to robust resource sector imports. The total current account deficit is projected to worsen to 21.8 percent of GDP in 2013 from 15.5 percent in 2012. The causes for this are multifactorial. Firstly, capital goods imports are projected to rise (Figure 12) by about 32 percent YOY largely to support construction of resource projects. Secondly, robust domestic consumption will continue to fuel demand for consumer goods imports, such as vehicles and fuel compared with slower growth in non-resource exports. However, nominal imports might increase at a slower pace compared to last year due to projected falling commodity prices for certain products and the high base effect in 2012. Non-resource exports experienced slower growth in the context of economic uncertainty in some trading partners (Figure 10). For instance, total garment exports fell by 16 percent YOY in value term and about 30 percent drop in volume term last year driven by the lower demand from the US market. Supply side constraints related to labor shortages and appreciation of the Kip has also played a role. Some firms have adjusted by turning to higher value added products while shifting to other markets such as Japan with a lower base. In addition, the net income outflow from the resource sector (interest payments and income repatriation from mining and hydropower sectors) is projected to climb this year. Nevertheless, the current account deficit will likely be offset by the capital account surplus yielding a slight surplus in the overall balance of payments.

Figure 9 Balance of Payments (percent of GDP), 2008-13



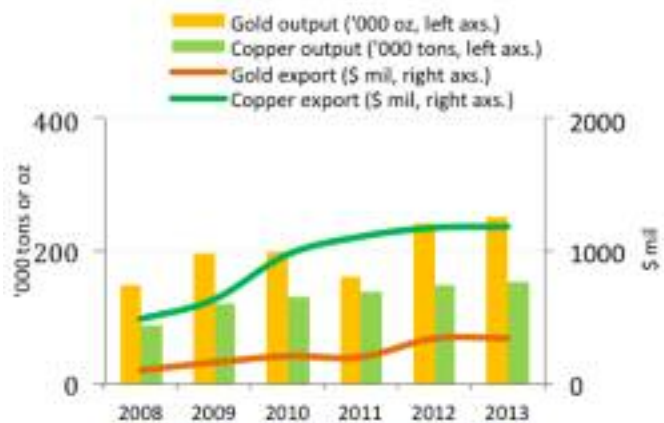
Source: BOL and staff estimates and projections

Figure 10 Merchandise Exports (US\$ million)



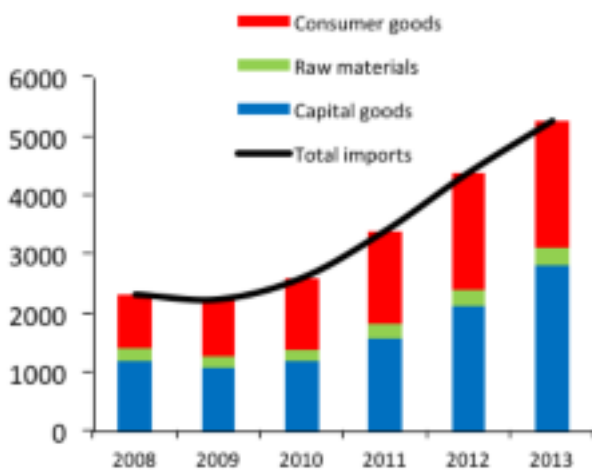
Source: Staff estimates and projections based on data from MOIC, LNCCI and partner countries

Figure 11 Gold and Copper exports



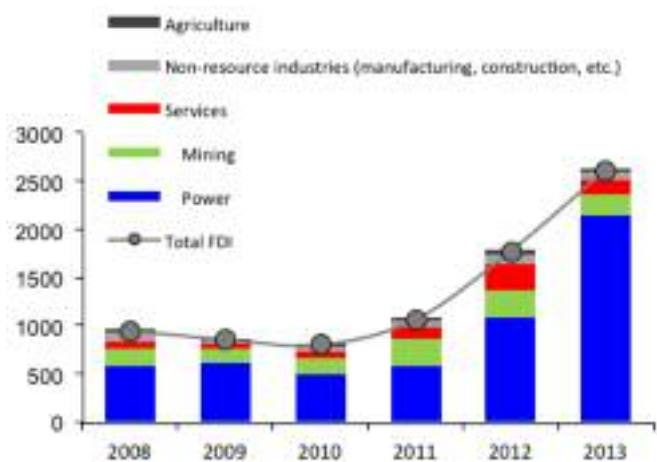
Source: Lane Xang Minerals Limited and Phu Bia Mining Companies, 2012 and staff calculations

Figure 12 Merchandise Imports (US\$ million)



Source: Staff estimates and projections based on data from MOIC, LNCCI and partner countries

Figure 13 FDI in Lao PDR (US\$ million)



Source: MPI and staff estimates and projections

Despite a recent end of the year rebound, low levels of external reserves call for a containment of aggregate demand. The balance of payments resulted in a surplus of 0.7 percent of GDP in 2012 helped by a slowdown in credit growth (particularly in foreign currencies) in the second half of 2012 and commercial banks' recapitalization and new registration (Figure 14). As a result, foreign reserves and net foreign assets rebounded in Q4 by 24 percent (QoQ) and 35 percent QoQ after continually falling since end 2011. However, the levels of reserves fell by 5 percent QoQ in Q1 2013 while net foreign asset fell significantly by about 30 percent QoQ attributed to a rebound in credit growth. Clearer policy intentions on containing aggregate demand and reserves management are welcomed. Reserves stood at US\$ 700 million in March. The reserve level is expected to cover only 1.8 months of goods and services imports for 2013 or about 3 months of non-resource imports, which could be the lowest level over the past eight years. Reserves coverage compared to foreign currency deposits fell progressively from about 60 percent two years ago to around 35 percent in March 2013 (Figure 15). This trend signals concerns over the country's resilience in absorbing any adverse shock.

Figure 14 NFA and International Reserves



Source: BOL and staff estimates

Figure 15 Reserves Coverage (percent of total FOREX deposits)



Source: BOL and staff estimates

As the external balance has been increasingly influenced by the resource sector and non-resource imports, the development of non-resource sectors is important to broaden economic base and promote sustainability in the long term. The completion of Lao PDR's efforts to accede to the World Trade Organization (WTO) is an important step towards the establishment of a rules-based system of economic governance and necessary part of efforts to diversify away from the resource sectors (Box 1). Membership means that the country commits to follow the WTO principles of non-discrimination, transparency and predictability. To accede, substantial reform measures were needed to bring laws in line with WTO agreements on subsidies, price controls, trade restrictions, state enterprises, and other areas. WTO membership will contribute towards efforts of the country to diversify away from natural resource dependency, attract quality investment outside the resource sectors, create jobs, and reduce poverty.

Box 1: Lao PDR's accession to the World Trade Organization

What has happened?

- Following the completion of accession negotiations in late 2012, Lao PDR became the 158th member of the WTO in February 2013. The accession process required a series of negotiations with members of the "working party", including answering several hundred questions from WTO members. It is the completion of a fifteen year process, with application first made in 1997. However, the year 2012 saw unprecedented progress including the reaching of crucial agreements with the US and EU, and three meetings of the working party in Geneva.
- The WTO General Council approved the accession protocol for Lao PDR's membership in October 2012. This was the final agreement on exactly what Lao has done in terms of reform, and what Lao has agreed to do over the next 3-5 years. It includes a "working party report" and a "schedule of commitments". The National Assembly ratified the accession package in December 2012. Formal membership came into force 30 days after the ratified documents were deposited with the WTO Secretariat in Geneva.

What does it mean?

- Lao is a least developed country and so was allowed to receive "special and differential treatment" during the accession process, generally meaning that Lao did not need to make as deep commitments as other acceding countries and has been given more time to fully implement commitments.
- It means signing up to the WTO core principles of non-discrimination, transparency and predictability and ensuring that these principles are incorporated into Lao law. Plus a series of more specific reform measures to bring Lao legislation into line with the WTO agreements on issues such as subsidies, price controls, restrictions, and state enterprises.

- **The average tariff has been bound (so cannot be raised above) 18.8 percent.** This will not have a significant impact, as Laos will have to make deeper commitments to ASEAN member states by 2015. The WTO agreements cover both trade in goods and trade in services. **Market access commitments have been made in 10 service sectors allowing foreign access** (in for example, banking, telecoms, distribution, health, environment, tourism, construction, air transport). This means that there are limits on how the country regulates these sectors.
- **The terms of Lao PDR's accession package, including the extent of commitments made, are in line with other similar recently acceding countries** (such as Cambodia, Vietnam and Nepal).
- **While a surge in foreign investment resulting from accession is not to be expected, accession to the WTO is an important externally verified signal of reform and sustained commitment to reform. However, for Laos to fully benefit, commitments will need to be fully implemented.** This is a challenge as the reform pressure will be reduced once Lao is a WTO member and, other country experience suggestions, there will be a very real risk of backsliding.

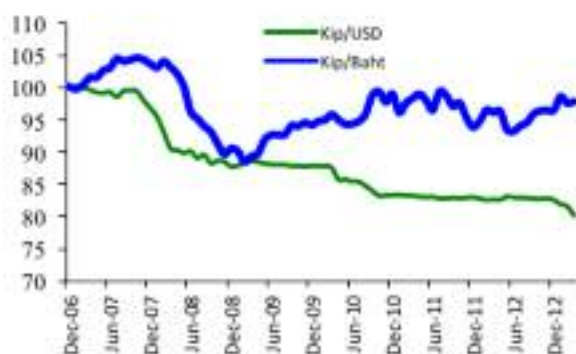
What are the World Bank and Development Partners doing?

- **The World Bank and Development Partners have been supporting the Lao WTO accession process for more than four years under the Trade Development Facility** Multi Donor Trust Fund financed by AusAID, EU, Japan and GIZ . The Facility has supported the direct costs of negotiations - including the last five Working Party negotiations in Geneva, drafting of legal texts in key areas (especially on sanitary and phyto-sanitary measures), bilateral negotiations, technical assistance to the negotiating team (including the first and only full time lawyer in MoIC), and a series of sector impact studies in professional services, distribution services, financial services, transport and telecommunications. Similarly, it includes a substantial program on trade facilitation (including the launch of the Trade Portal - which allows Lao to meet WTO Trade Facilitation Agreement requirements on transparency and publication) and on customs reform, including the phase out of reference pricing and movement towards compliance with the WTO Customs Valuation Agreement. The second series of the PRSO was also instrumental in supporting a number of trade facilitation reforms required as part of Lao PDR's WTO accession process.
- **The World Bank and Development Partners have recently approved a Second Trade Development Facility (TDF-2), a follow on operation to support the "beyond WTO" agenda over 2013-17, co-financed by AusAID, EU, GIZ and Irish Aid.** This will support key aspects of the next phase trade program of MoIC, including post accession work on trade in goods, trade in services and trade facilitation.

Exchange Rate

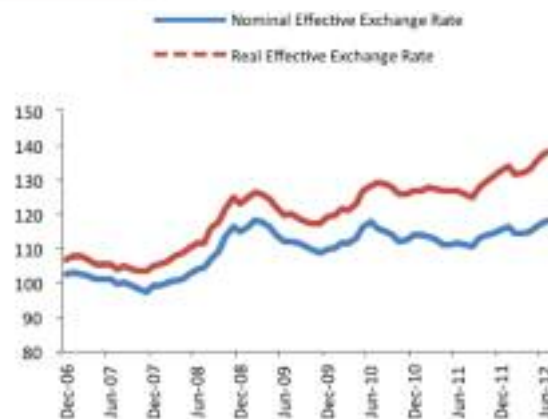
As the Bank of Lao PDR maintains exchange rate stability of the Lao Kip against major currencies, this should be balanced against reserves management and pressures on competitiveness. The effective exchange rate appreciated by 2.3 percent in nominal terms and by 4.3 percent in the real term from end-2011 to August 2012. This is the result of the combined Lao Kip appreciation against USD (by 3.2 percent during November 2012-March 2013) and Kip depreciation against the Baht in the same period (by 2 percent over the same period as the Baht continued to strengthen against the USD as a result of strong investment inflows into Thailand). The continued real appreciation of the exchange rate signals a loss of competitiveness of Lao PDR's exports which is consistent with the continued increase in domestic labor costs. Allowing some depreciation would relieve the pressure on reserves, and support competitiveness.

Figure 16 Kip Exchange Rate
(Index Dec-2006 =100)



Source: BOL and Bank of Thailand and staff calculations

Figure 17 Nominal and Real Effective Exchange Rate (Index Dec-2006 =100)



Source: IMF

Monetary Developments

Credit growth picked up by March 2012 and continued to stimulate domestic demand. After mid-2012, overall credit growth had decelerated to about 27 percent (YOY) in December due to the deceleration of BOL's direct lending (lending to SOEs line item) and lending to the private sector. This trend may be due to a base effect and a slowdown after an already high loan to deposit ratio of almost 90 percent in mid-2012. However, it rose by 31 percent in March due to a rebound in lending to SOEs, claimed to have been supporting the agriculture sector, and still robust lending to the private sector (Figure 18). Private sector credit growth has primarily come about as a result of increasingly buoyant growth in construction, commerce and service sectors (Figure 20). For instance, lending to construction significantly rose by 77 percent YOY in 2012, making it account for 17 percent of total lending to economy. Broad money grew by 12 percent YOY supported by strong deposits and credit growth. Therefore, managing domestic demand for example through BOL securities issuance might be an option to help remove some pressure on the external balance.

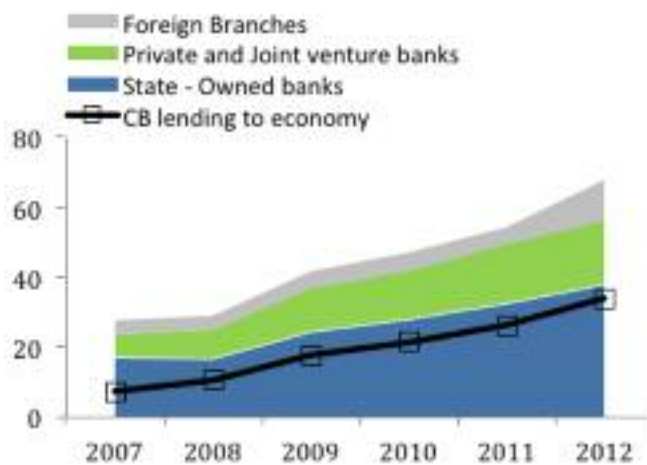
As the banking sector expands, bank supervision capacity needs to be strengthened. As the number of banks increased, their total assets increased significantly by 40 percent YOY in 2012. As a result, commercial banks' total assets substantially rose from about 40 percent of GDP in 2009 to about 68 percent in 2012 while their lending increased from about 20 percent of GDP to 34 percent in the same period (Figure 18). Currently, not all financial institutions can comply with the mandatory requirement to publish timely and audited financial statements as required by the Commercial Bank Law, making it difficult to assess the sector's financial health in a timely manner. The share of non-performing loans was reported to be 3.7 percent of total loans outstanding in mid-2012 but there are questions regarding the reliability of NPLs measurement, due to BOL's weak regulations, reporting and limited supervision capacity. Given this context, strengthening bank supervision capacity is crucial.

Figure 18 Contribution to Bank Credit Growth (percent and percentage points)



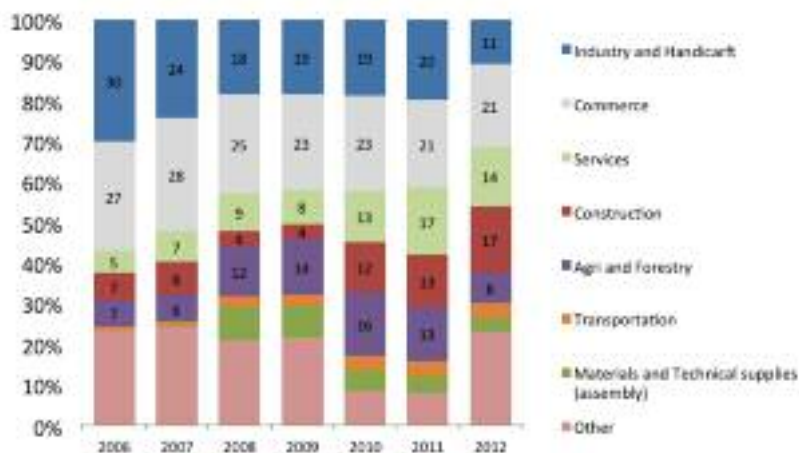
Source: BOL and staff estimates

Figure 19 Banking Sector Assets and Credit (percent of GDP)



Source: BOL and staff estimates

Figure 20 Credits by Sector (percent in total lending)



Source: BOL and staff calculations

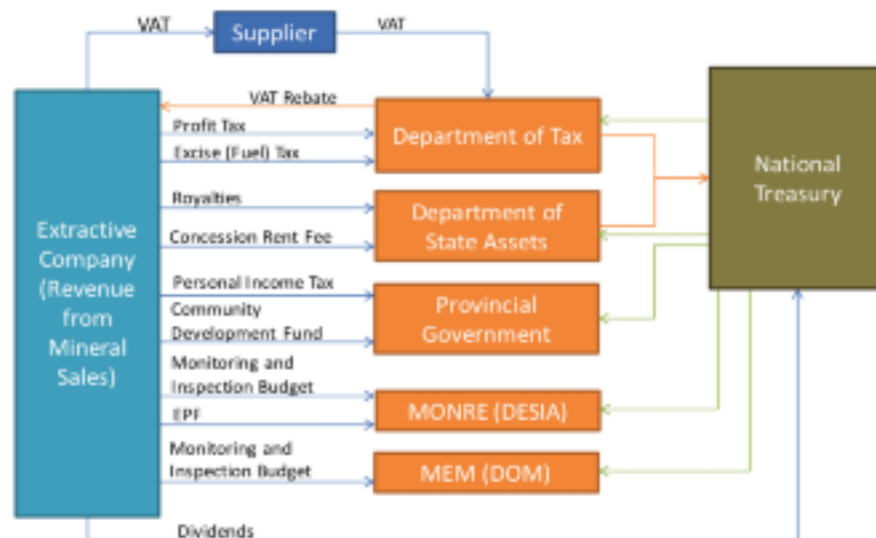
I. IMPROVING THE EFFECTIVENESS AND TRANSPARENCY OF MINING REVENUES¹⁰

The natural capital of Lao PDR including its agriculture, forests and increasingly its hydropower and mineral resources forms the backbone of the country's economy. The government aims to utilize this natural capital to drive socio-economic development through the generation of foreign direct investment (FDI), export earnings, government revenues, GDP growth, employment and skills development. Over the last decade significant investments have been made to develop the Lao mining sector. Of the 58 companies with active production agreements in Lao PDR, Phu Bia Mining's (PBM) copper-gold operation and Lane Xang Minerals Limited's (LXML) Sepon gold and copper mine are the most significant – accounting for over 90 percent of total national copper and gold production (Figure 10).

Mineral production has grown dramatically from modest production in 2003 estimated at some US\$ 10 million to an estimated combined sales value of almost US\$ 1.5 billion in 2012. The sector now directly contributes between 8-11 percent of the GDP and between 15–20 percent when indirect induced effects are accounted for. The significant increases in production have been accompanied by similar increases in government revenue in the form of: a) fees and service charges; b) taxes and royalties; c) dividends; d) duties and VAT; and e) funds and in-kind payments. Mining sector revenue now accounts for approximately 20 percent of total government domestic revenue. The two biggest operations, PBM and LXML contribute the bulk of these revenues – some US\$200 - 300 million annually. With this rapid increase in production and revenues a number of barriers to revenue collection and management have arisen including:

- *Limited monitoring and enforcement capacity* including a limited number of staff with an understanding of linkages between monitoring, inspection (of mine production) and revenue collection methods; limited capacity to audit production and revenue information supplied by companies; and limited capacity to follow up with companies that do not report on revenues.
- *Lack of information on revenues / payments from small to medium size operations:* There is currently little or no information available on the production levels, revenues and payments from small to medium size operations.
- *Difficulty tracking donations and sub-national revenue flows:* It is difficult to track and account for in-kind payments made directly to provincial and district governments.

Figure 21 Payment flows from extractive industries



10 This summary is based on a larger study undertaken by the World Bank in 2012 – Improving the Effectiveness and Efficiency of Mining Revenues in Lao PDR: An Initial Scoping Study for the Extractive Industries Transparency Initiative (EITI).

Transparency is recognized globally as a critical ingredient for best-practice management of the extractive industries sector. In terms of fiscal policy this means establishing an environment in which the objectives of policy and legislation are set based on clear and accessible data and information, made available and accessible on a timely basis. Transparency improves governments' ability to monitor and enforce existing legislation by creating certainty, stability and a level playing field for businesses.

In recent years Lao PDR has begun to take steps to increase the level of transparency, but in reality there is very limited reporting of mining revenues. In the mining sector, transparency (information disclosure) is legislated in the Decree on EIA (2010), EIA Guidelines (Draft, 2011) and the Public Involvement Guidelines (Draft, 2009). In practice, however, transparency within the sector is still very limited, particularly in relation to mining payments and revenues which are not part of the disclosure requirements stipulated above. Starting from FY12/13, the Budget preparation instruction requested revenue departments to separate mining, hydro and non-resource revenues in their budget plans in order to help monitor developments in each revenue sources. Currently, the Government publishes the summary of the budget in the print media and details in the national gazettes. However, the disclosed budget summary does not yet include detailed resource revenue information.

Key barriers to transparency in Lao PDR include:

- Limited capacity (governance, understanding mineral revenues, public sector financial management, accounting and auditing);
- Decentralised management of revenues;
- Lack of legal framework for disclosure;
- Practice of case-by-case negotiations of mining agreements, including fiscal terms, non-disclosure of these agreements;
- Limited systems within government for putting information into the public domain; and
- Lack of tradition or public expectation of transparency.

The EITI has the potential to support the government's mining sector reform efforts, both in terms of the reporting process itself and the collaborative framework provided by the EITI implementation process. The EITI is a voluntary global coalition, aimed at enhancing transparency and accountability. Countries implementing the EITI commit to publishing all payments made by oil, gas, and mining companies to Government, and all revenues received by the Government from those companies. Specific benefits to Lao PDR could include:

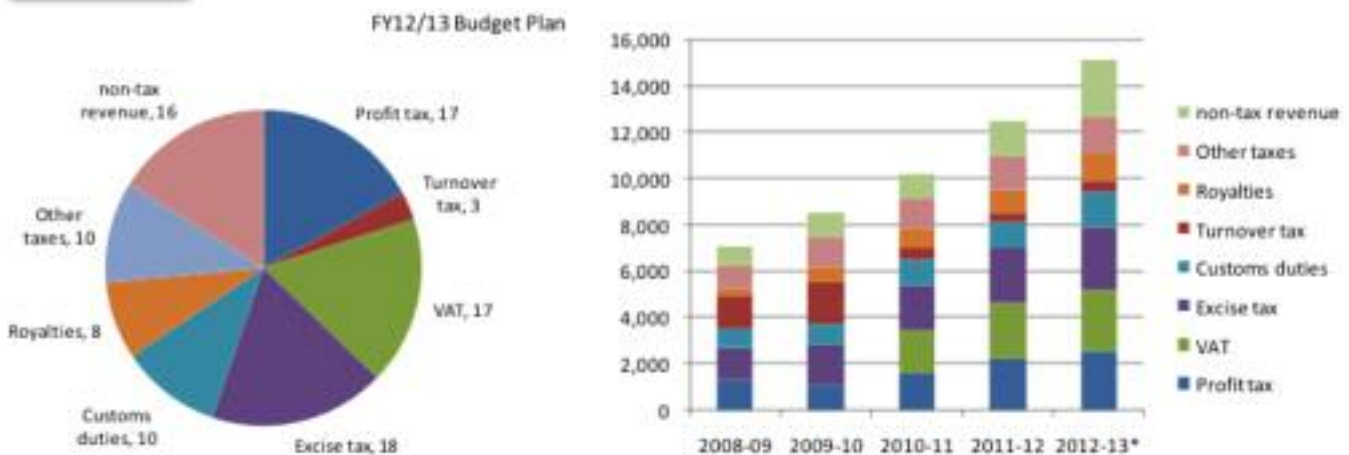
- Increased and better investment in mineral resource development;
- Possible identification and recovery of previously unaccounted-for funds;
- Increased trust between civil society, Government and extractive companies; and
- General improvements in budget monitoring and oversight

II. GOVERNMENT BUDGET AT A GLANCE

FY12/13 Budget Plan: A selective look

FY12/13 budget plan continues efforts to mobilize domestic revenue. A combination of profit tax, VAT, excise tax, customs and non-tax revenue is expected to constitute 70 percent of domestic revenue (Figure 22). Resource revenue is projected to account for about 22 percent of total domestic revenue. However, uncertainty in commodity prices in 2013 may affect the achievement of the government target. According to the NA resolution for the FY12/13 NSEDP and the Budget Implementation Instruction, the Government is following an expansionary fiscal policy, and thereby focuses its efforts to strengthen revenue administration by promoting VAT collection; strengthening technical revenue reporting and administration; and employing automation in revenue collection. In addition, incentives will be offered to local authorities to increase their efforts in revenue collection.

Figure 22 Composition of Domestic Revenue in FY12/13 Budget plan



Source: MOF and staff calculations

Total expenditure in FY12/13 is expected to climb due to the planned wage and compensation increases. With an aim to improve living standards of civil servants, the government plans to raise a salary multiplier in three consecutive fiscal years, which is equivalent to about 35-40 percent each year (Figure 23). At the same time, a once-off increase in compensation and allowances is also planned in FY12/13 in order to cover uniforms and basic living costs for civil servants. This raises its ratio to GDP from 1.5 percent of GDP to 2.4 percent in FY12/13. As a result, wages as a share to GDP is estimated to increase from 5 percent to about 5.7 percent this fiscal year. If this policy follows through until FY14/15, it is expected to progressively climb up to 7 percent in FY13/14 and will eventually reach almost 9 percent in FY14/15 (Figure 24). According to the Lao PDR's civil service pay and compensation study, wage bills of 8 percent of GDP or more can become problematic. Nevertheless, some countries experience two digits of wage share to GDP. Assessing the fiscal implications of this policy warrants close government attention. If the new policy is fully implemented, wages and compensation will therefore rise from about 8 percent of GDP this fiscal year to more than 11 percent in FY14/15. As a result, recurrent expenditure as a share of total expenditure would increase from 52 percent to 60.2 percent this fiscal year. Alternatively, if a conservative scenario of smaller increases for several years were considered¹¹, the ratio to GDP would remain relatively stable below 6 percent of GDP (Figure 24).

The wage and compensation increase policy will contribute to underfunding of non-recurrent expenditure. Even with a conservative scenario, non-wage recurrent expenditure, which covers maintenance and operating costs of created assets and facilities, would still be expected to decline from 5.2 percent of GDP in FY12/13 to 4.6 percent in FY14/15. With the wage increase policy, the ratio would be slightly worse at 4.4 percent in FY14/15, assuming the total recurrent budget envelope is not fixed. Compared to revenue outlook, the wages are expected to cover about 60 percent of non-resource domestic revenue (which is considered more stable) in FY12/13 and likely to reach almost 83 percent by FY14/15 (Figure 26). This would imply a smaller portion of revenue to cover other non-wage recurrent

11 Assume nominal wage increase by 10 percent each year

expenditures and capital expenditure. This raises concerns for fiscal sustainability and may require higher needs for expenditure financing from other sources such as the reserves fund, domestic and external borrowing and pre-financing from the private sector in the case of capital spending. On the other hand, in the conservative scenario, wages would account for about 31 percent of domestic revenue by FY14/15. Consequently, some resources could be freed up for other expenditures such as non-wage recurrent expenditure if a fixed ratio of capital spending to total expenditure was assumed.

Figure 23 Wage Index Increase

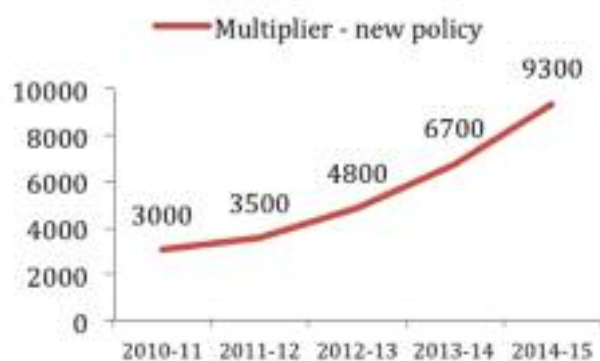


Figure 24 Wages as Shares to GDP

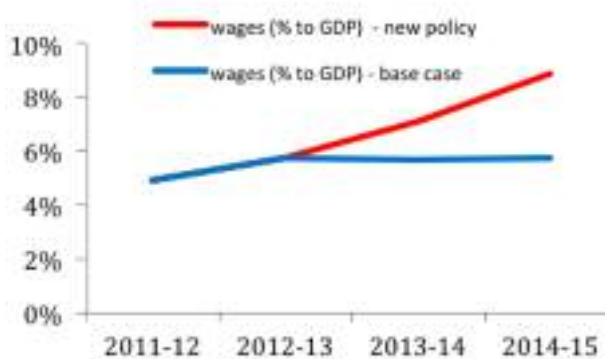


Figure 25 Expenditure Scenarios

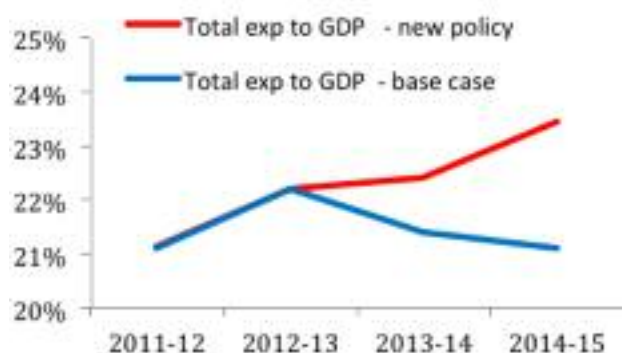


Figure 26 Wages to Domestic Revenue (percent)



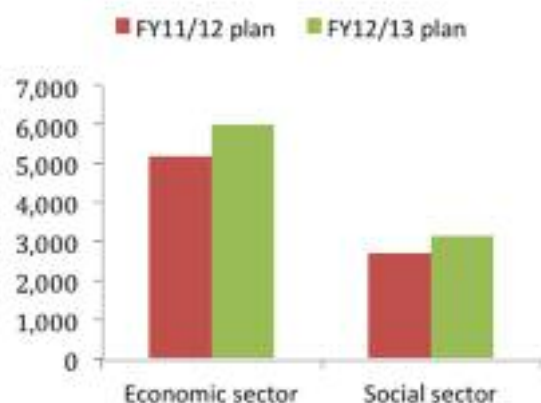
Capital expenditure will increase in absolute terms but will account for a smaller share of total spending in FY12/13. The government plans to increase capital expenditure by 16 percent compared to the FY11/12 plan¹² but its share to total expenditure appears to decline to about 38 percent compared to 44 percent in the FY11/12 plan. This is partly due to the increased share in recurrent expenditure as mentioned above. The major source of public investment still comes from ODA, which accounts for about 68 percent of total capital expenditure. Most of public investment is expected to flow to economic sectors with a relatively smaller amount to the social sector (Figure 27).¹³ While this trend may support growth, improving social sector financing remains a big challenge.

A strong high-level commitment was introduced to improve social sector planned allocations. For the FY12/13 budget, the National Assembly's Resolution¹⁴ in 2012 defined the allocation for the health and education sectors as 9 percent and 17 percent of total government spending, respectively. This top-down budgeting approach will only apply to health and education while bottom up budgeting is applied for other sectors. For these ambitious targets to be met, a bolder budget allocation is required. Figure 28 shows considerable gaps between the planned allocation to health and education in FY11/12 and the planned allocation for FY12/13.¹⁴ While the increase in wages will attract human resources to the sector, the issue of non-wage recurrent underfunding would persist. If the total envelope remains stable, closing the gap between targets and planned allocations in health and education could be achievable by lowering allocations to other sectors, which poses a unique set of challenges.

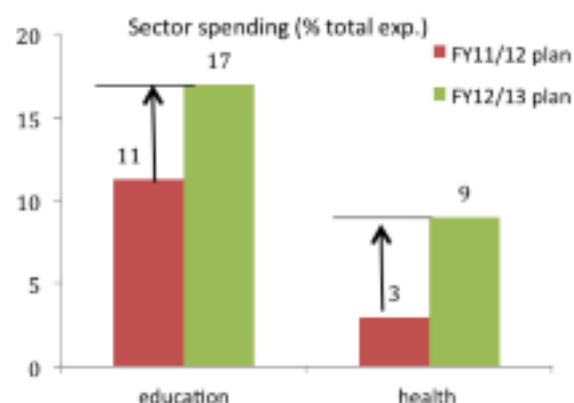
¹² This is based on government's budget presentation for FY12/13.

¹³ Based on the target allocation set in PM decree on Implementation of FY12/13 Budget and NSED, 30.2 percent of public investment to economic sectors, 34.5 percent to social sectors, and 35.3 percent to infrastructure and government assets such as buildings.

¹⁴ National Assembly Resolution, No. 089/NA dated 13 July 2012. Actual FY11/12 budget implementation information is not available yet.

Figure 27 FY12/13 Broad Sector Capital Spending Targets

Source: FY12/13 Budget plan and NSEDP

Figure 28 Gaps to Meeting FY12/13 Social Spending Targets

Resource allocations over time¹⁵

Priority Sector Spending

The total spending of the four priority sectors (agriculture, public works and transport, education and health) has been fluctuating since FY06/07 (Table 1). The total actual spending of the four priority sectors as a share of the total expenditure declined from about 41 percent in FY06/07 to 27.6 percent in FY09/10. The government then planned to increase priority sector allocation to 39 percent in the FY11/12 budget plan due to a significant increase in spending within the public works sector. The capital expenditure of this sector increased from about 9 percent of the total actual spending in FY10/11 to about 19 percent in the FY11/12 plan partly to finance the growing infrastructure that was necessary to hosting ASEM and other notable events in recent years. The health sector encountered significant variability in spending, reaching a peak of 6.7 percent of the total expenditure in FY10/11 and subsequently suffering a substantial decrease to 2.9 percent due to a large decline in donor-funded capital expenditure in the FY11/12 plan. Education sector spending has remained relatively stable around 11 percent of the total expenditure in the past several years. Nevertheless, as a percentage of the total expenditure, the non-wage recurrent spending of all four sectors doubled in the FY11/12 budget compared to FY10/11, reserving additional budget resources for operational activities.

Main Sector Spending

Table 1: Total Government Spending by Major Sectors, from FY 2006/07 - FY11/12¹⁶.

	FY07/08	FY08/09	FY09/10	FY10/11	FY11/12
	actual	actual	actual	actual	plan
Economic sector	20.5%	14.9%	12.3%	13.8%	25.9%
Agriculture and Forestry	4.8%	3.3%	2.4%	3.7%	5.1%
Energy and Mines	2.6%	0.6%	0.5%	0.6%	0.8%
Public works and transport	12.7%	10.6%	9.0%	9.2%	19.7%
Industry-Commerce	0.4%	0.5%	0.3%	0.3%	0.3%
Social cultural sector	19.3%	21.9%	20.3%	21.4%	17.5%
Education	11.0%	11.8%	11.8%	10.8%	11.3%
Health	3.0%	6.1%	4.3%	6.7%	2.9%
Information and Culture	2.5%	1.6%	2.0%	1.2%	1.4%
Labour-Social Welfare	2.8%	2.4%	2.2%	2.7%	1.9%
Others (total)	60.1%	63.2%	67.4%	64.8%	56.7%

Source: Official gazettes from FY06/07 - FY10/11 and the FY11/12 Budget Plan, MOF, Lao PDR

¹⁵ The figures presented are on budget spending and include external funded capital expenditures as published by MOF.

¹⁶ To keep classifications consistent FY11/12 expenditure data of only four agencies is included in the Economic and Social-Cultural Sectors. However, in FY11/12 spending of two and seven more agencies is added in the Economic and Social-cultural Sectors, respectively.

Changes in categorization in past annual budget presentations has yielded a mixed picture of actual and planned sector spending priorities. The public expenditure (on budget) is classified in three major categories namely 1) Economic Sector, 2) Social-Cultural Sector and 3) Other Organizations/Expenditures¹⁷. From FY06/07 to FY10/11, the “Social-Cultural Sector” spending share to total expenditure remained relatively stable around 21 percent while the “Economic Sector” spending share declined from 25.8 percent to 13.8 percent in the same period. However, this might not have represented the full scope of the “Economic Sector” because some of its capital expenditure was included in the “Other Organizations/Expenditures” category. The spending of the “Other Organizations/Expenditures” category has played an important role and accounted for a major share of the total spending from 52 percent in FY06/07 to almost 65 percent in FY10/11. This has likely acquired a significant portion of total expenditure since FY06/07 partly due to heavy infrastructure investments in facilities and in preparatory works for the regional sporting events such as Southeast Asian Games and ASEAN University Games and other notable events like the ASEM Summit in 2012.

However, the FY11/12 Budget Plan¹⁸ structure looked slightly different. The allocation share of the “Other Organizations/Expenditures” category dropped to 56.7 percent while the “Economic Sector’s” share rose significantly due to an increased allocation to the “Public Works Sector”, specifically on capital spending. Inversely, the allocation to the “Social-Cultural Sector” declined by about four percent points in FY11/12 largely due to the significant decline in the “Health Sector” due to decreased donor-funded capital expenditure. The large share of the “Other Organizations/Expenditures” category has raised a concern of the general public and the development agencies working in the Lao PDR on transparency of public resource utilization.

	FY08/09	FY09/10	FY10/11	FY11/12
	actual	actual	actual	plan
(% of Total Expenditure)				
Published agencies	25.6	12.2	27.7	19.9
Other Organizations/agencies	16.4	15.4	14.2	24.0
Other Expenditures (Non-classified expenditure)	10.7	40.9	22.1	21.1
Local Level	33.1	19.3	23.5	22.0
Debt Repayment	14.2	12.2	12.5	13.0

Source: Official gazettes from FY06/07 - FY10/11 and the FY11/12 Budget Plan, MOF, Lao PDR

In an attempt to clarify non-classified expenditures, Table 1 presents outturned spending and budget plan data by sectors, of which the “Other or Non-classified Expenditures” category accounts for a large portion of the total spending. Table 2 presents outturned spending and budget plan data by the published agencies. At the central level, expenditure outturns of 20 agencies were published while data from the other 23 agencies were aggregated into so-called “Other Organizations/agencies”. The local level spending and the debt repayment are classified as two separate items and the remaining item is “Other Expenditures” or “Non-classified expenditure” category. The detail breakdown of this “Non-classified” category shows that the capital spending accounted for 82 percent in FY09/10 and 70 percent in FY10/11. It was likely that some capital spending supported the big events mentioned above. As a result, the amount of the “Non-classified” Category remains around 20 percent of the total expenditure, which was lower than the proportion presented in the classification by sectors. Some changes to the FY11/12 budget plan structure were observed. The Published Agencies’ spending declined to about 20 percent from 27.7 percent in FY10/11 whereas the spending share of Other Organizations/Agencies increased largely to 24 percent of the total expenditure compared to just 14.2 percent in FY10/11 outturn. This change might have resulted from the fact that some expenditure is not yet classified in the state budget plan. A clearer picture will prevail once the FY12/13 State Budget Plan is available.

¹⁷ Previously, the spending data were classified into four categories, including the Security Sector. After FY2005/06, the budget data of the security sector was not published due to the lengthy bureaucratic procedures in obtaining publication permissions.

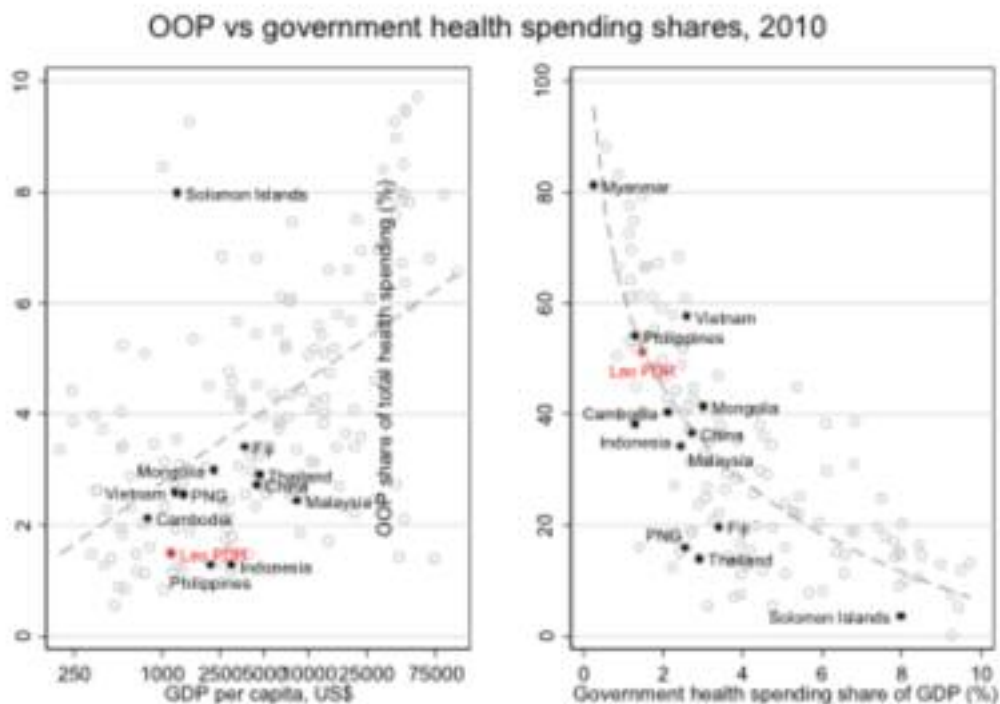
¹⁸ FY12/13 State Budget Plan is not available yet as of the time of the report.

III. PUBLIC SPENDING ON HEALTH IN LAO PDR¹⁹

Although economic performance has been robust in the past decade, improving social development outcomes, particularly on health, remains a challenge. Lao PDR continues to have some of the worst maternal and child health (MCH) outcome indicators, both globally as well as in the EAP region. At 357 per 100,000 live births, Lao PDR's maternal mortality rate is double that of Cambodia, almost eight times higher than that of Vietnam, and much higher than expected for its income level. Low levels of utilization of key maternal health services such as antenatal care, skilled birth attendance, institutional deliveries, and postnatal care, are key contributors to the problem. In addition, there are large inequalities in the utilization of health services by socio-economic status.

The high level of out-of-pocket (OOP) spending, estimated at 46 percent of total health expenditure, is a challenge to Lao PDR's health sector (Figure 29). The reliance on OOP payments represents a financial barrier to utilization of health services, contributing to extremely low levels of utilization, inequalities in access and health outcomes, and significant health-related financial risk. On the flipside, government spending on health, from both domestic and external sources, is very low (1.1 percent of GDP) even after adjusting for the country's economic status. Economically comparable neighboring governments in Cambodia and Vietnam spend more on health as a percentage of GDP than Lao PDR (Figure 29a).

Figure 29a (left) and Figure 29b (right)



Source: WHO and WDI

Lao PDR is also very dependent on external sources of financing, which in some years (e.g., from FY07/08 to FY10/11) comprise a larger share of government spending on health than domestically sourced financing, but is inherently erratic (Figure 30). Meanwhile domestically financed government health spending, as a percentage of GDP has remained stagnant at about 0.5 percent of GDP in recent years. In absolute terms it has increased from 108.1 billion Kip in FY05/06 to 248.4 billion Kip in FY09/10, representing an average increase of 23.4 percent per year in nominal terms (Figure 31).

19 This is a summary of a World Bank report, Government Spending on Health in Lao PDR: Evidence and Issues. This report analyses overall trends in government health financing and expenditure patterns and discusses some of the efficiency and equity issues pertaining to current government health spending patterns, primarily covering fiscal years (FY05/06 to FY11/12). For more information, please contact Meriem Gray (Communications and External Affairs, World Bank Vientiane office, mgray@worldbank.org) and Ajay Tandon (Senior Economist and task manager of the report, atandon@worldbank.org). The report will be available at www.worldbank.org/lao.

Figure 30 Government Spending on Health Sector (percent of GDP)

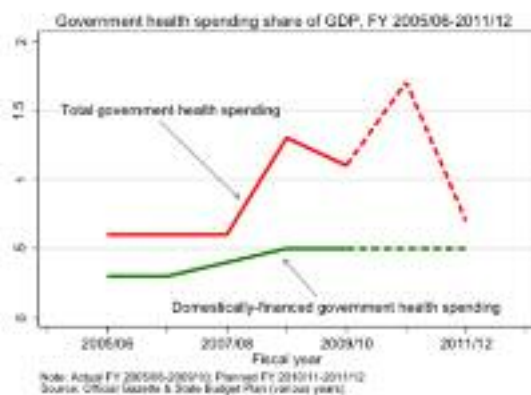
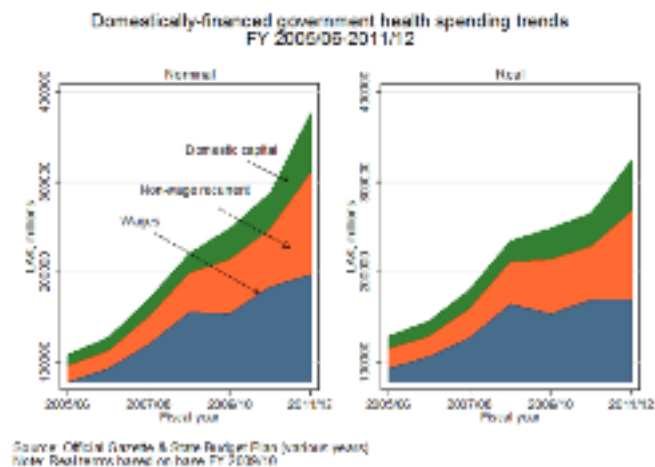


Figure 31 Domestically Financed Public Health Spending



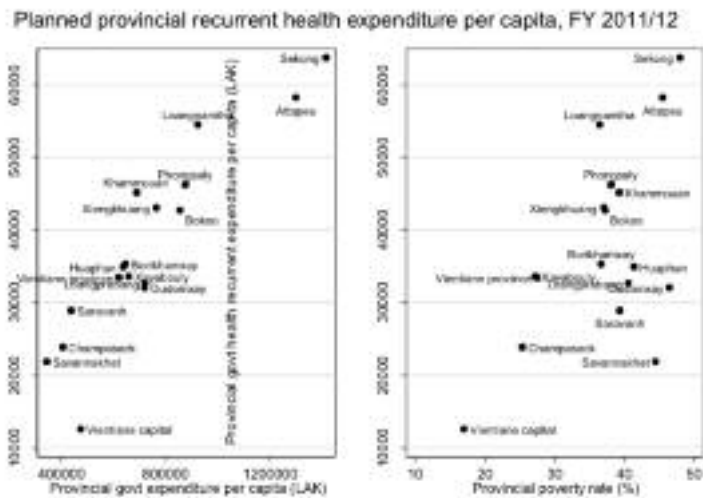
Wages account for a large but declining proportion of domestic government health spending, both in nominal and real terms (Figure 31). This trend may not hold as the government plans to raise wages and allowances during 2013-2015, with a 35 percent increase in wages for FY12/13. The increase in wage spending, in an attempt to improve the living standards of civil servants, is likely to strain non-wage recurrent spending required for operational costs and the purchase of health commodities.

In FY11/12, the budget health allocation stood at 2.9 percent, a significant decline from the previous fiscal year due to decreased external financing of health activities through the government budgetary system. In the NSEDP, the government has committed to increase its health expenditure to 9 percent of the total expenditure, implying roughly a three-fold rise compared to this planned spending. This ambitious target implies a contribution from both domestic and external funds and also raises a signal to the donor community that an increase in external health financing may be matched by a decrease in domestically sourced health spending if the total government health spending envelope remains fixed.

Most government health spending occurs at the central level. In FY09/10, less than a third of government health spending occurred at the provincial level. In addition to disparities in sub-national spending between the central and provincial level, individual provinces also differ in the share of total government spending dedicated to health: provinces with higher levels of overall government spending per capita tended to spend more on health. Per capita health spending was higher in more sparsely populated and poorer provinces such as Sekong and Attapeu as opposed to Champasack, Savannakhet, and Vientiane Capital (Figure 32). If the 9 percent target policy goal were applied equitably on a sub-national level, achieving it will be challenging. Some provinces, notably the more heavily populated ones, will have large expenditure gaps to bridge, both for total and recurrent expenditure (Figure 33).

Figure 32

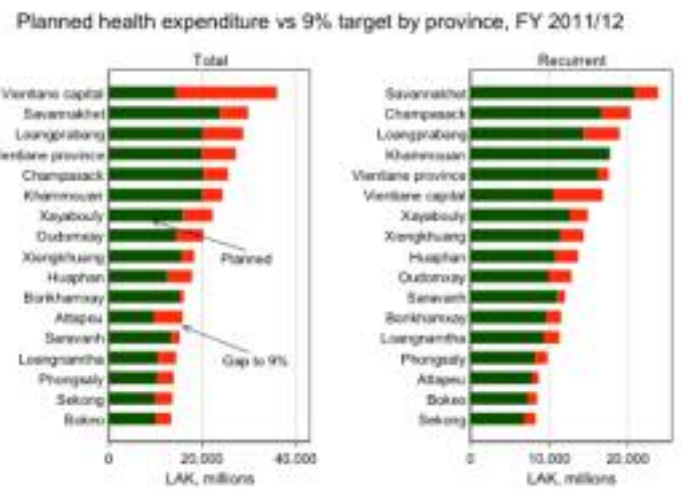
Planned Provincial Recurrent Health Expenditure per Capita, FY11/12



Source: State Budget Plan & Epprecht (2008)

Figure 33

Planned health expenditure vs. 9% target by province, FY11/12



Source: State Budget Plan

Increasing and improving the effectiveness of existing government health spending is likely to be the most viable strategy for improving access to health care services and enhancing financial protection. As underscored in the National Health Sector Reform Strategy for 2013–2025, Lao PDR has made a time-bound commitment to achieving Universal Health Coverage (UHC) by 2025, ensuring that a vast majority of its population has access to an adequate service package and appropriate financial protection. It is expected that over 95 percent of the population will be covered by the prepayment scheme, and that OOP payment will be reduced to less than 30 percent of total health expenditure. Although the planned increases in government health spending are welcome, challenges remain in improving the effectiveness of increased spending. These include ensuring that the additional resources are used to improve access to and utilization of quality health services, especially in remote areas. Furthermore, additional domestically financed resources need to be made available to reduce both dependence on external funding and OOP spending for health. To attain these objectives, the government should consider an appropriate mix of both demand-side and supply-side incentives. While setting a target for budgetary outlays for health is a necessary step, the government needs to improve the efficiency of existing outlays, the measurement of which requires the monitoring of key population health outputs. These should include a specific focus on the level and equity of basic immunization rates, of skilled birth attendance, of institutional delivery rates, of need-based outpatient and inpatient utilization rates, and on adequate levels of financial protection from adverse health shocks.

The planned implementation of the free maternal and child health policy is a welcome step towards improving health outcomes in Lao PDR. Implementation of this policy will need to be complemented by improvements in the capacity of health facilities, not just in clinical and service availability terms, but also in terms of their ability to manage and allocate revenues appropriately. Current weaknesses include inconsistent implementation of user fee regulations and revenue management, variation in management practices, weak procurement practices for drugs, and inadequate service provision levels. In addition, the planned removal of user fees, as envisioned under the free maternal and child health policy, may not be sufficient to improve utilization and inequalities across the country. To achieve this, the government should consider additional demand-side incentives, especially in rural areas.

20 The Economics of Sanitation Initiative is a multi-country study launched in 2007 as a response by the World Bank's Water and Sanitation Program to address major gaps in evidence among developing countries on the economic aspects of sanitation. This paper is based on selected findings of the following study: Economic Assessment of Sanitation Interventions in Lao People's Democratic Republic. Rodriguez, U., Hutton, G. and Boatman A. World Bank, Water and Sanitation Program, 2013.

21 Economic impacts of sanitation in Lao PDR. Hutton G, Larsen B, Leebouapao B and Voladet S. World Bank, Water and Sanitation Program, 2009.

22 For more information on methodology and the study, please refer to Economic Assessment of Sanitation Interventions in Lao People's Democratic Republic. Rodriguez, U., Hutton, G. and Boatman A. World Bank, Water and Sanitation Program, 2013.

IV. NET ECONOMIC BENEFITS OF SANITATION INTERVENTIONS IN THE LAO PDR²⁰

An additional challenge in achieving health improvement outcomes beyond low public spending on health is the lack of access to improved sanitation. Although the proportion of the population having access to improved sanitation facilities rose from 17 percent in 1995 to 63 percent in 2010, sanitation remains a major concern. Three of ten persons still practiced open defecation in 2010. Sanitation conditions were worse in rural areas, where about 41 percent of the population practiced open defecation and 8 percent of the population used unimproved sanitation facilities. Such lack of access to improved sanitation facilities imposes a heavy burden on society and may have cost implications for the economy.

In the above context, Economics of Sanitation Initiative (ESI) was initiated and has been implemented in two phases to date. Phase I of the ESI estimated the overall economic costs of poor sanitation in Lao PDR to be US\$193 million per year at 2006 prices.²¹ Translating to about US\$34 per person per year, these costs are equivalent to about 5.6 percent of GDP. Phase II of the ESI, which supports the current study,²² aims to provide evidence from cost-benefit analysis to relevant policy makers about alternative sanitation options in different contexts. Some key findings show that improved sanitation in all contexts can offer common benefits of access time savings and decreased health care costs.

Rural Areas: Highly Favorable Economic Returns on Pit Latrines - When Used

Figure 34 summarizes the benefit-cost ratios (economic return per currency unit invested) for the four rural sites.²³ It indicates that all of the sanitation options examined have a benefit-cost ratio that exceeds one, thus implying that the present value of economic benefits are larger than the economic costs. With an estimated economic benefit of at least 9 Kips per every Kip invested in the facilities, the most favorable results were found for shared wet pits and private dry pits. The study also found that it takes less than one year to recover the economic value of the initial investment costs for these facilities. Access time savings was the largest source of economic gains. Avoided health care costs were estimated to have the second largest contribution to net benefits. For the options presented in Figure 34, these represent at least 53 percent of the net benefits from improved sanitation.

Urban Areas: Favorable Economic Returns on Full Excreta Management Options

Figure 35 shows the benefit-cost ratios for urban areas. As with rural areas, all the sanitation options evaluated had benefit-cost ratios that exceed one. The most favorable results were found for wet pit latrines (shared and private) with benefit-cost ratios of about 6. For these facilities, it also requires less than one year to recover the economic value of the initial investment cost. As in rural areas, the largest sources of benefits were access time savings and avoided health care costs. For facilities examined, access time savings alone exceeded the annual costs of the facilities.

Sanitation Links to Tourism and Economic Development

Other key linkages of sanitation to economic development were examined in the study. A survey of 235 foreign visitors reveals that the general sanitation conditions need to be improved in Lao PDR. In Vang Vieng, availability of public toilets appears to be of concern. While a fifth of the respondents experienced gastrointestinal problems during their stay, close to half said that when outside their hotel, they could not find a toilet at a time of need. Those days of illness represent foregone earnings for the tourism industry.

About 17 business owners and managers operating in Vientiane Capital were asked to rate different aspects of sanitation in their areas of operation. On a scale of 1 (best) to 5 (worst), the most favorable average ratings were given to the water quality of rivers (2.4 points), air quality from human excreta (2.6 points) and pollution from low household coverage of sanitation (2.6 points). In contrast, the least favorable ratings were given to the presence of toilets in public places (4.2 points). While sanitation did not appear to be a serious consideration for firms in selecting their locations, the study found evidence that it has an effect on business operations. All respondents cited that poor water quality has a serious impact on their business, suggesting a direct link between poor sanitation and business operations.

²³ Estimates of the other efficiency indicators are available from the full report of the study.

In summary, this study found that all sanitation interventions had benefits that exceed costs. The high net benefits from low-cost sanitation options, such as wet pit latrines in urban areas and all types of pit latrines in rural areas, suggest that these technologies should be at the center of national plans for sanitation improvements, especially where funds are scarce. It is worth noting that the net benefits of sanitation interventions also vary considerably from one site to the next.²⁴ This suggests a careful consideration of site-specific conditions when interventions are designed.

Figure 34 Benefit-cost Ratios in Rural Sites

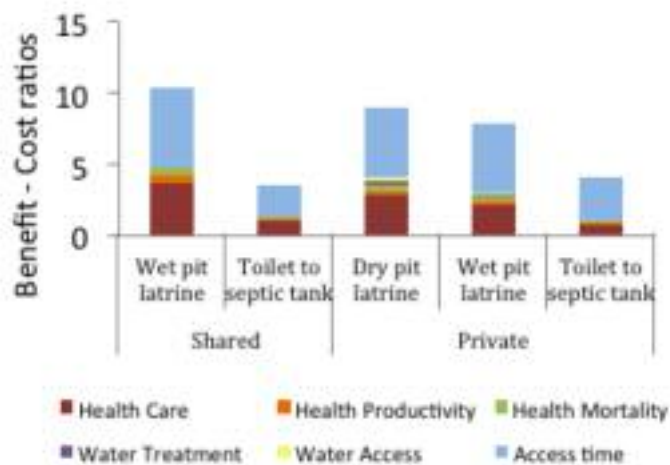
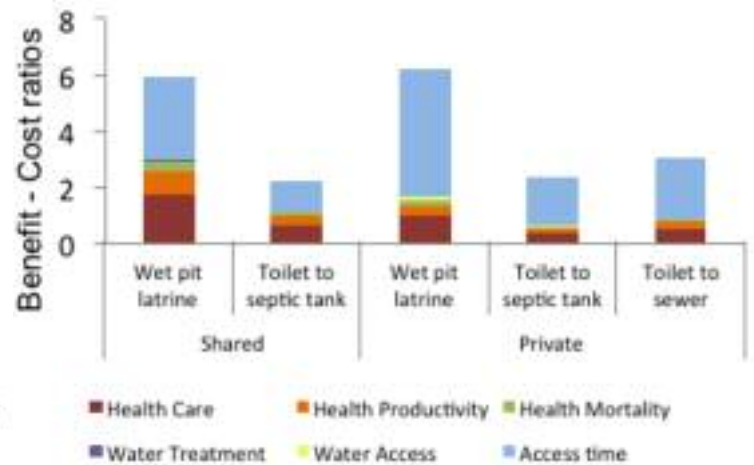


Figure 35 Benefit-cost Ratios in Urban Sites



ANNEX 3 – THE GLOBAL ECONOMIC OUTLOOK IN SUMMARY**(Percentage change from previous year, unless otherwise specified)**

	2010e	2011f	2012f	2013f	2014f
Global conditions					
World trade volume	13.0	6	2.5	3.6	5.3
Consumer prices					
Advanced Economies /1	1.2	2.7	2.0	1.7	2.0
Emerging Markets and Developing Economies		7.2	5.9	5.9	5.6
Commodity prices (percentage change of USD terms)					
Non-oil commodities 3/	22.5	17.8	-9.8	-0.9	-0.9
Oil price (percent change) 2/	28.0	31.6	1.0	-2.3	-2.3
London Interbank Offered Rate (%)					
on USD Deposits	0.5	0.5	0.7	0.5	0.6
on Euro Deposits	1.0	1.4	0.6	0.2	0.4
Real GDP growth 3/					
World	4.1	4.0	3.2	3.3	4.0
Advanced Economies	3.0	1.2	1.2	2.2	2.3
United States	3.0	1.8	2.2	1.9	3.0
Euro Area	1.8	1.4	-0.6	-0.3	1.1
Japan	4.5	-0.6	2.0	1.6	1.4
Developing Asian Economies	7.4	8.1	6.6	7.1	7.3
East Asia and Pacific 4/	9.7	8.3	7.5	7.6	7.6
China	10.4	9.3	7.8	8.0	8.2
ASEAN-5		4.5	6.1	5.9	5.5

Source: IMF WEO April 2013, EAP Data Monitor Oct 2012

Note:

1/Canada, France, Germany, Italy, Japan, the UK, and the United States.

2/ Simple average of Dubai, Brent and West Texas Intermediate.

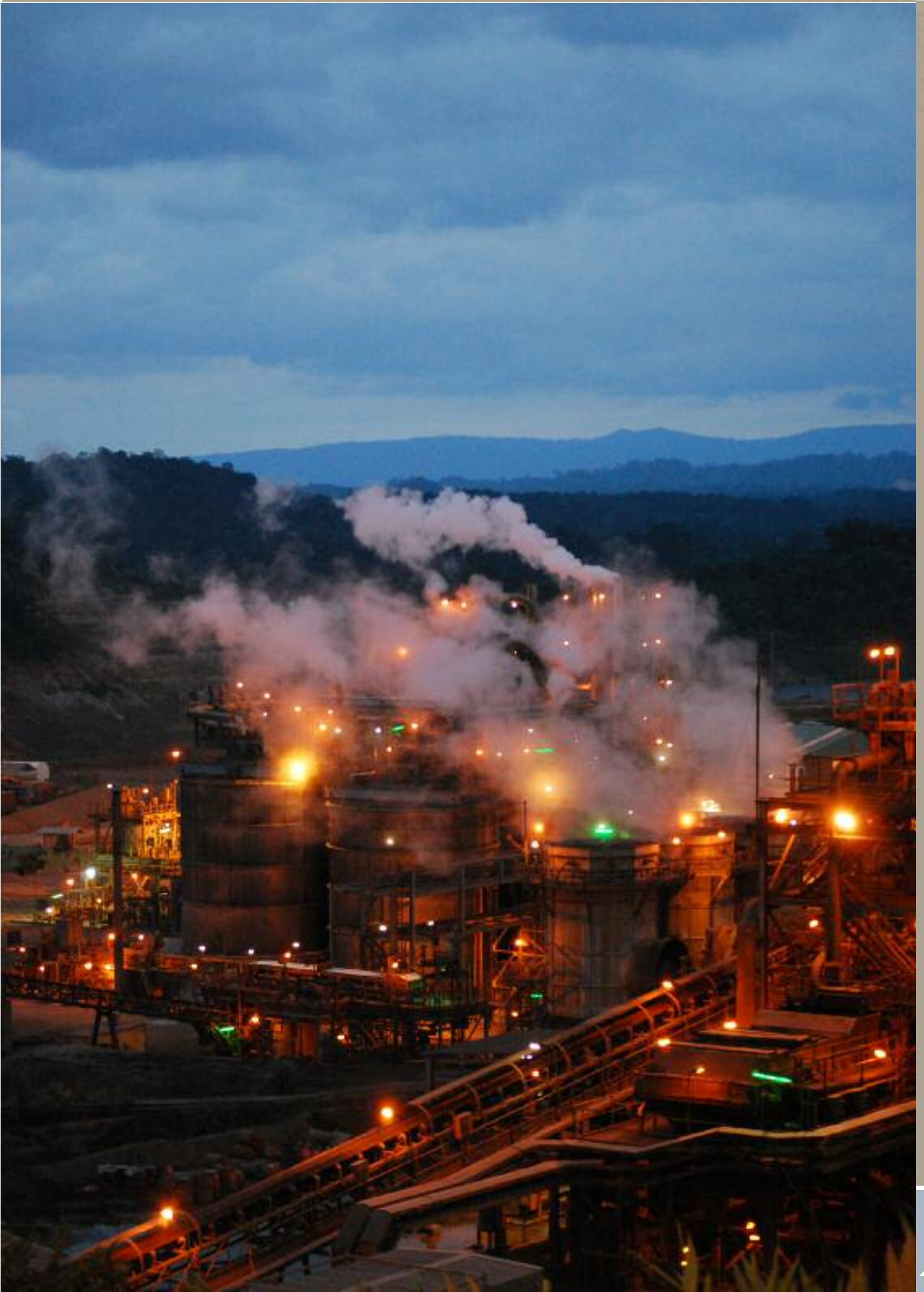
3/Aggregate growth rates calculated using constant 2005 dollars GDP weights.

4/ EAP Data Monitor Oct 2012

ANNEX 4 – LAO PDR AT A GLANCE

Lao PDR: Key Indicators

	2009	2010	2011	2012	2013
				Prelest	Proj
Output and prices (percent change, unless otherwise indicated)					
Real GDP	7.5	8.5	8.0	8.2	8.0
GNI per capita (in US dollars)	880	980	1100	1260	...
Consumer prices (% change, period-average)	0.1	6.0	7.6	4.3	6.0
Public finances (in percent of GDP) 1/					
Total revenue	16.5	16.4	18.5	19.8	19.4
Total revenue	...	16.2	18.5	19.7	19.3
Domestic Revenue	14.3	14.5	16.4	17.3	17.3
Domestic Revenue (non-resource)	11.7	12.5	12.9	13.0	13.5
Grants	2.2	1.9	2.1	2.5	2.1
Expenditure	23.4	21.2	21.3	21.1	22.2
Current	11.3	10.2	10.4	11.0	13.4
Capital and onlending	11.0	9.8	9.3	9.3	7.9
Overall budget balance (deficit)	-6.9	-4.9	-2.7	-1.3	-2.8
Overall budget balance (deficit, excl. mining)	-11.2	-8.3	-7.7	-7.1	-7.7
Overall budget balance (deficit, non-resource)	-11.7	-8.8	-8.3	-8.1	-8.7
Balance of payments (% of GDP, unless otherwise specified)					
Current account balance (CAB)	-9.8	-6.4	-10.4	-15.4	-21.8
Resource CAB	-0.2	4.8	4.1	1.1	-6.1
Non-resource CAB	-9.7	-11.2	-14.5	-16.6	-15.7
Trade balance (US\$ million)	-734	-440	-762	-1,482	-2,258
o/w Resource (US\$ million)	209	841	983	790	156
o/w non-resource (US\$ million)	-943	-1,282	-1,745	-2,272	-2,413
Capital account balance	8.5	7.8	9.7	16.1	22.5
Overall balance	-1.3	1.3	-0.6	0.7	0.6
External public debt stock /4					
External public debt service	56.0	50.3	44.3	44.1	43.7
PPG debt service-to-exports ratio (in percent)	4.9	4.3	3.2	4.5	4.5
PPG debt service-to-revenue ratio (in percent)	10.8	11.0	7.5	9.6	9.3
Gross official reserves					
In millions of US dollars	633	730	679	740	807
In months of imports of goods and services	3.2	3.2	2.3	1.9	1.8
Memorandum items:					
Nominal GDP (billions of Kip)	49,673	59,310	66,293	74,754	84,010
Nominal GDP (millions of US dollars)	5,833	7,181	8,227	9,366	10,504
Exchange rate (kip/US\$, average)	8,516	8,259	8,058	7,982	7,998
Sources: Staff estimates and projections based on data provided by the Lao authorities. 1/ Fiscal year basis (October to September). 2/ Includes payments on liabilities carried in from the previous budget years and arrears clearance. 3/ Excluding resource imports and exports 4/ DSA 2012 data					





THE WORLD BANK OFFICE, VIENTIANE

P.O. Box 345, Patou Xay Nehru Road
Vientiane, Lao PDR
Tel: (856-21) 266 200
Fax: (856-21) 266 299
www.worldbank.org/lao



THE WORLD BANK OFFICE

1818 H Street, N.W.
Washington, D.C. 20433
Tel: (202) 472-1653
Fax: (202) 522-1560/1557
www.worldbank.org